

Επίσημη Εφημερίδα

C 56

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

5 Μαρτίου 2005

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
2005/C 56/01	Ισοτιμίες του ευρώ	1
2005/C 56/02	Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων συγκέντρωσης ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους περιορισμούς που συνδέονται άμεσα με τις συγκεντρώσεις και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίησή τους ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με απλοποιημένη διαδικασία για την εξέταση ορισμένων συγκεντρώσεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Αναθεωρημένες επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με το παράρτημα III — ορισμός της έννοιας των προϊόντων καταγωγής και μέθοδοι διοικητικής συνεργασίας — στη συμφωνία για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Χιλής, αφετέρου	36
2005/C 56/06	Κρατικές ενισχύσεις — Ηνωμένο Βασίλειο — Κρατική ενίσχυση αριθ. C 42/2004 (πρώην N 350/2004) — «Απαλλαγές για την ανακαίνιση επαγγελματικών χώρων» — Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση αριθ. COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) — Υπόθεση υποψήφια για απλοποιημένη διαδικασία ⁽¹⁾	45

EL

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

4 Μαρτίου 2005

(2005/C 56/01)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα			Νομισματική μονάδα		
		Ισοτιμία			Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,3115	LVL	λεττονικό λατ	0,6964
JPY	ιαπωνικό γιεν	138,33	MTL	μαλτέζικη λίρα	0,4309
DKK	δανική κορόνα	7,4438	PLN	πολωνικό ζλότι	3,9287
GBP	λίρα στερλίνα	0,68760	ROL	ρουμανικό λέι	36 497
SEK	σουηδική κορόνα	9,0555	SIT	σλοβενικό τόλαρ	239,69
CHF	ελβετικό φράγκο	1,5491	SKK	σλοβακική κορόνα	37,884
ISK	ισλανδική κορόνα	79,82	TRY	τουρκική λίρα	1,6732
NOK	νορβηγική κορόνα	8,2275	AUD	αυστραλιανό δολάριο	1,6715
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9559	CAD	καναδικό δολάριο	1,6317
CYP	κυπριακή λίρα	0,5827	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	10,2295
CZK	τσεχική κορόνα	29,665	NZD	νεοζηλανδικό δολάριο	1,8031
EEK	εσθονική κορόνα	15,6466	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	2,1375
HUF	ουγγρικό φιορίνι	242,44	KRW	νοτιοκορεατικό γουόν	1 322,39
LTL	λιθουανικό λίτας	3,4528	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	7,8168

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων συγκεντρώσεως

(2005/C 56/02)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι η γενική παρουσίαση του σκεπτικού στο οποίο βασίζεται το σύστημα παραπομπής των υποθέσεων που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5, το άρθρο 9 και το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2004 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («ο κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») ⁽¹⁾ (στο εξής «ο κανονισμός συγκεντρώσεων»), περιλαμβανομένων των πρόσφατων αλλαγών που επήλθαν στο σύστημα, η παράθεση των νομικών προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται για να είναι δυνατή η παραπομπή, καθώς και η ανάλυση των παραγόντων που είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη κατά τη λήψη της απόφασης για παραπομπή. Η ανακοίνωση περιέχει επίσης πρακτικές οδηγίες σχετικά με τον μηχανισμό λειτουργίας του συστήματος παραπομπής, ιδίως όσον αφορά τον μηχανισμό της προ της κοινοποίησης παραπομπής που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Οι οδηγίες που περιέχονται στην παρούσα ανακοίνωση ισχύουν, τηρουμένων των αναλογιών, και για τους κανόνες περί παραπομπής που προβλέπονται στη συμφωνία για τον ΕΟΧ ⁽²⁾.

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

2. Η κοινοτική δικαιοδοσία όσον αφορά τον έλεγχο των συγκεντρώσεων προσδιορίζεται με την εφαρμογή των κριτηρίων σχετικά με τον κύκλο εργασιών, που προβλέπονται στο άρθρο 1, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δεν έχουν συντρέχουσα δικαιοδοσία στην εξέταση συγκεντρώσεων. Αντίθετα, ο κανονισμός συγκεντρώσεων καθιερώνει σαφή διαχωρισμό αρμοδιοτήτων. Οι συγκεντρώσεις με «κοινοτική διάσταση», δηλαδή εκείνες που υπερβαίνουν τα όρια κύκλου εργασιών που προβλέπει το άρθρο 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων, εμπίπτουν στην αποκλειστική δικαιοδοσία της Επιτροπής. Δυνάμει του άρθρου 21 του κανονισμού συγκεντρώσεων τα κράτη μέλη αποκλείεται να εφαρμόσουν στις εν λόγω συγκεντρώσεις το εθνικό δίκαιο ανταγωνισμού. Οι συγκεντρώσεις κάτω των ορίων παραμένουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, και η Επιτροπή δεν έχει καμία δικαιοδοσία ως προς αυτές δυνάμει του κανονισμού συγκεντρώσεων.
3. Ο προσδιορισμός της δικαιοδοσίας αποκλειστικά σύμφωνα με σαφή κριτήρια που βασίζονται στον κύκλο εργασιών παρέχει ασφάλεια δικαίου στις συγχωνευόμενες εταιρείες. Ενώ τα χρηματοοικονομικά κριτήρια είναι κατά κανόνα αποτελεσματικά για την κατηγορία των πράξεων για τις οποίες η πλέον κατάλληλη αρμοδία αρχή είναι η Επιτροπή, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 συμπλήρωνε αυτό το «ξεκάθαρο» σύστημα κατανομής της δικαιοδοσίας, με τη δυνατότητα ανακατανομής ορισμένων υποθέσεων από την Επιτροπή προς τα κράτη μέλη και αντιστρόφως, κατόπιν αιτήσεως και υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνταν ορισμένα κριτήρια.
4. Όταν θεσπίστηκε για πρώτη φορά ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89, το Συμβούλιο και η Επιτροπή είχαν προβλέψει ότι θα υπήρχαν παραπομπές υποθέσεων μόνο σε «εξαιρετικές περιπτώσεις» και εφόσον «τα συμφέροντα ανταγωνισμού του οικείου κράτους μέλους δεν μπορούν να τύχουν ικανοποιητικής προστασίας με άλλο τρόπο» ⁽³⁾. Ωστόσο, από τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 σημειώθηκαν ορισμένες εξελίξεις. Πρώτον, σχεδόν σε όλα τα κράτη μέλη έχουν θεσπιστεί κανόνες για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Δεύτερον, η Επιτροπή έχει ασκήσει τη διακριτική της ευχέρεια για παραπομπή ορισμένων υποθέσεων στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9, σε περιπτώσεις που έκρινε ότι το οικείο κράτος μέλος ήταν σε

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1. Ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί αναδιατύπωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1. Διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13).

⁽²⁾ Βλ. απόφαση αριθ. 78/2004 της 8ης Ιουνίου 2004 της Μικτής Επιτροπής του ΕΟΧ, (ΕΕ L 219 της 8.6.2004, σ. 13).

⁽³⁾ Βλ. σημειώσεις στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου [«Έλεγχος συγκεντρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση», Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βρυξέλλες — Λουξεμβούργο, 1998, σ. 54]. Βλ. επίσης υπόθεση T-119/02 *Philips κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2003, σ. II-1433 (υπόθεση M.2621 *SEB/Moulinex*), σκέψη 354.

καλύτερη θέση από την ίδια για να διεξαγάγει τις σχετικές έρευνες ⁽⁴⁾. Επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις ⁽⁵⁾, κάποια κράτη μέλη αποφάσισαν να προβούν σε από κοινού παραπομπή μιας υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 22, εφόσον θεώρησαν ότι η Επιτροπή ήταν η αρχή που βρισκόταν σε καλύτερη θέση να διεξαγάγει την έρευνα ⁽⁶⁾. Τρίτον, σημειώθηκε αύξηση του αριθμού των πράξεων που δεν φθάνουν τα όρια που τίθενται στο άρθρο 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων και πρέπει να υποβληθούν σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, μια τάση που είναι πιθανόν να συνεχιστεί με την αύξηση του αριθμού των κρατών μελών. Πολλές από τις πράξεις αυτές επηρεάζουν τον ανταγωνισμό και πέρα από την επικράτεια συγκεκριμένου κράτους μέλους ⁽⁷⁾.

5. Σκοπός των αλλαγών στο σύστημα παραπομπής του κανονισμού συγκεντρώσεων ήταν να διευκολυνθεί η ανακατανομή των υποθέσεων μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, ούτως ώστε κατ' αρχήν κάθε υπόθεση να εξετάζεται από την αρχή ή τις αρχές που είναι οι πλέον κατάλληλες για τη διερεύνησή. Ταυτόχρονα, σκοπός των αλλαγών ήταν να διατηρηθούν τα βασικά χαρακτηριστικά του κοινοτικού συστήματος ελέγχου των συγκεντρώσεων που καθιερώθηκε το 1989, και ιδίως η πρόβλεψη ενιαίου ελέγχου (one stop shop) των συγκεντρώσεων με διασυνοριακές επιπτώσεις καθώς και μιας εναλλακτικής λύσης για την πολλαπλή κοινοποίηση υποθέσεων συγκέντρωσης προς έλεγχο εντός της Κοινότητας ⁽⁸⁾. Οι εν λόγω πολλαπλές κοινοποιήσεις συχνά συνεπάγονται σημαντικό κόστος για τις αρχές ανταγωνισμού καθώς και για τις επιχειρήσεις.

6. Το σύστημα ανακατανομής των υποθέσεων προβλέπει τώρα ότι η παραπομπή μιας υπόθεσης μπορεί να διενεργηθεί πριν από την επίσημη καταχώρηση σε οποιαδήποτε αρμόδια αρχή της Κοινότητας, δίνοντας έτσι στις συγχωνευόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να εξακριβώνουν όσο το δυνατόν νωρίτερα σε ποια δικαιοδοσία θα υπαχθεί εντέλει προς εξέταση η υπόθεσή τους. Οι εν λόγω παραπομπές προ της κοινοποίησης έχουν το πλεονέκτημα ότι περιορίζουν το πρόσθετο κόστος, ιδίως λόγω των χρονικών καθυστερήσεων, που συνδέεται με τις παραπομπές μετά την υποβολή της υπόθεσης.

7. Η αναθεώρηση του συστήματος παραπομπών στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 139/2004 βασίστηκε στην επιθυμία να λειτουργεί σαν δικαιοδοτικός μηχανισμός ευέλικτος ⁽⁹⁾, ο οποίος όμως εξασφαλίζει ταυτόχρονα αποτελεσματική προστασία του ανταγωνισμού και περιορίζει όσο είναι δυνατόν την καταστρατήγηση των κανόνων δικαιοδοσίας (forum shopping). Ωστόσο, ενόψει ιδίως της σημασίας της ασφάλειας δικαίου, πρέπει να τονιστεί ότι οι παραπομπές εξακολουθούν να αποτελούν παρέκκλιση από τους γενικούς κανόνες σύμφωνα με τους οποίους η δικαιοδοσία βασίζεται σε αντικειμενικά καθοριζόμενα όρια κύκλου εργασιών. Εξάλλου, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διατηρούν σημαντική διακριτική ευχέρεια ως προς την παραπομπή υποθέσεων που εμπίπτουν στην «αρχική» δικαιοδοσία τους ή ως προς την αποδοχή της εξέτασης υποθέσεων που δεν εμπίπτουν στην «αρχική» δικαιοδοσία τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5, το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α) και το άρθρο 22 ⁽¹⁰⁾. Από αυτή την άποψη, η παρούσα ανακοίνωση αποσκοπεί απλώς στην παροχή γενικών κατευθύνσεων σχετικά με το κατά πόσον ορισμένες υποθέσεις ή κατηγορίες υποθέσεων είναι κατάλληλες για παραπομπή.

⁽⁴⁾ Είναι γεγονός ότι ορισμένες συγκεντρώσεις με κοινοτική διάσταση επηρεάζουν τον ανταγωνισμό σε εθνικές ή μικρότερες από εθνικές αγορές σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

⁽⁵⁾ M.2698 Promatech/Sulzer M.2738 GE/Unison· M.3136 GE/AGFA.

⁽⁶⁾ Με το ίδιο σκεπτικό, οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών, στο πλαίσιο της Ένωσης των Ευρωπαϊκών Αρχών Ανταγωνισμού, εξέδωσαν μια σύσταση με σκοπό την παροχή οδηγιών όσον αφορά τις αρχές με βάση τις οποίες θα πρέπει να εξετάζουν οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού τις υποθέσεις που είναι κατάλληλες για από κοινού παραπομπή βάσει του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων — αρχές για την εφαρμογή του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων ΕΚ από τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού στο πλαίσιο του Δικτύου ΕΔΑ.

⁽⁷⁾ Παρόλο που η θέσπιση, το 1997, του άρθρου 1 παράγραφος 3 είχε σαν αποτέλεσμα οι εν λόγω υποθέσεις να υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού συγκεντρώσεων, πολλές παραμένουν εκτός αυτού. Βλ. παραγρ. 21 επόμε. της Λευκής Βίβλου της Επιτροπής της 11ης Δεκεμβρίου 2001 [COM (2001) 745 τελικό].

⁽⁸⁾ Βλ. σημεία 11, 12 και 14 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽⁹⁾ Βλ. σημείο 11 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽¹⁰⁾ Βλ. όμως ανωτέρω υποσημείωση 14. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5, η Επιτροπή δεν έχει διακριτική ευχέρεια να δεχθεί ή όχι μια υπόθεση που δεν εμπίπτει στην αρχική της δικαιοδοσία.

II. ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Κατευθυντήριες αρχές

8. Το σύστημα ελέγχου των συγκεντρώσεων που καθιερώνει ο κανονισμός συγκεντρώσεων, καθώς και ο μηχανισμός ανακατανομής των υποθέσεων μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών, συνάδουν με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στη συνθήκη ΕΚ ⁽¹¹⁾. Επομένως, οι αποφάσεις για την παραπομπή υποθέσεων πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις πτυχές της εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας στο πλαίσιο αυτό, και ιδίως ποια είναι η πλέον κατάλληλη για τη διεξαγωγή της έρευνας αρχή, τα οφέλη που ενέχει το σύστημα του ενιαίου ελέγχου και τη σημασία της ύπαρξης ασφάλειας δικαίου όσον αφορά τη δικαιοδοσία ⁽¹²⁾. Οι παράγοντες αυτοί είναι αλληλένδετοι και η βαρύτητα που δίνεται σε κάθε έναν από αυτούς εξαρτάται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης υπόθεσης. Πάνω από όλα, κατά την άσκηση ή μη της διακριτικής τους ευχέρειας για παραπομπή μιας υπόθεσης ή αποδοχή της παραπομπής της, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν υπόψη την ανάγκη αποτελεσματικής προστασίας του ανταγωνισμού σε όλες τις επηρεαζόμενες από την πράξη αγορές ⁽¹³⁾.

Η πλέον κατάλληλη αρχή

9. Καταρχήν, η ανακατανομή δικαιοδοσίας πρέπει να γίνεται προς άλλη αρχή ανταγωνισμού, μόνον εφόσον υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες η τελευταία είναι η πλέον κατάλληλη για την εξέταση μιας συγκέντρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά της υπόθεσης καθώς και τα μέσα και την εμπειρία που έχει η εν λόγω αρχή. Ιδιαίτερα θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο πιθανός τόπος όπου θα επέλθουν τυχόν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό από τη συγκέντρωση. Πρέπει, επίσης, να λαμβάνονται υπόψη οι επιπλοκές τις οποίες συνεπάγεται από άποψη διοικητικού φόρτου κάθε σχεδιαζόμενη παραπομπή ⁽¹⁴⁾.
10. Το ζήτημα της ανακατανομής δικαιοδοσίας ενδέχεται να είναι πιο επιτακτικό, εάν κρίνεται ότι η συγκεκριμένη πράξη μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και ότι χρειάζεται επομένως προσεκτική εξέταση.

Σύστημα ενιαίου ελέγχου

11. Στις αποφάσεις παραπομπής υποθέσεων θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη τα οφέλη του ενιαίου ελέγχου, που αποτελεί τον πυρήνα του κανονισμού συγκεντρώσεων ⁽¹⁵⁾. Η πρόβλεψη ενιαίου ελέγχου είναι επωφελής τόσο για τις αρχές ανταγωνισμού όσο και για τις επιχειρήσεις. Ο χειρισμός μιας υπόθεσης συγκέντρωσης από μία μόνο αρχή ανταγωνισμού κατά κανόνα αυξάνει τη διοικητική αποτελεσματικότητα, δεδομένου ότι αποφεύγονται οι διπλές ενέργειες και ο κατακερματισμός των μέτρων για την εφαρμογή των σχετικών κανόνων, καθώς και το ενδεχόμενο ασυνάρτητης αντιμετώπισης (όσον αφορά την έρευνα, την αξιολόγηση και τα πιθανά επανορθωτικά μέσα) από περισσότερες της μιας αρχές. Επίσης, κατά κανόνα, έχει πλεονεκτήματα για τις επιχειρήσεις, ιδίως τις συγχωνευόμενες, καθώς μειώνεται το κόστος και οι επιβαρύνσεις που προκύπτουν από τις πολλαπλές κοινοποιήσεις και εξαλείφεται ο κίνδυνος αλληλοσυγκρουόμενων αποφάσεων που προκύπτουν από την ταυτόχρονη εκτίμηση της ίδιας πράξης από διάφορες αρχές ανταγωνισμού υπό διαφορετικά νομικά καθεστώτα.

⁽¹¹⁾ Βλ. άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ.

⁽¹²⁾ Βλ. σημεία 11 και 14 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽¹³⁾ Βλ. άρθρο 9 παράγραφος 8 του κανονισμού συγκεντρώσεων· Βλ. επίσης υπόθεση *Philips* κατά *Επιτροπής* (σκέψη 343), όπου το Πρωτοδικείο έκρινε ότι «... μολονότι το άρθρο 9, παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 παρέχει στην Επιτροπή ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσει αν θα παραπέμψει την εξέταση μιας συγκεντρώσεως στις εθνικές αρχές, εντούτοις η Επιτροπή δεν μπορεί να αποφασίσει την παραπομπή, αν, κατά το χρόνο της εξέτασής της εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους αιτήσεως για παραπομπή της υποθέσεως, προκύψει, βάσει ενός συνόλου σαφών και πειστικών ενδείξεων, ότι η παραπομπή αυτή δεν μπορεί να διατηρήσει ή να αποκαταστήσει τον ουσιαστικό ανταγωνισμό εντός των σχετικών αγορών». Βλ. επίσης T-346/02 και T-347/02, *Cableuropa SA* κατά *Επιτροπής*, απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 –δεν δημοσιεύτηκε ακόμα στη Συλλογή, (σκέψη 215). Ένα από τα κρίσιμα στοιχεία που λαμβάνει υπόψη η Επιτροπή στο πλαίσιο της εκτίμησής της είναι το αν το οικείο κράτος μέλος: i) διαθέτει ειδική νομοθεσία για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων όσον αφορά τον ανταγωνισμό και εξειδικευμένα όργανα για την εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής υπό τον έλεγχο των εθνικών δικαστηρίων, ii) έχει επισημάνει με ακρίβεια τα προβλήματα ανταγωνισμού που δημιουργεί η συγκέντρωση στις σχετικές αγορές του εν λόγω κράτους μέλους (βλ. σκέψεις 346-347 της προαναφερθείσας απόφασης *Philips* κατά *Επιτροπής*).

⁽¹⁴⁾ Μπορεί να εξετάζεται το σχετικό κόστος, η χρονική καθυστέρηση, η νομική αβεβαιότητα και ο κίνδυνος αλληλοσυγκρουόμενων εκτιμήσεων που ενδέχεται να προκύψει από το γεγονός ότι η έρευνα ή μέρος της έρευνας διεξάγεται από περισσότερες της μιας αρχές.

⁽¹⁵⁾ Βλ. σημείο 11 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων.

12. Με την παραπομπή, επομένως, θα αποφεύγεται, όπου είναι δυνατόν, ο κατακερματισμός των υποθέσεων ⁽¹⁶⁾, εκτός εάν κρίνεται ότι ο ανταγωνισμός σε όλες τις αγορές που επηρεάζονται από την πράξη θα διασφαλιζόταν αποτελεσματικότερα από περισσότερες της μιας αρχές. Ως εκ τούτου, ενώ βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 4 και του άρθρου 9 υπάρχει δυνατότητα μερικής παραπομπής, θα ήταν κατά κανόνα σκόπιμο μια υπόθεση να εξετάζεται στο σύνολό της (ή τουλάχιστον ως προς όλα τα συνδεδεμένα μέρη της) από μία και μόνο αρχή ⁽¹⁷⁾.

Ασφάλεια δικαίου

13. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η σημασία της ασφάλειας δικαίου όσον αφορά τη δικαιοδοσία σε συγκεκριμένη συγκέντρωση, από την άποψη όλων των ενδιαφερομένων ⁽¹⁸⁾. Ως εκ τούτου, η παραπομπή πρέπει να γίνεται κατά κανόνα μόνο εάν υπάρχει επιτακτικός λόγος για μεταβολή της «αρχικής δικαιοδοσίας» στη συγκεκριμένη υπόθεση, ιδίως κατά το μετά την κοινοποίηση στάδιο. Επίσης, εάν η παραπομπή έγινε πριν από την κοινοποίηση, πρέπει να αποφεύγεται όσο το δυνατόν περισσότερο η παραπομπή της ίδιας υπόθεσης μετά την κοινοποίηση ⁽¹⁹⁾.
14. Η σημασία της ασφάλειας δικαίου πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά τα νομικά κριτήρια της παραπομπής, και ιδίως —δεδομένων των σύντομων προθεσμιών— κατά το προ της κοινοποίησης στάδιο. Συνεπώς, οι προ της κοινοποίησης παραπομπές πρέπει καταρχήν να περιορίζονται στις υποθέσεις εκείνες όπου μπορεί να διαπιστωθεί ευθύς εξ αρχής η έκταση της γεωγραφικής αγοράς ή και η ύπαρξη πιθανών ανταγωνιστικών επιπτώσεων, ώστε να μπορεί να ληφθεί αμέσως απόφαση για τις σχετικές αιτήσεις.

Παραπομπή υποθέσεων, νομικές προϋποθέσεις και λοιποί παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη

Παραπομπές προς της κοινοποίησης

15. Το σύστημα παραπομπής προ της κοινοποίησης ενεργοποιείται με την υποβολή αιτιολογημένης αίτησης από τα μέρη που συμμετέχουν στη συγκέντρωση. Όταν σχεδιάζουν την υποβολή της εν λόγω αίτησης, τα μέρη της συγκέντρωσης πρέπει, να εξακριβώνουν, πρώτον, αν πληρούνται οι σχετικές νομικές προϋποθέσεις που προβλέπει ο κανονισμός συγκεντρώσεων και, δεύτερον, κατά πόσον η προ της κοινοποίησης παραπομπή συνάδει με τις προαναφερθείσες κατευθυντήριες γραμμές.

Παραπομπή υποθέσεων από την Επιτροπή προς τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4

Νομικές προϋποθέσεις

16. Για να γίνει παραπομπή από την Επιτροπή προς ένα ή περισσότερα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, πρέπει να πληρούνται δύο νομικές προϋποθέσεις:
- i) πρέπει να υπάρχουν ενδείξεις ότι η συγκέντρωση μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό σε μια ή περισσότερες αγορές, και
  - ii) η εν λόγω αγορά ή αγορές πρέπει να βρίσκονται σε κράτος μέλος και να παρουσιάζουν όλα τα χαρακτηριστικά μιας διακριτής αγοράς.

⁽¹⁶⁾ Το Πρωτοδικείο έκρινε, παρεμπιπτόντως, στην υπόθεση *Philips κατά Επιτροπής* ότι «η διάσπαση» των υποθέσεων, η οποία μπορεί να προκύψει από την εφαρμογή του άρθρου 9, «δεν είναι βεβαίως επιθυμητή», λαμβανομένης υπόψη της αρχής «του ενιαίου ελέγχου» επί της οποίας στηρίζεται ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο, ενώ αναγνωρίζει ότι ο κίνδυνος «αντιφατικότητας», ακόμη και «ασυμβίβαστου» των αποφάσεων της Επιτροπής και των κρατών μελών είναι συνυφασμένος με τον μηχανισμό παραπομπής που καθιερώνει το άρθρο 9, κατέστησε σαφές ότι, κατά την άποψη, αυτό δεν είναι επιθυμητό (βλ. σκέψεις 350 και 380).

⁽¹⁷⁾ Αυτό συνάδει και με την απόφαση της Επιτροπής στις υποθέσεις M.2389 *Shell/DEA* και M.2533 *BP/E.ON* να παραπέμψει στη Γερμανία όλες τις αγορές των επόμενων σταδίων για τα πετρελαϊκά προϊόντα. Η Επιτροπή κράτησε προς εξέταση τα μέρη των υποθέσεων που αφορούσαν τις αγορές των προηγούμενων σταδίων. Επίσης στην υπόθεση M.2706 *P Princess/Carina*, η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια και δεν παρέπεμψε ένα μέρος της υπόθεσης στο Ηνωμένο Βασίλειο, επειδή επιθυμούσε να αποφύγει τη διάσπαση της υπόθεσης (βλ. ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής 11.4.2002, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Βλ. σημείο 11 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽¹⁹⁾ Βλ. σημείο 14 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων. Προϋπόθεση βεβαίως γι' αυτό είναι τα μέρη να προβούν σε πλήρη και έντιμη γνωστοποίηση όλων των σχετικών πραγματικών στοιχείων κατά την αίτησή τους για παραπομπή προ της κοινοποίησης.

17. Όσον αφορά το πρώτο κριτήριο, οι αιτούντες πρέπει κατ' ουσίαν να αποδείξουν ότι η πράξη ενδέχεται να έχει δυνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό σε μια διακριτή αγορά κράτους μέλους, οι οποίες μπορεί να αποδειχθούν σημαντικές και επομένως χρήζουν προσεκτικής εξέτασης. Οι εν λόγω ενδείξεις μπορεί να έχουν προκαταρκτικό μόνο χαρακτήρα και δεν προδικάζουν το αποτέλεσμα της έρευνας. Παρόλο που δεν απαιτείται από τα μέρη να αποδεικνύουν ότι τα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό ενδέχεται να είναι δυσμενή ⁽²⁰⁾, πρέπει να αναφέρουν τις ενδείξεις που υποδηλώνουν κατά κανόνα την ύπαρξη ορισμένων ανταγωνιστικών επιπτώσεων από την πράξη ⁽²¹⁾.
18. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο, τα αιτούντα μέρη πρέπει να αποδεικνύουν ότι η γεωγραφική αγορά ή αγορές, στις οποίες επηρεάζεται ο ανταγωνισμός από την πράξη κατά τον προαναφερόμενο (παράγραφος 17) τρόπο, είναι εθνικές ή μικρότερης κλίμακας από τις εθνικές ⁽²²⁾.

Άλλοι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη

19. Εκτός από τον έλεγχο των νομικών προϋποθέσεων, προκειμένου να εξασφαλιστεί όσο είναι δυνατόν η θετική έκβαση της αίτησης παραπομπής, τα συγχωνευόμενα μέρη που σχεδιάζουν την υποβολή σχετικής αίτησης πρέπει να εξετάζουν επίσης αν είναι πιθανό να θεωρηθεί σκόπιμη η παραπομπή της υπόθεσης. Αυτό προϋποθέτει εξέταση της εφαρμογής των κατευθυντήριων αρχών που προαναφέρθηκαν (παράγραφοι 8 έως 14) και ιδίως κατά πόσον η αρχή ή οι αρχές ανταγωνισμού στις οποίες σχεδιάζουν να ζητήσουν την παραπομπή της υπόθεσης είναι οι πλέον κατάλληλες για να χειριστούν την υπόθεση. Για τον σκοπό αυτό πρέπει να εξακριβώνεται, κατά σειρά, ο πιθανός τόπος όπου θα έχει ανταγωνιστικές επιπτώσεις η πράξη, και πόσο κατάλληλη για να διερευνήσει την πράξη θα είναι η Εθνική Αρχή Ανταγωνισμού (ΕΑΑ).
20. Οι συγκεντρώσεις με κοινοτική διάσταση που ενδέχεται να επηρεάσουν τον ανταγωνισμό σε εθνικές αγορές ή μικρότερης κλίμακας από εθνικές, και οι συνέπειες των οποίων είναι πιθανόν να περιοριστούν ή να έχουν τις κύριες οικονομικές επιπτώσεις τους σε ένα και μόνο κράτος μέλος ⁽²³⁾, προσφέρονται περισσότερο για παραπομπή προς το εν λόγω κράτος μέλος. Αυτό ισχύει ιδίως για υποθέσεις που οι επιπτώσεις θα επέλθουν σε μια διακριτή αγορά που δεν αποτελεί σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς. Εφόσον η παραπομπή γίνεται σε ένα μόνο κράτος μέλος, διατηρείται επίσης το πλεονέκτημα του ενιαίου ελέγχου.
21. Τα κατά πόσον θα μπορούσε να αποτελεί ενδεδειγμένη περίπτωση για παραπομπή μια συγκέντρωση με κοινοτική διάσταση, η οποία, παρά τις δυνητικά σημαντικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό σε μια εθνικής κλίμακας αγορά, ενδέχεται να έχει σημαντικά διασυννοριακά αποτελέσματα (π.χ. επειδή τα αποτελέσματα της συγκέντρωσης σε μια γεωγραφική αγορά μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στις γεωγραφικές αγορές άλλων κρατών μελών ή επειδή μπορεί να οδηγήσει δυνητικά σε αποκλεισμό από την αγορά και κατά συνέπεια σε

⁽²⁰⁾ Βλ. σημείο 16 της αιτιολογικής σκέψης, που αναφέρει ότι «δεν θα πρέπει ... να απαιτείται από τις εν λόγω επιχειρήσεις να αποδεικνύουν ότι οι επιπτώσεις της συγκέντρωσης θα είναι επιζήμιες για τον ανταγωνισμό».

⁽²¹⁾ Η ύπαρξη των «επηρεαζόμενων αγορών», κατά την έννοια του εντύπου RS, θα πρέπει να θεωρείται ότι αρκεί προκειμένου να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 4. Ωστόσο, τα μέρη μπορούν να αναφέρουν τυχόν παράγοντες που μπορεί να είναι κρίσιμοι για την ανάλυση της υπόθεσης από πλευράς ανταγωνισμού (αλληλεπικάλυψη αγορών, κάθετη ολοκλήρωση, κ.λπ.).

⁽²²⁾ Για τον σκοπό αυτό, τα αιτούντα μέρη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους παράγοντες εκείνους που υποδηλώνουν συνήθως ότι οι αγορές είναι εθνικές ή μικρότερες, όπως κατά κύριο λόγο τα χαρακτηριστικά του προϊόντος (π.χ. χαμηλή αξία του προϊόντος σε αντίθεση με το σημαντικό κόστος μεταφοράς), τα ειδικά χαρακτηριστικά της ζήτησης (π.χ. ο εφοδιασμός των τελικών καταναλωτών γίνεται κοντά στο κέντρο δραστηριοτήτων τους) και της προσφοράς, οι σημαντικές διακυμάνσεις των τιμών και των μεριδίων αγοράς από τη μία χώρα στην άλλη, οι εθνικές συνήθειες των καταναλωτών, τα διαφορετικά ρυθμιστικά πλαίσια, η φορολογία ή άλλες νομοθετικές ρυθμίσεις. Περισσότερες επεξηγήσεις δίνονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού (ΕΕ C 372 της 9.12.1997, σ. 5).

⁽²³⁾ Βλ. για παράδειγμα την εκ μέρους της Επιτροπής παραπομπή ορισμένων διακριτών αγορών αποθήκευσης πετρελαίου για να αξιολογηθούν από τις γαλλικές αρχές στις υποθέσεις M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina*, και υπόθεση M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, υπόθεση M.1030 *Lafarge/Redland*, υπόθεση M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, υπόθεση M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, και υπόθεση M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*· υπόθεση M.2845 *Sogecable/Canal Satellite Digital/Vias Digital*.

κατακερματισμό της κοινής αγοράς ⁽²⁴⁾), εξαρτάται από τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης. Δεδομένου ότι τόσο η Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη μπορεί να διαθέτουν εξίσου καλά μέσα ή να είναι εξίσου καλά σε θέση να επιληφθούν αυτών των υποθέσεων, πρέπει να διατηρείται σημαντική διακριτική ευχέρεια κατά τη λήψη της απόφασης για παραπομπή ή μη των εν λόγω υποθέσεων.

22. Το κατά πόσον οι συγκεντρώσεις κοινοτικών διαστάσεων που επηρεάζουν δυνητικά τον ανταγωνισμό σε διάφορες εθνικές ή μικρότερες από τις εθνικές αγορές σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη μπορεί να αποτελέσουν υποψήφιες υποθέσεις κατάλληλες για παραπομπή στα κράτη μέλη, εξαρτάται από παράγοντες ειδικούς σε κάθε συγκεκριμένη υπόθεση, όπως ο αριθμός των εθνικών αγορών που ενδέχεται να επηρεαστούν σημαντικά, η προοπτική επίλυσης ενδεχόμενων προβλημάτων με διορθωτικά μέτρα ανάλογα και μη αντιφατικά, καθώς και οι έρευνες που απαιτεί κάθε υπόθεση. Εφόσον η υπόθεση μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα ανταγωνισμού σε διάφορα κράτη μέλη και απαιτεί συντονισμένες έρευνες και επανορθωτικά μέτρα, αυτό μπορεί να συνηγορήσει υπέρ της διατήρησης της εν λόγω υπόθεσης στο σύνολό της, στη δικαιοδοσία της Επιτροπής ⁽²⁵⁾. Αφετέρου, εφόσον η υπόθεση δημιουργεί προβλήματα ανταγωνισμού τα οποία, παρόλο που εμπλέκονται εθνικές αγορές σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, δεν φαίνεται να απαιτούν συντονισμένη έρευνα ή και λήψη επανορθωτικών μέτρων, μπορεί να κριθεί σκόπιμη η παραπομπή της. Σε περιορισμένο αριθμό υποθέσεων ⁽²⁶⁾, η Επιτροπή έκρινε μάλιστα σκόπιμο να παραπέμψει μια συγκεντρώση σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, λόγω των σημαντικά διαφορετικών όρων ανταγωνισμού που χαρακτηρίζαν τις επηρεαζόμενες αγορές στα οικεία κράτη μέλη. Παρόλο που η διάσπαση της εξέτασης μιας υπόθεσης στερεί τα συγχωνευόμενα μέρη από τα οφέλη του ενιαίου ελέγχου στις εν λόγω περιπτώσεις, το κριτήριο αυτό είναι λιγότερο σημαντικό στο προ της κοινοποίησης στάδιο, δεδομένου ότι η παραπομπή ενεργοποιείται με αίτηση που υποβάλλουν εκούσια τα συγχωνευόμενα μέρη.

23. Θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη, όσο είναι δυνατόν, το κατά πόσον οι ΕΑΑ στις οποίες σχεδιάζεται να παραπεμφθεί η υπόθεση, διαθέτουν ειδική εμπειρία σχετικά με τις τοπικές αγορές ⁽²⁷⁾ ή εξετάζει ή πρόκειται να εξετάσει μια άλλη πράξη στον σχετικό κλάδο ⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Βλ. υπόθεση M.580 *ABB/Daimler Benz*, όπου η Επιτροπή δεν δέχθηκε την αίτηση της Γερμανίας για παραπομπή μιας υπόθεσης βάσει του άρθρου 9 δεδομένου ότι, ενώ τα προβλήματα ανταγωνισμού περιορίζονται στις γερμανικές αγορές, η πράξη (από την οποία θα προέκυπτε ο μεγαλύτερος προμηθευτής εξοπλισμού σιδηροδρόμων στον κόσμο) θα είχε σημαντικές επιπτώσεις σε όλη την Ευρώπη. Βλ. επίσης υπόθεση M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, όπου παρά την αίτηση της Ισπανίας να της παραπεμφθεί η υπόθεση βάσει του άρθρου 9, η Επιτροπή συνέχισε την έρευνα και εξέδωσε απόφαση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2.

⁽²⁵⁾ Βλ. για παράδειγμα την υπόθεση M.1383 *Exxon/Mobil*, όπου η Επιτροπή, παρά την αίτηση του Ηνωμένου Βασιλείου να του παραπέμψει μέρος μιας υπόθεσης συγκεντρώσης που αφορούσε την αγορά λιανικής πώλησης καυσίμων στη βορειοδυτική Σκωτία, συνέχισε την έρευνα, δεδομένου ότι για να αντιμετωπιστούν όλα τα προβλήματα στον συγκεκριμένο κλάδο, χρειαζόταν μία ενιαία και συνεκτική δέσμη μέτρων. Βλ. επίσης υπόθεση M.2706 *P Princess/Carnival*, όπου, παρά το γεγονός ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου εξέταζαν την ανταγωνιστική προσφορά της Royal Caribbean, η Επιτροπή δεν δέχθηκε την αίτηση μερικής παραπομπής της υπόθεσης, ώστε να αποφευχθεί η διάσπαση της υπόθεσης και να εξασφαλιστεί ενιαία έρευνα των διαφόρων εθνικών αγορών που επηρεάζονταν από την πράξη.

⁽²⁶⁾ Βλ. υπόθεση M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ Στην υπόθεση M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann*, η Επιτροπή παρέπεμψε μια υπόθεση στη Γερμανία, δεδομένου ότι ήταν καλύτερα σε θέση να διερευνήσει τις συνθήκες που επικρατούν επιτόπου σε 85.000 σημεία πώλησης στη Γερμανία· η υπόθεση M.1060 *Vendex/KBB* παραπέμφθηκε στις Κάτω Χώρες, επειδή ήταν καλύτερα σε θέση να αξιολογήσουν τις προτιμήσεις και τις συνήθειες των τοπικών καταναλωτών· βλ. επίσης υπόθεση M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, υπόθεση M.2621 *SEB/Moulinex* (όπου οι προτιμήσεις των καταναλωτών και οι εμπορικές πρακτικές είχαν τα ειδικά χαρακτηριστικά της γαλλικής αγοράς)· υπόθεση M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* και υπόθεση M.2662 *Danish-Crown/Steiff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ Στην υπόθεση M.716 *Gehe/Lloyds Chemists*, για παράδειγμα, η Επιτροπή παρέπεμψε μια υπόθεση, επειδή η Lloyds αποτελούσε αντικείμενο και μιας άλλης προσφοράς, εκτός του πεδίου εφαρμογής του ΚΣΕΚ, αλλά που εξέταζαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου· χάρη στην παραπομπή και οι δύο προσφορές εξετάστηκαν από την ίδια αρχή· στην υπόθεση M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI*, παραπέμφθηκαν στη Γερμανία δύο πράξεις οι οποίες μαζί με μια τρίτη που κοινοποιήθηκε στη Γερμανία, παρουσίαζαν προβλήματα ανταγωνισμού. Χάρη στην παραπομπή και οι τρεις πράξεις εξετάστηκαν κατά τον ίδιο τρόπο· στην υπόθεση M.2044 *Interbrew/Bass*, η Επιτροπή παρέπεμψε την υπόθεση στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, δεδομένου ότι εξέταζαν ταυτόχρονα την εξαγορά από την Interbrew μιας άλλης ζυθοποιίας, της Whitbread, και λόγω της εμπειρίας τους από πρόσφατες έρευνες στις ίδιες αγορές· επίσης βλ. υποθέσεις M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG*, και M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* καθώς και έξι άλλες εξαγορές τοπικών διανομέων από την Electra-bel. Στην υπόθεση M.2706 *P Princess/Carnival*, ωστόσο, η Επιτροπή δεν δέχθηκε την αίτηση μερικής παραπομπής, παρά το γεγονός ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου εξέταζαν ήδη μία ανταγωνιστική προσφορά της Royal Caribbean. Η Επιτροπή είχε εντοπίσει εκ πρώτης όψεως προβλήματα ανταγωνισμού στις άλλες εθνικές αγορές που επηρέαζε η συγκεντρώση, και επιθυμούσε ως εκ τούτου να αποφύγει τη διάσπαση της υπόθεσης (βλ. ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής της 11/4/2002, IP/02/552).

Παραπομπή υποθέσεων από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5

Νομικές προϋποθέσεις

24. Βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 5, πρέπει να πληρούνται δύο μόνο νομικές προϋποθέσεις για να ζητηθεί από τα μέρη που συμμετέχουν στην πράξη, η παραπομπή της υπόθεσης στην Επιτροπή: η πράξη πρέπει να αποτελεί συγκέντρωση κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού συγκεντρώσεων και η συγκέντρωση πρέπει να υπόκειται σε έλεγχο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων τριών τουλάχιστον κρατών μελών (βλ. επίσης παραγρ. 65 επόμε. και 70 επόμε.).

Άλλοι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη

25. Εκτός από τον έλεγχο των νομικών προϋποθέσεων, για να εξασφαλιστεί κατά το δυνατόν η θετική έκβαση μιας αίτησης παραπομπής, τα συγχωνεύσιμα μέρη που σχεδιάζουν την υποβολή σχετικής αίτησης πρέπει επίσης να εξετάζουν αν είναι πιθανόν να θεωρηθεί σκόπιμη η παραπομπή της υπόθεσης. Αυτό προϋποθέτει εξέταση της εφαρμογής των κατευθυντήριων αρχών που προαναφέρθηκαν και ιδίως κατά πόσον η Επιτροπή είναι η πλέον κατάλληλη αρχή για να επιληφθεί της υπόθεσης.
26. Στο θέμα αυτό, καθίσταται σαφές από το σημείο 16 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων ότι οι αιτήσεις για παραπομπή προ της κοινοποίησης στην Επιτροπή θα θεωρούνται σκόπιμες ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που η συγκέντρωση ενδέχεται να επηρεάσει τον ανταγωνισμό εκτός του εδάφους ενός και μόνο κράτους μελών. Πρέπει επομένως να λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη ο πιθανός τόπος όπου θα έχει αποτελέσματα η πράξη όσον αφορά τον ανταγωνισμό, καθώς και πόσο σκόπιμο θα ήταν για την Επιτροπή να διερευνήσει την πράξη.
27. Πρέπει να εκτιμάται ιδιαίτερα κατά πόσον η υπόθεση έχει πράγματι διασυννοριακό χαρακτήρα, λαμβάνοντας υπόψη στοιχεία όπως οι πιθανές επιπτώσεις της στον ανταγωνισμό, καθώς και τις εξουσίες που θα απαιτηθούν για την έρευνα και την επιβολή των σχετικών κανόνων κατά την αντιμετώπιση των αποτελεσμάτων αυτών. Στο σημείο αυτό, πρέπει να εξετάζεται ιδιαίτερα εάν η υπόθεση ενδέχεται να έχει δυνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό σε μία ή περισσότερες αγορές που επηρεάζονται από τη συγκέντρωση. Σε κάθε περίπτωση οι ενδείξεις για τις πιθανές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό μπορεί να έχουν απλώς προκαταρκτικό χαρακτήρα ⁽²⁹⁾, και δεν προδικάζουν την έκβαση της έρευνας. Επίσης τα μέρη δεν είναι απαραίτητο να αποδείξουν ότι τα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό ενδέχεται να είναι δυσμενή.
28. Οι υποθέσεις στις οποίες η αγορά ή οι αγορές όπου μπορεί να υπάρξουν δυνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό είναι ευρύτερες από τις εθνικές ως προς τη γεωγραφική έκταση ⁽³⁰⁾, ή όπου ορισμένες από τις δυνητικά επηρεαζόμενες αγορές είναι ευρύτερες από τις εθνικές και οι βασικές οικονομικές επιπτώσεις της συγκέντρωσης συνδέονται με τις αγορές αυτές, είναι οι πλέον κατάλληλες υποψηφίες για παραπομπή στην Επιτροπή. Στις υποθέσεις αυτές, καθώς η ανταγωνιστική δυναμική εκτείνεται σε περιοχές εκτός των εθνικών συνόρων, και συνεπώς μπορεί να απαιτήσουν έρευνες σε περισσότερες της μιας χώρες, καθώς και κατάλληλες εξουσίες επιβολής των σχετικών κανόνων, η Επιτροπή είναι μάλλον καλύτερα σε θέση να διεξάγει τη σχετική έρευνα.

⁽²⁹⁾ Η ύπαρξη «επηρεαζόμενων αγορών» κατά την έννοια του εντύπου RS θεωρείται κατά κανόνα επαρκής. Ωστόσο, τα μέρη μπορούν να υποδείξουν τυχόν παράγοντες που μπορεί να είναι κρίσιμοι για την ανάλυση της υπόθεσης από πλευράς ανταγωνισμού (αλληλεπικάλυψη αγορών, κάθετη ολοκλήρωση, κ.λπ.).

⁽³⁰⁾ Βλ. την από κοινού παραπομπή μιας πράξης που επηρεάζει τις παγκόσμιες αγορές, από επτά κράτη μέλη προς την Επιτροπή στην υπόθεση M.2738 *GE/Unison*, καθώς και την από κοινού παραπομπή μιας πράξης που επηρεάζει την δυτικοευρωπαϊκή αγορά, από επτά κράτη μέλη προς την Επιτροπή στην υπόθεση M.2698 *Promatech/Sulzer* βλ. επίσης «Αρχές για την εφαρμογή του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων από τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού στο πλαίσιο του δικτύου ΕΔΑ», ένα έγγραφο που δημοσίευσαν οι ευρωπαϊκές αρχές ανταγωνισμού (ΕΔΑ), παράγραφος 11.

29. Η Επιτροπή μπορεί να είναι πιο κατάλληλος φορέας (όσον αφορά την έρευνα, την αξιολόγηση και τα ενδεχόμενα διορθωτικά μέτρα) για την εξέταση υποθέσεων που δημιουργούν δυνητικά προβλήματα ανταγωνισμού σε διάφορες εθνικές ή μικρότερης κλίμακας από τις εθνικές αγορές διαφορετικών κρατών μελών ⁽³¹⁾. Η Επιτροπή είναι πιθανόν καλύτερα σε θέση να διεξάγει την έρευνα στις περιπτώσεις αυτές, καθώς είναι σκόπιμο να εξασφαλίζεται η συνεκτική και αποτελεσματική εξέταση της υπόθεσης στις διάφορες χώρες, να χρησιμοποιούνται οι κατάλληλες εξουσίες έρευνας, και να αντιμετωπίζονται τα τυχόν προβλήματα ανταγωνισμού με τη λήψη ενιαίων διορθωτικών μέτρων.
30. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω σχετικά με το άρθρο 4, παράγραφος 4, η σκοπιμότητα της παραπομπής συγκεντρώσεων, οι οποίες, παρά τις δυνητικά σημαντικές επιπτώσεις τους στον ανταγωνισμό σε αγορές εθνικής κλίμακας, δυνητικά παράγουν σημαντικά διασυνοριακά αποτελέσματα, θα εξαρτηθεί από τις ειδικότερες περιστάσεις της υπόθεσης. Δεδομένου ότι τόσο η Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη μπορεί να είναι εξίσου σε θέση να ασχοληθούν με τις εν λόγω υποθέσεις, θα πρέπει να διατηρείται σημαντική διακριτική ευχέρεια κατά την απόφαση παραπομπής ή μη των εν λόγω υποθέσεων.
31. Θα πρέπει επίσης, στο μέτρο του δυνατού, να λαμβάνεται υπόψη κατά πόσον η Επιτροπή έχει ιδιαίτερες δυνατότητες για να εξετάσει δεόντως την υπόθεση, ιδίως όσον αφορά παράγοντες όπως η ειδική εμπειρογνομosύνη ή η προηγούμενη εμπειρία στον σχετικό κλάδο. Όσο μεγαλύτερες είναι οι πιθανότητες να επηρεάσει η συγκέντρωση τον ανταγωνισμό εκτός του εδάφους ενός κράτους μέλους, τόσο πιθανότερο είναι η Επιτροπή να είναι καλύτερα προετοιμασμένη να διεξάγει την έρευνα, ιδίως όσον αφορά την εξακρίβωση των πραγματικών στοιχείων και την εξουσία επιβολής των σχετικών κανόνων.
32. Τέλος, τα μέρη που συμμετέχουν στη συγκέντρωση μπορούν να υποστηρίξουν ότι, παρά την εκ πρώτης όψεως απουσία επιπτώσεων στον ανταγωνισμό, είναι επιτακτικό να εξεταστεί η πράξη από την Επιτροπή, ιδίως ενόψει του κόστους και της χρονικής καθυστέρησης που συνεπάγεται η υποβολή πολλαπλών κοινοποιήσεων στα κράτη μέλη ⁽³²⁾.

Παραπομπές μετά την κοινοποίηση

Παραπομπές από την Επιτροπή προς τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9

33. Σύμφωνα με το άρθρο 9, κάθε κράτος μέλος που επιθυμεί να ζητήσει παραπομπή μιας υπόθεσης μετά την κοινοποίησή της στην Επιτροπή, έχει δύο εναλλακτικές δυνατότητες: το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α) και παράγραφος 2, στοιχείο β).

Άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α)

Νομικές προϋποθέσεις

34. Για την παραπομπή προς ένα ή περισσότερα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α) πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες νομικές προϋποθέσεις:
- i) η συγκέντρωση πρέπει να απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό σε μια αγορά, και
  - ii) η εν λόγω αγορά να βρίσκεται στο κράτος μέλος που υποβάλει την αίτηση, και να παρουσιάζει όλα τα χαρακτηριστικά μιας διακριτής αγοράς.
35. Όσον αφορά το *πρώτο κριτήριο*, κατ' ουσίαν το αιτούν κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει, με βάση μια προκαταρκτική ανάλυση, ότι υπάρχει πραγματικός κίνδυνος η πράξη να έχει σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και ως εκ τούτου να απαιτεί προσεκτική εξέταση. Αυτές οι προκαταρκτικές ενδείξεις μπορεί να έχουν τον χαρακτήρα εκ πρώτης όψεως απόδειξης των εν λόγω πιθανών σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων, αλλά δεν προδικάζουν την έκβαση της πλήρους διερεύνησης της υπόθεσης.

⁽³¹⁾ Αυτό, για παράδειγμα, μπορεί να ισχύει για τις πράξεις όπου οι επηρεαζόμενες αγορές, αν και εθνικές (ή ακόμα και μικρότερες από τις εθνικές ως προς την έκταση στο πλαίσιο της αξιολόγησης από πλευράς ανταγωνισμού), χαρακτηρίζονται παρόλα αυτά από κοινά πανευρωπαϊκά ή παγκόσμια σήματα, από κοινά πανευρωπαϊκά ή παγκόσμια δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας ή από παραγωγή ή διανομή σε κεντρικό επίπεδο — τουλάχιστον στον βαθμό που η εν λόγω σε κεντρικό επίπεδο παραγωγή ή διανομή είναι πιθανόν να έχει επιπτώσεις στα τυχόν διορθωτικά μέτρα.

⁽³²⁾ Βλ. σημεία 12 και 16 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων.

36. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο, το κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει ότι η γεωγραφική αγορά ή αγορές όπου επηρεάζεται από την πράξη ο ανταγωνισμός κατά τον τρόπο που περιγράφηκε (παράγραφος 35), είναι εθνική ή εθνικές ή μικρότερης κλίμακας από την εθνική ⁽³³⁾.

Άλλοι παράγοντες που εξετάζονται

37. Εκτός από τον έλεγχο των νομικών προϋποθέσεων, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και άλλοι παράγοντες προκειμένου να διαπιστωθεί εάν είναι πιθανόν να θεωρηθεί σκόπιμη η παραπομπή μιας υπόθεσης. Αυτό προϋποθέτει εξέταση της εφαρμογής των κατευθυντήριων αρχών που αναφέρθηκαν παραπάνω, και ιδίως κατά πόσον η αρχή ή οι αρχές ανταγωνισμού που ζητούν την παραπομπή της υπόθεσης είναι καλύτερα σε θέση να ασχοληθούν μ'αυτήν. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά σειρά τόσο ο πιθανός τύπος όπου θα επέλθουν τα αποτελέσματα της πράξης στον ανταγωνισμό, καθώς και το πόσο κατάλληλα μέσα διαθέτει η ΕΑΑ για να εξετάσει την πράξη. (Βλ. ανωτέρω παραγρ. 19-23)

Άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β)

Νομικές προϋποθέσεις

38. Για να γίνει παραπομπή σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β), πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες νομικές προϋποθέσεις:
- i) η συγκέντρωση πρέπει να επηρεάζει τον ανταγωνισμό σε μια αγορά, και
  - ii) η εν λόγω αγορά πρέπει να βρίσκεται εντός του αιτούντος κράτους μέλους, να παρουσιάζει όλα τα χαρακτηριστικά μιας διακριτής αγοράς και να μην αποτελεί σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς.
39. Όσον αφορά το πρώτο κριτήριο, το αιτούν κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει, με βάση μια προκαταρκτική ανάλυση, ότι η συγκέντρωση ενδέχεται να επηρεάσει τον ανταγωνισμό σε μια αγορά. Αυτές οι προκαταρκτικές ενδείξεις μπορεί να έχουν χαρακτήρα εκ πρώτης όψεως απόδειξης σχετικά με τις πιθανές δυσμενείς επιπτώσεις της πράξης, αλλά δεν θα προδικάζουν την έκβαση της ολοκληρωμένης έρευνας.
40. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο, το αιτούν κράτος μέλος πρέπει να αποδεικνύει όχι μόνο ότι η αγορά στην οποία επηρεάζεται ο ανταγωνισμός κατά τον τρόπο που περιγράφηκε (παράγραφος 38), αποτελεί διακριτή αγορά εντός κράτους μέλους, αλλά και ότι η εν λόγω αγορά δεν αποτελεί σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς. Ως προς αυτό, σύμφωνα με την παρελθούσα πρακτική και νομολογία ⁽³⁴⁾, φαίνεται ότι οι περιπτώσεις αυτές κατά κανόνα περιορίζονται σε αγορές με μικρή γεωγραφική έκταση, εντός ενός κράτους μέλους.

⁽³³⁾ Βλ. ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού (ΕΕ C 372 της 9.12.1997, σ. 5).

⁽³⁴⁾ Βλ. παραπομπές υποθέσεων από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο β): υπόθεση M.2446, *Gonia/Connex South Central*, όπου η πράξη επηρέαζε τον ανταγωνισμό σε συγκεκριμένες σιδηροδρομικές διαδρομές στην περιοχή Λονδίνου/Gatwick-Brighton στο Ηνωμένο Βασίλειο· υπόθεση M.2730, *Connex/DNVBVG*, όπου η πράξη επηρέαζε τον ανταγωνισμό στις τοπικές υπηρεσίες δημόσιων μεταφορών της περιοχής Riesa (Σαξονία, Γερμανία)· υπόθεση M. 3130, *Arla Foods/Express Diaries*, όπου η πράξη επηρέαζε τον ανταγωνισμό στην αγορά προμήθειας εμφιαλωμένου γάλακτος σε κατ'οίκον διανομείς στις περιοχές του Λονδίνου, του Yorkshire και του Lancashire του Ηνωμένου Βασιλείου. Για τον ορισμό της έννοιας του μη σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς δίνονται επίσης ορισμένες κατευθύνσεις από τη νομολογία σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει διαμορφώσει μία αρκετά ευρεία έννοια του τι μπορεί να αποτελεί σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς, καταφεύγοντας πολλές φορές και στην εμπειρική απόδειξη. Στη νομολογία μπορεί να βρεθούν για παράδειγμα ενδείξεις που βασίζονται κατ'ουσίαν σε πρακτικά κριτήρια, όπως «η διάρθρωση και ο όγκος της παραγωγής και της κατανάλωσης αυτού του προϊόντος, καθώς και οι συνήθειες και οι οικονομικές δυνατότητες των πωλητών και των αγοραστών», βλ. υπόθεση 40/73, *Suiker Unie κατά Επιτροπής*, Συλλ. 1975, σ. 1663. Βλ. επίσης υπόθεση C-179/90, *Porto di Genova*, Συλλογή 1991, σ. 5889, όπου το λιμάνι της Γένοβας θεωρήθηκε ότι αποτελεί σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς. Στη νομολογία του το Δικαστήριο έχει κρίνει επίσης ότι μια σειρά χωριστών αγορών μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελούν από κοινού σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς. Βλ. για παράδειγμα υπόθεση C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle*, σκέψη 17, όπου το Δικαστήριο έκρινε: «Εν προκειμένω, η εθνική νομοθεσία, εξαρτώντας την εκμετάλλευση των κέντρων γονιμοποίησης από εγκρίσεις και προβλέποντας ότι κάθε κέντρο εξυπηρετεί ορισμένη ζώνη, χορήγησε αποκλειστικά δικαιώματα. Καθιερώνοντας με τον τρόπο αυτό, υπέρ των επιχειρήσεων αυτών, σειρά εδαφικά ορισμένων μονοπωλίων, που καλύπτουν όμως στο σύνολό τους όλη την επικράτεια ενός κράτους μέλους, οι εν λόγω εθνικές διατάξεις δημιουργούν δεσπόζουσα θέση υπό την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης εντός σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς».

41. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να παραπέμψει την υπόθεση.

Παραπομπές από τα κράτη μέλη προς την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 22

Νομικές προϋποθέσεις

42. Για να υπάρξει παραπομπή από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη προς την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 22, προαπαιτείται να πληρούνται δύο νομικές προϋποθέσεις:
- i) η συγκέντρωση πρέπει να επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, και
  - ii) πρέπει να απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό στο έδαφος του κράτους μέλους ή των κρατών μελών που υποβάλουν τη σχετική αίτηση.
43. Όσον αφορά το πρώτο κριτήριο, η συγκέντρωση πληροί αυτή την προϋπόθεση, εφόσον ενδέχεται να έχει κάποια αισθητή επιρροή στα εμπορικά ρεύματα μεταξύ των κρατών μελών ⁽³⁵⁾.
44. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο, όπως και για το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α), το αιτούν κράτος ή κράτη μέλη πρέπει να αποδείξουν κατ' ουσίαν, ότι βάσει προκαταρκτικής ανάλυσης, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος η πράξη να έχει σημαντικά δυσμενείς επιπτώσεις στον ανταγωνισμό, και ότι συνεπώς χρήζει προσεκτικής εξέτασης. Αυτές οι προκαταρκτικές ενδείξεις μπορεί να έχουν χαρακτήρα εκ πρώτης όψεως απόδειξης όσον αφορά τις ενδεχόμενες σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις, αλλά δεν προδικάζουν την έκβαση της ολοκληρωμένης έρευνας.

Άλλοι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη

45. Δεδομένου ότι οι παραπομπές στην Επιτροπή μετά την κοινοποίηση μπορεί να συνεπάγονται πρόσθετες δαπάνες και χρονική καθυστέρηση για τα συγχωνευόμενα μέρη, πρέπει, κατά κανόνα, να περιορίζονται στις περιπτώσεις εκείνες που φαίνεται ότι παρουσιάζουν πραγματικό κίνδυνο αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, και εφόσον κρίνεται ότι θα ήταν καλύτερα να εξεταστούν σε κοινοτικό επίπεδο ⁽³⁶⁾. Οι κατηγορίες των υποθέσεων που είναι κατά κανόνα περισσότερο κατάλληλες για παραπομπή στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 22 είναι, ως εκ τούτου, οι ακόλουθες:
- υποθέσεις που δημιουργούν σοβαρά προβλήματα ανταγωνισμού σε μία ή περισσότερες αγορές που είναι ευρύτερες από εθνικές σε γεωγραφική έκταση, ή εφόσον ορισμένες από τις δυνητικά επηρεαζόμενες αγορές είναι ευρύτερες από εθνικές και εφόσον οι βασικές οικονομικές επιπτώσεις της συγκέντρωσης συνδέονται με τις εν λόγω αγορές.
  - υποθέσεις που δημιουργούν σοβαρά προβλήματα ανταγωνισμού σε διάφορες εθνικές ή μικρότερες από τις εθνικές αγορές που βρίσκονται σε διάφορα κράτη μέλη, υπό συνθήκες όπου θεωρείται επιθυμητή η ενιαία αντιμετώπιση της υπόθεσης (όσον αφορά τα ενδεχόμενα διορθωτικά μέτρα αλλά και, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, την ίδια τη διεξαγωγή της έρευνας) και εφόσον οι βασικές οικονομικές επιπτώσεις της συγκέντρωσης συνδέονται με τις εν λόγω αγορές.

III. ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ

A. ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ

46. Ο κανονισμός συγκεντρώσεων θεσπίζει τους νομικούς κανόνες για τη λειτουργία του συστήματος παραπομπής. Οι κανόνες που περιέχονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5, στο άρθρο 9 και στο άρθρο 22 καθορίζουν λεπτομερώς τα διάφορα στάδια για την παραπομπή μιας υπόθεσης από την Επιτροπή προς τα κράτη μέλη και αντιστρόφως.

⁽³⁵⁾ Βλ. επίσης κατ' αναλογία την ανακοίνωση της Επιτροπής κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την έννοια του επηρεασμού του εμπορίου των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ C 101 της 27.4.2004, σ. 81).

⁽³⁶⁾ Βλ. την από κοινού παραπομπή από επτά κράτη μέλη προς την Επιτροπή, μιας πράξης που επηρέαζε τις παγκόσμιες αγορές στην υπόθεση M.2738 GE/Unison, και την από κοινού παραπομπή από επτά κράτη μέλη προς την Επιτροπή, μιας πράξης που επηρέαζε τη δυτικοευρωπαϊκή αγορά στην υπόθεση M.2698 Promatech/Sulzer· βλ. επίσης Αρχές για την εφαρμογή του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων ΕΚ από τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού εντός του δικτύου ΕΑΑ, ένα έγγραφο που δημοσίευσαν οι ευρωπαϊκές αρχές ανταγωνισμού (ΕΑΑ), παράγραφος 11.

47. Σε καθεμία από τις τέσσερις αυτές διατάξεις περί παραπομπής θεσπίζεται ένας αυτοτελής μηχανισμός για την παραπομπή ορισμένης κατηγορίας συγκεντρώσεων. Οι διατάξεις μπορούν να ταξινομηθούν ως ακολούθως:
- α) παραπομπές προ της κοινοποίησης:
    - i) από την Επιτροπή προς τα κράτη μέλη (άρθρο 4 παράγραφος 4)
    - ii) από τα κράτη μέλη προς την Επιτροπή (άρθρο 4 παράγραφος 5)
  - β) παραπομπές μετά την κοινοποίηση:
    - i) από την Επιτροπή προς τα κράτη μέλη (άρθρο 9)
    - ii) από τα κράτη μέλη προς την Επιτροπή (άρθρο 22)
48. Τα σχεδιαγράμματα που επισυνάπτονται ως παράρτημα στην παρούσα ανακοίνωση περιγράφουν τα διάφορα διαδικαστικά στάδια που ακολουθούνται στον μηχανισμό παραπομπής του άρθρου 4, παράγραφοι 4 και 5, του άρθρου 9 και του άρθρου 22.

Παραπομπές προ της κοινοποίησης

49. Οι προ της κοινοποίησης παραπομπές μπορούν να ζητηθούν μόνον από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις⁽³⁷⁾. Οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις εξακριβώνουν εάν η συγκέντρωση πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 4, παράγραφος 4 (ότι η συγκέντρωση έχει κοινοτική διάσταση, αλλά μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό σε μια διακριτή αγορά εντός κράτους μέλους) ή παράγραφος 5 (ότι η συγκέντρωση δεν έχει κοινοτική διάσταση, αλλά υπόκειται σε έλεγχο βάσει της εθνικής νομοθεσίας τουλάχιστον τριών κρατών μελών). Στην περίπτωση αυτή οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις μπορούν να ζητήσουν παραπομπή προς ή από την Επιτροπή υποβάλλοντας αιτιολογημένη αίτηση με το έντυπο RS. Η αίτηση διαβιβάζεται αμέσως από την Επιτροπή σε όλα τα κράτη μέλη. Η υπόλοιπη διαδικασία διαφέρει ανάλογα με το αν εφαρμόζεται το άρθρο 4, παράγραφος 4 ή παράγραφος 5.

— Δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 4, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή κράτη μέλη⁽³⁸⁾ έχουν προθεσμία 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία που τους διαβιβάζεται η αίτηση, για να εκφράσουν τη συμφωνία ή τη διαφωνία τους. Η σιωπή εκ μέρους ενός κράτους μέλους θεωρείται ότι συνιστά συμφωνία⁽³⁹⁾. Αν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή κράτη μέλη συμφωνούν με την παραπομπή, η Επιτροπή έχει επιπλέον προθεσμία περίπου 10 εργάσιμων ημερών (25 εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία που έλαβε το έντυπο RS) εντός της οποίας μπορεί να αποφασίσει να παραπέμψει την υπόθεση. Η σιωπή εκ μέρους της Επιτροπής θεωρείται ως συναίνεση. Αν η Επιτροπή συναινεί, η υπόθεση (ή μέρος/μέρη αυτής) παραπέμπεται σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, όπως ζητήθηκε από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις. Αν γίνει η παραπομπή, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εφαρμόζει την εθνική του νομοθεσία στο παραπεμφθέν μέρος της υπόθεσης⁽⁴⁰⁾. Εφαρμόζονται τα άρθρα 9, παράγραφοι 6 ως 9.

⁽³⁷⁾ Ο όρος «συμμετέχουσες επιχειρήσεις» περιλαμβάνει και πρόσωπα κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β).

⁽³⁸⁾ Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή κράτη μέλη είναι αυτά που προσδιορίζονται στο έντυπο RS και στα οποία θα παραπεμφθεί η υπόθεση, εάν γίνει δεκτή η αίτηση.

⁽³⁹⁾ Ο μηχανισμός αυτός αποτελεί το βασικό χαρακτηριστικό όλων των διαδικασιών παραπομπής που προβλέπονται στον κανονισμό συγκεντρώσεων. Μπορεί να χαρακτηριστεί με τον όρο «σιωπηρή αποδοχή» ή μη εναντίωση: δηλαδή η μη λήψη απόφασης εκ μέρους της Επιτροπής ή κράτους μέλους θεωρείται ότι ισοδυναμεί με λήψη θετικής απόφασης. Ο μηχανισμός αυτός προβλεπόταν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89, στο άρθρο 9, παράγραφος 5. Τώρα περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 4 (δεύτερο και τέταρτο εδάφιο), στο άρθρο 4, παράγραφος 5 (τέταρτο εδάφιο), στο άρθρο 9, παράγραφος 5 και στο άρθρο 22, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, τελευταία φράση. Ο μηχανισμός της σιωπηρής αποδοχής δεν εφαρμόζεται, ωστόσο, όσον αφορά τις αποφάσεις των κρατών μελών να συνυποβάλουν αίτηση βάσει του άρθρου 22, παράγραφος 2.

⁽⁴⁰⁾ Το άρθρο 4 παράγραφος 4 επιτρέπει στα συγχωνευόμενα μέρη να ζητήσουν παραπομπή εν όλω ή εν μέρει. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει είτε να συναινέσουν είτε να αρνηθούν την παραπομπή και δεν μπορούν να διαφοροποιήσουν την έκτασή της παραπέμποντας, για παράδειγμα, μέρος μόνο της υπόθεσης, όταν έχει ζητηθεί η παραπομπή της υπόθεσης στο σύνολό της. Σε περίπτωση μερικής παραπομπής, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εφαρμόζει την εθνική του νομοθεσία στο παραπεμφθέν μέρος της υπόθεσης. Για το υπόλοιπο της υπόθεσης, εξακολουθεί να ισχύει όπως συνήθως ο κανονισμός συγκεντρώσεων, δηλαδή οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες να υποβάλουν κοινοποίηση για το μη παραπεμφθέν μέρος της συγκεντρώσεως σε έντυπο CO σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Αντίθετα, αν παραπεμφθεί σε κράτος μέλος η υπόθεση στο σύνολό της, το άρθρο 4, παράγραφος 4 τελευταίο εδάφιο ορίζει ότι δεν υπάρχει η υποχρέωση κοινοποίησης της υπόθεσης και στην Επιτροπή. Η υπόθεση, ως εκ τούτου, δεν θα εξεταστεί από την Επιτροπή. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα εφαρμόσει την εθνική του νομοθεσία στο σύνολο της υπόθεσης και κανένα άλλο κράτος μέλος δεν μπορεί να εφαρμόσει την εθνική του νομοθεσία περί ανταγωνισμού στην εν λόγω συγκέντρωση.

- Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ⁽⁴¹⁾ έχουν 15 εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία που τους διαβιβάστηκε η αίτηση, για να εκφράσουν τη συμφωνία ή τη διαφωνία τους. Κατά τη λήξη αυτής της προθεσμίας, η Επιτροπή ελέγχει κατά πόσον έχει εκφράσει διαφωνία οποιοδήποτε κράτος μέλος αρμόδιο για την εξέταση της συγκέντρωσης βάσει της εθνικής του νομοθεσίας. Αν δεν έχει εκφράσει διαφωνία κανένα από τα αρμόδια κράτη μέλη, η υπόθεση θεωρείται ότι αποκτά κοινοτική διάσταση και ως εκ τούτου παραπέμπεται στην Επιτροπή, που έχει αποκλειστική δικαιοδοσία. Στην περίπτωση αυτή τα μέρη πρέπει να κοινοποιήσουν την υπόθεση στην Επιτροπή, χρησιμοποιώντας το έντυπο CO. Αν αντίθετα εκφράσουν διαφωνία ένα ή περισσότερα αρμόδια κράτη μέλη, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως σχετικά όλα τα κράτη μέλη και τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις και λήγει η διαδικασία παραπομπής. Τα μέρη πρέπει να συμμορφωθούν τότε με τους εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες κοινοποίησης.

Παραπομπές μετά την κοινοποίηση

50. Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2 και το άρθρο 22, παράγραφος 1, οι παραπομπές μετά την κοινοποίηση διενεργούνται από τα κράτη μέλη είτε με δική τους πρωτοβουλία είτε κατόπιν προσκλήσεως της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2 και το άρθρο 22, παράγραφος 5 αντίστοιχα. Οι διαδικασίες διαφέρουν ανάλογα με το κατά πόσον η παραπομπή γίνεται από ή προς την Επιτροπή.

- Σύμφωνα με το άρθρο 9, ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να του παραπέμψει μια συγκέντρωση κοινοτικών διαστάσεων ή μέρος αυτής, η οποία έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό σε μια διακριτή αγορά εντός του κράτους μέλους αυτού (άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α), ή η οποία επηρεάζει μια τέτοια διακριτή αγορά που δεν αποτελεί σημαντικό μέρος της κοινής αγοράς (άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β). Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία που το κράτος μέλος έλαβε αντίγραφο του εντύπου CO. Η Επιτροπή πρέπει πρώτα να εξακριβώσει αν πληρούνται αυτά τα νομικά κριτήρια. Εν συνεχεία μπορεί να αποφασίσει την παραπομπή της υπόθεσης ή μέρους αυτής, ασκώντας τη διοικητική της διακριτική ευχέρεια. Σε περίπτωση που η αίτηση παραπομπής υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β), η Επιτροπή οφείλει (δηλαδή δεν έχει διακριτική ευχέρεια) να προβεί στην παραπομπή, εάν πληρούνται τα νομικά κριτήρια. Η απόφαση αυτή πρέπει να λαμβάνεται εντός 35 εργάσιμων ημερών από την κοινοποίηση ή, εφόσον η Επιτροπή έχει κινήσει διαδικασία, εντός 65 εργάσιμων ημερών ⁽⁴²⁾. Εάν γίνει παραπομπή, το οικείο κράτος μέλος εφαρμόζει τη δική του εθνική νομοθεσία περί ανταγωνισμού τηρώντας μόνο το άρθρο 9, παράγραφοι 6 και 8.

- Σύμφωνα με το άρθρο 22, ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να εξετάσει μια συγκέντρωση που δεν έχει κοινοτική διάσταση, αλλά επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό εντός του εδάφους του. Η αίτηση αυτή πρέπει να υποβάλλεται εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της εθνικής κοινοποίησης ή, εφόσον δεν απαιτείται κοινοποίηση, από την ημερομηνία που έγινε γνωστή η συγκέντρωση στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ⁽⁴³⁾. Η Επιτροπή διαβιβάζει την αίτηση σε όλα τα κράτη μέλη. Την αίτηση μπορεί να αποφασίσει να συνυποβάλλει οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος ή κράτη μέλη ⁽⁴⁴⁾ μέσα σε προθεσμία 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία που έλαβαν αντίγραφο της αρχικής αίτησης. Όλες οι εθνικές προθεσμίες οι σχετικές με τη συγκέντρωση αναστέλλονται μέχρις ότου αποφασισθεί πού θα εξετασθεί το κράτος μέλος μπορεί να ενεργοποιήσει εκ νέου τις εθνικές προθεσμίες πριν από τη λήξη της 15ήμερης προθεσμίας, ενημερώνοντας την Επιτροπή και τα συγχωνευόμενα μέρη ότι δεν επιθυμεί να συνυποβάλλει

⁽⁴¹⁾ Δηλαδή εκείνα που θα ήσαν αρμόδια να εξετάσουν την υπόθεση βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας αν δεν υπήρχε παραπομπή. Για την έννοια του «αρμόδιου για την εξέταση της υπόθεσης», βλ. κατωτέρω τμήμα B5.

⁽⁴²⁾ Όσον αφορά τις υποθέσεις που η Επιτροπή προβαίνει σε προκαταρκτικές ενέργειες εντός 65 εργάσιμων ημερών, βλ. άρθρο 9, παράγραφος 4, στοιχείο β) και παράγραφος 5.

⁽⁴³⁾ Η έννοια «έγινε γνωστή», που προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 22, στο πλαίσιο αυτό πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το κράτος μέλος διαθέτει επαρκείς πληροφορίες ώστε να εκτιμήσει προκαταρκτικά αν πληρούνται τα κριτήρια για την υποβολή αίτησης παραπομπής σύμφωνα με το άρθρο 22.

⁽⁴⁴⁾ Επισημαίνεται ότι το άρθρο 22 παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να συνυποβάλλουν την αρχική αίτηση ακόμα και αν η συγκέντρωση δεν έχει ακόμη κοινοποιηθεί σ' αυτά. Ωστόσο, αν τα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη λάβει τις αναγκαίες πληροφορίες από τα συγχωνευόμενα μέρη κατά τον χρόνο της ενημέρωσής τους από την Επιτροπή σχετικά με την υποβολή αίτησης παραπομπής από άλλο κράτος μέλος, μπορεί να μην είναι σε θέση να συνυποβάλλουν την αίτηση. Ως εκ τούτου, παρά τη δυνατότητα του κράτους μέλους να έλθει σε επαφή με τα συγχωνευόμενα μέρη για να εξακριβώσει κατά πόσον είναι αρμόδιο να εξετάσει τη συγκεκριμένη πράξη, τα κοινοποιούνται μέρη προτρέπονται να υποβάλουν, εφόσον είναι εφικτό, την κοινοποίησή τους σε όλα τα αρμόδια κράτη μέλη ταυτόχρονα.

την αίτηση. Εντός 10 εργάσιμων ημερών μετά την λήξη αυτής της 15ήμερης προθεσμίας, η Επιτροπή πρέπει να αποφασίσει εάν θα δεχθεί την υπόθεση από το αιτούν ή τα αιτούντα κράτη μέλη. Αν η Επιτροπή δεχθεί τη δικαιοδοσία, παύουν οι εθνικές διαδικασίες στο παραπέμπον ή στα παραπέμποντα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξετάζει την υπόθεση σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 4 για λογαριασμό του αιτούντος κράτους ή των αιτούντων κρατών ⁽⁴⁵⁾. Τα κράτη μέλη που δεν υπέβαλαν αίτηση μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν την εθνική τους νομοθεσία.

51. Το τμήμα της ανακοίνωσης που ακολουθεί εστιάζεται σε διάφορες λεπτομέρειες του συστήματος, με σκοπό ιδίως να δοθούν περαιτέρω οδηγίες στις επιχειρήσεις που σχεδιάζουν την υποβολή αιτήσεων στο προ της κοινοποίησης στάδιο ή που ενδέχεται να συμμετέχουν σε πράξεις για τις οποίες υπάρχει δυνατότητα παραπομπής μετά την κοινοποίηση.

B. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ

52. Στο παρόν τμήμα της παρούσας ανακοίνωσης περιέχονται οδηγίες σχετικά με ορισμένες πτυχές της λειτουργίας του συστήματος παραπομπής που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5, στο άρθρο 9 και στο άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

1. Το δίκτυο των αρχών ανταγωνισμού

53. Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού συγκεντρώσεων προβλέπει ότι η Επιτροπή διεξάγει τις διαδικασίες που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό σε στενή και συνεχή επαφή με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών (οι ΕΑΑ), όπως προβλέπεται. Η συνεργασία και ο διάλογος μεταξύ της Επιτροπής και των ΕΑΑ, καθώς και μεταξύ των ιδίων των ΕΑΑ, είναι ιδιαίτερα σημαντικός σε περίπτωση συγκεντρώσεων που υπόκεινται στο σύστημα παραπομπών του κανονισμού.
54. Σύμφωνα με το σημείο 14 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων, η Επιτροπή και οι ΕΑΑ πρέπει να συναποτελούν ένα δίκτυο δημόσιων αρχών που ασκούν τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους σε στενή συνεργασία χρησιμοποιώντας αποτελεσματικούς μηχανισμούς αμοιβαίας ενημέρωσης και διαβούλευσης, ώστε να εξασφαλίζεται ο χειρισμός των υποθέσεων από την πλέον κατάλληλη αρχή με βάση την αρχή της επικουρικότητας, και να αποφεύγεται στο μέγιστο δυνατό βαθμό η πολλαπλή κοινοποίηση δεδομένης συγκέντρωσης.
55. Το δίκτυο θα πρέπει να εξασφαλίζει την αποτελεσματική ανακατανομή των συγκεντρώσεων σύμφωνα με τις αρχές που περιγράφονται ανωτέρω στο τμήμα II. Για τον σκοπό αυτό διευκολύνεται η εύρυθμη λειτουργία του μηχανισμού παραπομπής προ της κοινοποίησης και προβλέπεται ένα σύστημα για τον εντοπισμό, όσο το δυνατόν νωρίτερα, των πιθανών αιτήσεων παραπομπής μετά την κοινοποίηση ⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Όταν η Επιτροπή εξετάζει μια συγκέντρωση για λογαριασμό ενός ή περισσότερων κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 22, μπορεί να εκδώσει όλες τις ουσιαστικές αποφάσεις που προβλέπουν τα άρθρα 6 και 8 του ΚΣΕΚ. Αυτό προβλέπεται στο άρθρο 22, παράγραφος 4 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Σημειωτέον ότι η Επιτροπή εξετάζει τη συγκέντρωση κατ' αίτηση και για λογαριασμό των αιτούντων κρατών μελών. Το άρθρο θα πρέπει επομένως να ερμηνεύεται με την έννοια ότι υποχρεώνει την Επιτροπή να εξετάσει τις επιπτώσεις της συγκέντρωσης στο έδαφος αυτών των κρατών μελών. Η Επιτροπή δεν θα εξετάζει τις επιπτώσεις της συγκέντρωσης στο έδαφος των κρατών μελών που δεν συνυπέβαλαν την αίτηση, εκτός αν αυτό είναι αναγκαίο για την αξιολόγηση των επιπτώσεων της συγκέντρωσης στο έδαφος των αιτούντων κρατών μελών (π.χ. στις περιπτώσεις που η γεωγραφική αγορά εκτείνεται πέραν του εθνικού εδάφους ή εδαφών του αιτούντος ή των αιτούντων κρατών μελών).

⁽⁴⁶⁾ Η εκ των προτέρων γνώση της πιθανότητας για αίτηση παραπομπής μπορεί, για παράδειγμα, να ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή, προκειμένου να αποφασίσει, κατά πόσον θα δεχθεί μία αίτηση παρέκκλισης από την αναστολή σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

56. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 4 και 5, η Επιτροπή πρέπει να διαβιβάζει «αμέσως» τις αιτιολογημένες αναφορές που υποβάλλουν οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις ⁽⁴⁷⁾. Η Επιτροπή θα προσπαθεί να διαβιβάζει τα εν λόγω έγγραφα μέσα σε μία εργάσιμη ημέρα από την ημέρα παραλαβής ή σύνταξής τους. Οι πληροφορίες θα ανταλλάσσονται εντός του δικτύου με διάφορα μέσα, ανάλογα με τις συνθήκες: ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, παραδοσιακό ταχυδρομείο, ταχυαποστολές, φαξ, τηλέφωνο. Επισημαίνεται ότι για τις ανταλλαγές ευαίσθητων ή εμπιστευτικών πληροφοριών θα χρησιμοποιείται ασφαλές ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή οποιοδήποτε άλλο προστατευόμενο μέσο επικοινωνίας μεταξύ αυτών των σημείων επαφής.
57. Όλα τα μέλη του δικτύου, συμπεριλαμβανομένων της Επιτροπής και των ΕΑΑ, οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό τους, άλλα πρόσωπα που εργάζονται υπό την εποπτεία των αρχών αυτών, καθώς και δημόσιοι υπάλληλοι και το προσωπικό άλλων αρχών των κρατών μελών, θα δεσμεύονται από τις υποχρεώσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπει το άρθρο 17 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Δεν γνωστοποιούν εμπιστευτικές πληροφορίες που περιήλθαν σ' αυτούς κατά την εφαρμογή του κανονισμού συγκεντρώσεων, εκτός εάν έχει συναινέσει στη γνωστοποίηση αυτή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που τις υπέβαλε.
58. Οι διαβουλεύσεις και ανταλλαγές πληροφοριών στο πλαίσιο του δικτύου αφορούν τις δημόσιες αρχές που εφαρμόζουν τους κανόνες ανταγωνισμού και δεν μεταβάλλουν τυχόν δικαιώματα ή υποχρεώσεις που προκύπτουν από το κοινοτικό ή το εθνικό δίκαιο για τις επιχειρήσεις. Κάθε αρχή ανταγωνισμού διατηρεί την πλήρη ευθύνη για τη διασφάλιση των διαδικαστικών εγγυήσεων στις υποθέσεις που εξετάζει.

2. Ενεργοποίηση του συστήματος παραπομπής προ της κοινοποίησης: πληροφορίες που παρέχονται από τα αιτούντα μέρη

59. Για την ταχεία και εύρυθμη λειτουργία του συστήματος παραπομπής, κρίσιμο στοιχείο αποτελεί η υποβολή, όποτε ζητείται, από τα αιτούντα μέρη πλήρων και ακριβών πληροφοριών έγκαιρα και με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο. Οι νομικές διατάξεις σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να υποβληθούν και οι συνέπειες της υποβολής εσφαλμένων, ελλιπών ή παραπλανητικών πληροφοριών προβλέπονται στον κανονισμό συγκεντρώσεων, τον εκτελεστικό του κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 802/2004 (εφεξής «εκτελεστικός κανονισμός συγκεντρώσεων») και το έντυπο RS ⁽⁴⁸⁾.
60. Το έντυπο RS προβλέπει ότι όλες οι πληροφορίες που υποβάλλονται υπό μορφή αιτιολογημένης αναφοράς πρέπει να είναι ορθές και πλήρεις. Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο α) ή το άρθρο 8, παράγραφος 6, στοιχείο α) του κανονισμού συγκεντρώσεων, αν τα μέρη υποβάλλουν εσφαλμένες ή ελλιπείς πληροφορίες, η Επιτροπή μπορεί είτε να εκδώσει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α) του κανονισμού συγκεντρώσεων (εφόσον, στη διάρκεια της διαδικασίας, περιέλθει στην αντίληψή της ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 5), είτε να ανακαλέσει την απόφαση που εκδίδει σύμφωνα με τα άρθρα 6 ή 8 κατόπιν παραπομπής βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 5. Μετά την έκδοση απόφασης δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1, στοιχείο α) ή μετά την ανάκληση απόφασης, εφαρμόζεται στη συγκεντρώση και πάλι η εθνική νομοθεσία ανταγωνισμού. Σε περίπτωση παραπομπής βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 4 που έγινε βάσει ελλιπών ή εσφαλμένων πληροφοριών, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1. Επιπλέον, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να επιβάλει πρόστιμο βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α) του κανονισμού συγκεντρώσεων. Τέλος, τα μέρη θα πρέπει να έχουν επίσης υπόψη ότι, εάν γίνει παραπομπή βάσει εσφαλμένων ή ελλιπών πληροφοριών που περιέχονται στο έντυπο RS, η Επιτροπή ή και τα κράτη μέλη μπορούν να εξετάσουν τη δυνατότητα παραπομπής μετά την κοινοποίηση, ακυρώνοντας έτσι την προ της κοινοποίησης παραπομπή που έγινε με βάση τις εν λόγω εσφαλμένες ή ελλιπείς πληροφορίες ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Σημειωτέον ότι, όπως προβλέπει το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων, η Επιτροπή υποχρεούται επίσης να διαβιβάζει στις ΕΑΑ αντίγραφα των κοινοποιήσεων και των σημαντικότερων εγγράφων που εκδίδει ή που κατατίθενται σ' αυτήν.

⁽⁴⁸⁾ Το έντυπο RS προσαρτάται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 802/2004 της Επιτροπής της 7ης Απριλίου 2004 για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 133 της 30.4.2004, σ. 1).

⁽⁴⁹⁾ Αυτό θα ήταν το κατάλληλο «διορθωτικό μέτρο» σε περίπτωση που τα αιτούντα μέρη έχουν υποβάλει εσφαλμένες ή ελλιπείς πληροφορίες, χωρίς να επηρεάζεται η εκπλήρωση των όρων του άρθρου 4, παράγραφος 5, πράγμα που περιέρχεται στην αντίληψη της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της έρευνας.

61. Κατά την υποβολή πληροφοριών με το έντυπο RS ή γενικότερα κατά την υποβολή αίτησης για προ της κοινοποίησης παραπομπή, δεν προβλέπεται ούτε είναι ανάγκη οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις να αποδεικνύουν ότι η συγκέντρωσή τους θα έχει δυσμενή αποτελέσματα για τον ανταγωνισμό⁽⁵⁰⁾. Θα πρέπει ωστόσο να υποβάλουν όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες από τις οποίες να προκύπτει σαφώς κατά πόσον η συγκέντρωση πληροί τα σχετικά νομικά κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5 και για ποιους λόγους θα ήταν σκοπιμότερο να εξεταστεί από την αρχή ή τις αρχές ανταγωνισμού που αναφέρονται στην αίτηση. Ο κανονισμός συγκεντρώσεων δεν απαιτεί δημοσιότητα σχετικά με την κατάθεση εντύπου RS και δεν προτίθεται να προβλέψει κάτι τέτοιο. Επομένως, μπορεί να ζητηθεί παραπομπή προ της κοινοποίησης για μια μη δημοσιοποιημένη πράξη συγκέντρωσης.
62. Παρόλο που σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό συγκεντρώσεων, η Επιτροπή δέχεται το έντυπο RS σε οποιαδήποτε επίσημη κοινοτική γλώσσα, οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις που υποβάλλουν πληροφορίες οι οποίες πρόκειται να διαβιβασθούν στο δίκτυο προτρέπονται να χρησιμοποιούν γλώσσα η οποία είναι κατανοητή από όλους εκείνους στους οποίους απευθύνονται οι πληροφορίες. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η εξέταση των εν λόγω αιτήσεων από τα κράτη μέλη. Επιπλέον, όσον αφορά τις αιτήσεις παραπομπής προς ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, τα αιτούντα μέρη προτρέπονται να επισυνάψουν αντίγραφο της αίτησής τους στη γλώσσα ή στις γλώσσες του κράτους μέλους ή των κρατών μελών προς τα οποία ζητείται η παραπομπή.
63. Πέραν των νομικών προϋποθέσεων που ορίζονται στο έντυπο RS, οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις θα πρέπει να είναι προετοιμασμένες να υποβάλουν πρόσθετες πληροφορίες, εάν τους ζητηθούν και να συζητήσουν τα θέματα με την Επιτροπή και τις ΕΑΑ κατά τρόπο ειλικρινή και ανοικτό, ώστε να δοθεί στις τελευταίες η δυνατότητα να εξακριβώσουν εάν η εν λόγω συγκέντρωση πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο παραπομπής.
64. Οι ανεπίσημες επαφές μεταξύ των συγχωνευομένων μερών που σχεδιάζουν την κατάθεση αίτησης για προ της κοινοποίησης παραπομπή, αφενός, και της Επιτροπής ή και των αρχών των κρατών μελών αφετέρου, ενθαρρύνονται ακόμη και μετά την υποβολή του εντύπου RS. Η Επιτροπή είναι αποφασισμένη να παρέχει έγκαιρα ανεπίσημες οδηγίες στις επιχειρήσεις που επιθυμούν να χρησιμοποιούν το σύστημα παραπομπών προ της κοινοποίησης βάσει του άρθρου 4, παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού συγκεντρώσεων⁽⁵¹⁾.

3. Συγκεντρώσεις επιλέξιμες για παραπομπή

65. Μόνο οι συγκεντρώσεις κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού συγκεντρώσεων είναι επιλέξιμες για παραπομπή σύμφωνα με τα άρθρα 4, παράγραφος 5 το άρθρο 22. Μόνο συγκεντρώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο των σχετικών εθνικών διατάξεων για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων είναι επιλέξιμες για παραπομπή σύμφωνα με τα άρθρα 4, παράγραφος 4 και 9⁽⁵²⁾.
66. Οι αιτήσεις για παραπομπή προ της κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού συγκεντρώσεων πρέπει να αφορούν συγκεντρώσεις τα σχέδια των οποίων είναι αρκετά συγκεκριμένα. Ως προς αυτό, οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον καλόπιστη πρόθεση για συγχώνευση ή, σε περίπτωση δημόσιας προσφοράς εξαγοράς, να έχουν τουλάχιστον ανακοινώσει δημόσια την πρόθεσή τους να προβούν σε τέτοια προσφορά εξαγοράς⁽⁵³⁾.

4. Η έννοια του όρου 'πριν από την κοινοποίηση' του άρθρου 4, παράγραφοι 4 και 5

67. Το άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5, εφαρμόζεται μόνο στο προ της κοινοποίησης στάδιο.

⁽⁵⁰⁾ Βλ. σημείο 16 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽⁵¹⁾ Η αίτηση παρέκκλισης από την αναστολή της πραγματοποίησης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3 του κανονισμού συγκεντρώσεων κατά κανόνα δεν συμβιβάζεται με την πρόθεση υποβολής αίτησης για παραπομπή προ της κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4.

⁽⁵²⁾ Αντίθετα, η αναφορά του άρθρου 21, παράγραφος 3 και του άρθρου 22, παράγραφος 3 στην «εθνική νομοθεσία ανταγωνισμού» πρέπει να νοείται ως αναφορά σε όλες τις πτυχές της εθνικής νομοθεσίας ανταγωνισμού.

⁽⁵³⁾ Βλ. σημείο 34 της αιτιολογικής σκέψης και άρθρο 4, παράγραφος 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

68. Το άρθρο 4, παράγραφος 4 ορίζει ότι οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις μπορούν να υποβάλουν αίτηση παραπομπής μέσω αιτιολογημένης αναφοράς (έντυπο RS), «πριν από την κοινοποίηση μιας συγκέντρωσης κατά την έννοια της παραγράφου 1». Αυτό σημαίνει ότι η αίτηση μπορεί να υποβληθεί μόνο εφόσον δεν έχει υποβληθεί επίσημα κανένα έντυπο CO σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1.
69. Ομοίως, το άρθρο 4, παράγραφος 5 ορίζει ότι η αίτηση μπορεί να υποβληθεί «πριν από οποιαδήποτε κοινοποίηση της στις αρμόδιες [εθνικές] αρχές». Αυτό σημαίνει ότι για να έχει εφαρμογή η διάταξη αυτή, δεν πρέπει να έχει κοινοποιηθεί επίσημα η συγκέντρωση σε οποιαδήποτε αρχή κράτους μέλους. Ακόμη και μία κοινοποίηση οπουδήποτε στην Κοινότητα αποκλείει την εκ μέρους των συμμετεχουσών επιχειρήσεων ενεργοποίηση του μηχανισμού του άρθρου 4, παράγραφος 5. Κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν θα πρέπει να επιβάλλεται καμία κύρωση για μη κοινοποίηση πράξης σε εθνικό επίπεδο, εφόσον εκκρεμεί αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5.

5. Η έννοια του όρου «συγκέντρωση η οποία υπόκειται σε έλεγχο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί ανταγωνισμού» και του όρου «αρμόδιο κράτος μέλος» του άρθρου 4, παράγραφος 5

70. Το άρθρο 4, παράγραφος 5 παρέχει τη δυνατότητα στις συμμετέχουσες επιχειρήσεις να ζητήσουν παραπομπή προ της κοινοποίησης, για μια συγκέντρωση που δεν έχει κοινοτική διάσταση και η οποία «υπόκειται σε έλεγχο σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία τριών τουλάχιστον κρατών μελών».
71. Η έκφραση «υπόκειται σε έλεγχο» θα πρέπει να ερμηνεύεται με την έννοια ότι η συγκέντρωση εμπίπτει στη δικαιοδοσία κράτους μέλους σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Δεν είναι ανάγκη να προβλέπεται υποχρεωτική κοινοποίηση, δηλαδή δεν είναι απαραίτητο η συγκέντρωση να είναι «κοινοποιήσιμη» κατά την εθνική νομοθεσία.⁽⁵⁴⁾
72. Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5 τρίτο και τέταρτο εδάφιο, εφόσον τουλάχιστον ένα κράτος μέλος «αρμόδιο για την εξέταση της συγκέντρωσης δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας» έχει εκφράσει τη διαφωνία του με την παραπομπή, η υπόθεση δεν παραπέμπεται. «Αρμόδιο» είναι το κράτος μέλος στο οποίο υπόκειται σε έλεγχο η συγκέντρωση και το οποίο ως εκ τούτου έχει εξουσία να την εξετάσει σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία περί ανταγωνισμού.
73. Αντίγραφο του εντύπου RS λαμβάνουν όλα τα κράτη μέλη, και όχι μόνο εκείνα που είναι αρμόδια για την εξέταση της υπόθεσης. Ωστόσο, στο πλαίσιο του άρθρου 4, παράγραφος 5 τρίτο και τέταρτο εδάφιο, λαμβάνονται υπόψη μόνο τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για την εξέταση της υπόθεσης. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο, τα «αρμόδια» κράτη μέλη έχουν 15 εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία που λαμβάνουν το έντυπο RS για να εκφράσουν τη συμφωνία ή τη διαφωνία τους με την παραπομπή. Εάν συμφωνούν όλα, η υπόθεση τεκμαίρεται ότι αποκτά κοινοτική διάσταση σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5 πέμπτο εδάφιο. Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5 τέταρτο εδάφιο, αντίθετα, ακόμη και αν μόνο ένα «αρμόδιο» κράτος μέλος διαφωνεί, δεν γίνεται παραπομπή από κανένα κράτος μέλος.
74. Στο πλαίσιο του παραπάνω μηχανισμού, είναι κρίσιμο για την ορθή εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 5 να προσδιορίζονται σωστά όλα τα κράτη μέλη όπου υπόκειται σε έλεγχο η υπόθεση βάσει της εθνικής νομοθεσίας ανταγωνισμού και που είναι ως εκ τούτου αρμόδια να εξετάσουν την υπόθεση βάσει αυτής της νομοθεσίας. Στο έντυπο RS επομένως ζητείται από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις να υποβάλουν επαρκείς πληροφορίες ώστε να είναι σε θέση όλα τα κράτη μέλη να διαπιστώσουν κατά πόσον είναι αρμόδια για την εξέταση της συγκέντρωσης σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία περί ανταγωνισμού.

⁽⁵⁴⁾ Ακόμη και όταν η κοινοποίηση είναι από τον νόμο προαιρετική, στην πράξη τα μέρη μπορεί να επιθυμούν ή να αναμένεται να υποβάλουν κοινοποίηση.

75. Στις περιπτώσεις που το έντυπο RS έχει συμπληρωθεί σωστά, δεν θα υπάρχουν δυσχέρειες. Οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις θα έχουν προσδιορίσει σωστά όλα τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για την εξέταση της υπόθεσης. Ωστόσο, σε περιπτώσεις που οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις δεν έχουν συμπληρώσει σωστά το έντυπο RS ή που υπάρχει πραγματική διαφωνία ως προς το ποια κράτη μέλη είναι αρμόδια για την εξέταση της υπόθεσης, μπορεί να προκύψουν δυσχέρειες.
- Εντός της προθεσμίας των 15 εργάσιμων ημερών που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο, ένα κράτος μέλος που δεν προσδιορίζεται ως αρμόδιο στο έντυπο RS μπορεί να ενημερώσει την Επιτροπή ότι είναι αρμόδιο και μπορεί, όπως οποιοδήποτε άλλο αρμόδιο κράτος μέλος, να εκφράσει τη συμφωνία του ή τη διαφωνία με την παραπομπή.
  - Ομοίως, μέσα στην προθεσμία των 15 εργάσιμων ημερών που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο, το κράτος μέλος που έχει προσδιοριστεί ως «αρμόδιο» στο έντυπο RS μπορεί να ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν είναι «αρμόδιο». Στην περίπτωση αυτή, το εν λόγω κράτος μέλος δεν θα ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο του άρθρου 4, παράγραφος 5.
76. Εφόσον λήξει η προθεσμία των 15 εργάσιμων ημερών χωρίς να έχει εκφραστεί οποιαδήποτε διαφωνία, η παραπομπή θεωρείται έγκυρη. Έτσι εξασφαλίζεται και η εγκυρότητα των αποφάσεων της Επιτροπής που λαμβάνονται βάσει των άρθρων 6 ή 8 του κανονισμού συγκεντρώσεων κατόπιν παραπομπής του άρθρου 4, παράγραφος 5.
77. Αυτό ωστόσο δεν σημαίνει ότι οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις μπορούν να εκμεταλλευθούν καταχρηστικά το σύστημα υποβάλλοντας, από αμέλεια ή από πρόθεση, εσφαλμένες πληροφορίες στο έντυπο RS, ιδίως όσον αφορά τη δυνατότητα ελέγχου της συγκέντρωσης στα κράτη μέλη. Όπως προαναφέρθηκε στο σημείο 60, η Επιτροπή μπορεί να λάβει μέτρα για την αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων και για την αποτροπή των σχετικών παραβιάσεων της νομοθεσίας. Οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις θα πρέπει επίσης να γνωρίζουν ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, εφόσον έχει γίνει παραπομπή με βάση εσφαλμένες ή ελλιπείς πληροφορίες, το κράτος μέλος που θεωρεί ότι ήταν αρμόδιο να εξετάσει την υπόθεση, αλλά δεν είχε την ευκαιρία να ματαιώσει την παραπομπή λόγω της υποβολής εσφαλμένων πληροφοριών, μπορεί να ζητήσει παραπομπή μετά την κοινοποίηση.

6. Κοινοποίηση και δημοσίευση των αποφάσεων

78. Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, παράγραφος 5, τέταρτο εδάφιο, το άρθρο 9, παράγραφος 1 και το άρθρο 22, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να ενημερώνει τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις ή πρόσωπα και όλα τα κράτη μέλη για κάθε απόφαση που λαμβάνει σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές όσον αφορά την παραπομπή της συγκέντρωσης.
79. Η ενημέρωση γίνεται με επιστολή που απευθύνεται στις συμμετέχουσες επιχειρήσεις (ή, για τις αποφάσεις που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1 ή το άρθρο 23, παράγραφος 3, με επιστολή που απευθύνεται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος). Όλα τα κράτη μέλη λαμβάνουν αντίγραφο της επιστολής αυτής.
80. Δεν απαιτείται οι εν λόγω αποφάσεις να δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽⁵⁵⁾. Τους Η Επιτροπή, ωστόσο δίνει την ενδεδειγμένη δημοσιότητα στις αποφάσεις αυτές στον δικτυακό τόπο της ΓΔ Ανταγωνισμού, τηρουμένων των περί την εμπιστευτικότητα απαιτήσεων.

7. Άρθρο 9, παράγραφος 6

81. Το άρθρο 9, παράγραφος 6 προβλέπει ότι, εφόσον η Επιτροπή παραπέμπει σε κράτος μέλος μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4 ή το άρθρο 9, παράγραφος 3, η οικεία ΕΑΑ πρέπει να εξετάσει την υπόθεση «χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση». Ως εκ τούτου, η αρμόδια οικεία αρχή πρέπει να εξετάζει όσο το δυνατόν ταχύτερα την υπόθεση βάσει της εθνικής της νομοθεσίας.

⁽⁵⁵⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 20 του ΚΣΕΚ αυτό επιβάλλεται μόνο για τις αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 8, παράγραφοι 1 έως 6, και των άρθρων 14 και 15.

82. Επιπλέον, το άρθρο 9, παράγραφος 6 προβλέπει ότι η αρμόδια εθνική αρχή θα πρέπει, μέσα σε 45 εργάσιμες ημέρες μετά την παραπομπή της υπόθεσης από την Επιτροπή ή μετά την υποβολή κοινοποίησης σε εθνικό επίπεδο, εφόσον αυτή απαιτείται, να ενημερώσει τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις για τα αποτελέσματα της «προκαταρκτικής αξιολόγησης σχετικά με τον ανταγωνισμό» και τα «περαιτέρω μέτρα» που προτείνει ενδεχομένως να ληφθούν. Συνεπώς, μέσα σε 45 εργάσιμες ημέρες από την παραπομπή ή την κοινοποίηση, τα συγχωνευόμενα μέρη θα πρέπει να διαθέτουν επαρκείς πληροφορίες που θα τους επιτρέψουν να κατανοήσουν τη φύση τυχόν προβλημάτων ανταγωνισμού που εντοπίζει ενδεχομένως εκ πρώτης όψεως η αρχή και να ενημερωθούν για την πιθανή έκταση και διάρκεια της έρευνας. Το οικείο κράτος μέλος δεν μπορεί να αναστείλει την προθεσμία αυτή παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον δεν του έχουν δοθεί οι αναγκαίες πληροφορίες από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής του νομοθεσίας περί ανταγωνισμού.

IV. ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

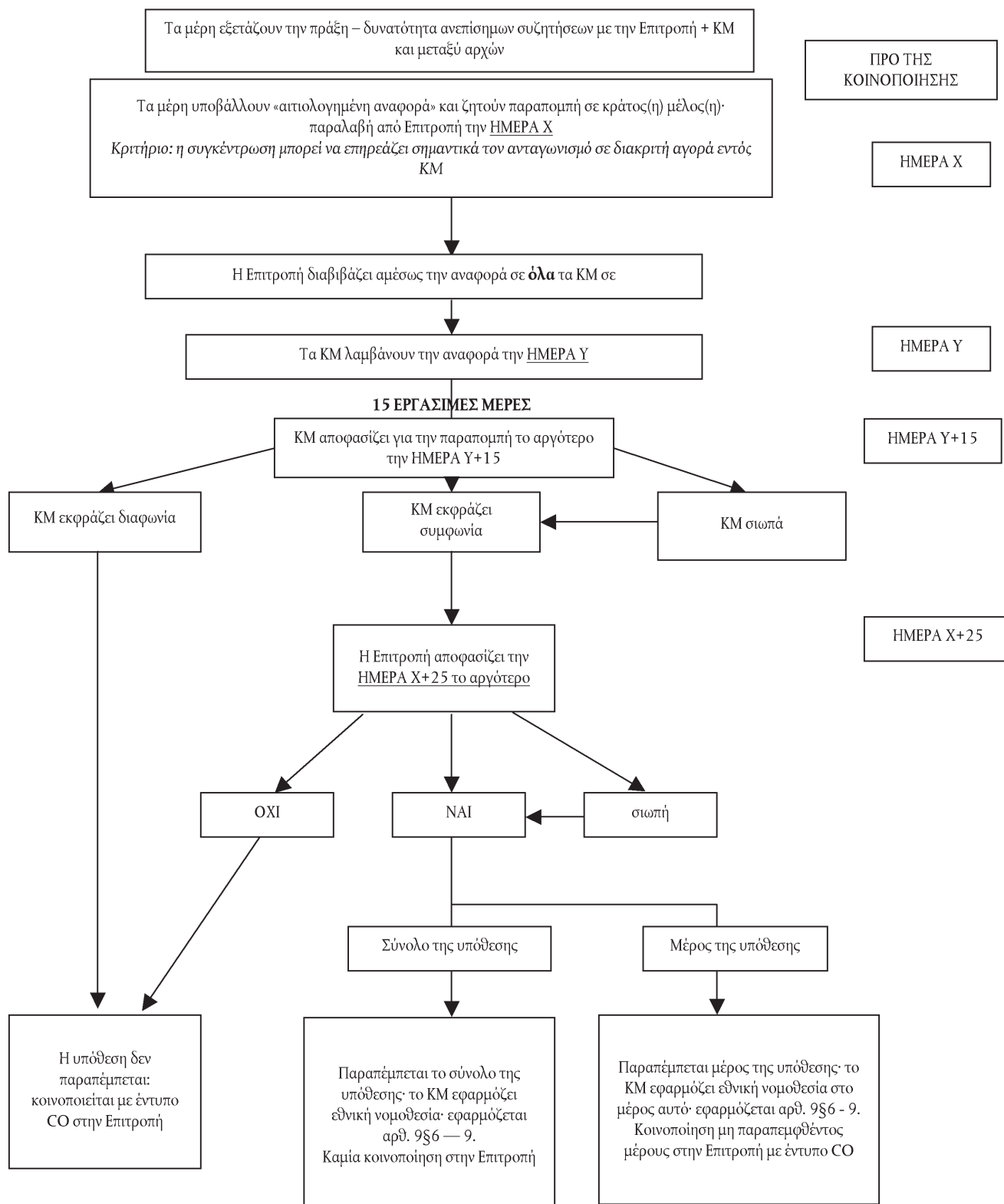
83. Η παρούσα ανακοίνωση θα επανεξετάζεται περιοδικά, ιδίως μετά από τυχόν αναθεώρηση των διατάξεων του κανονισμού συγκεντρώσεων που αφορούν την παραπομπή. Θα πρέπει να επισημανθεί σχετικά ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6 του κανονισμού συγκεντρώσεων, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων για την προ της κοινοποίησης παραπομπή (άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5) το αργότερο μέχρι την 1η Ιουλίου 2009.
84. Η παρούσα ανακοίνωση δεν προδικάζει την ερμηνεία των εφαρμοστέων διατάξεων της συνθήκης και των σχετικών κανονισμών από το Πρωτοδικείο και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

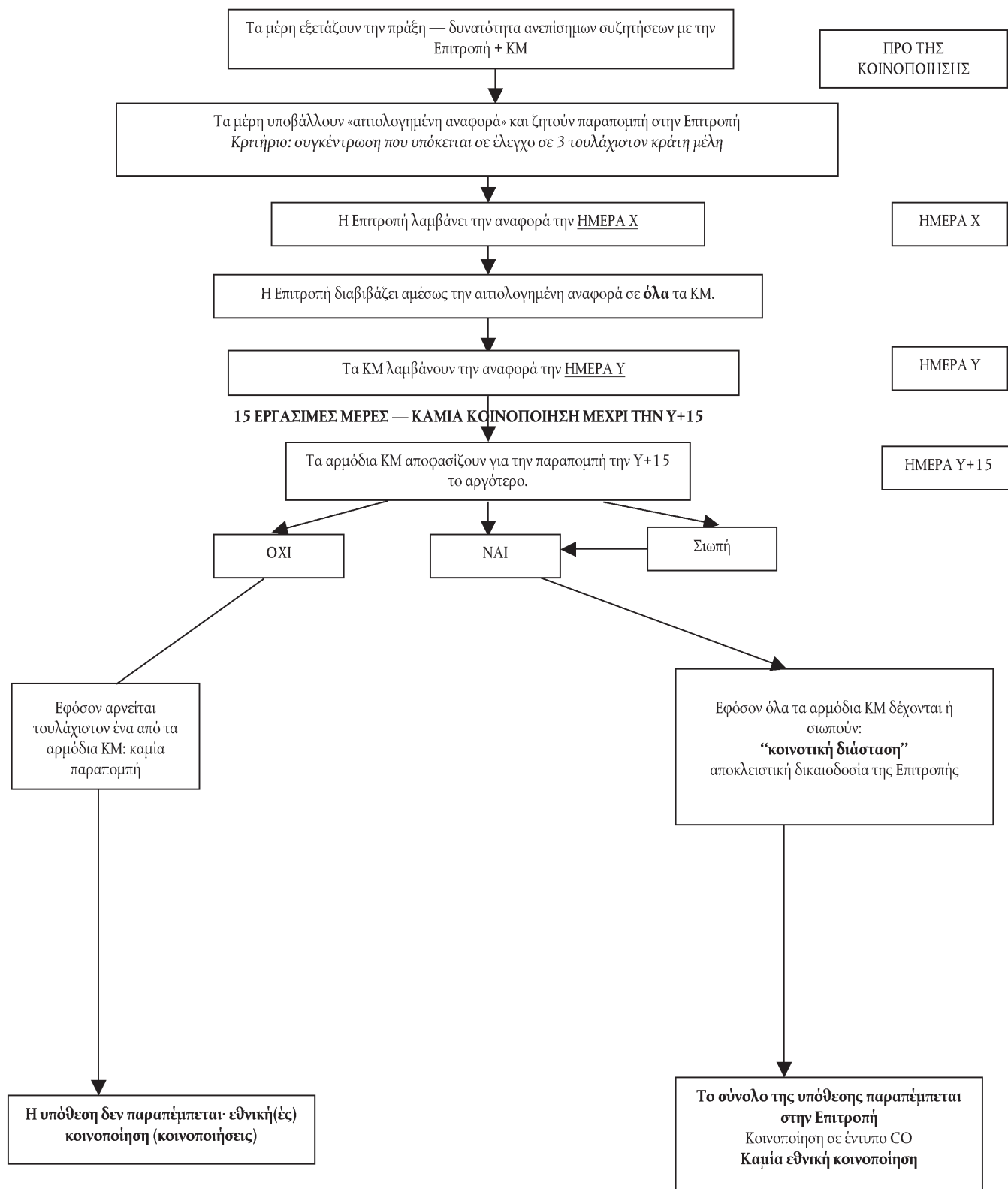
Άρθρο 4§4

Συγκέντρωση με κοινοτική διάσταση

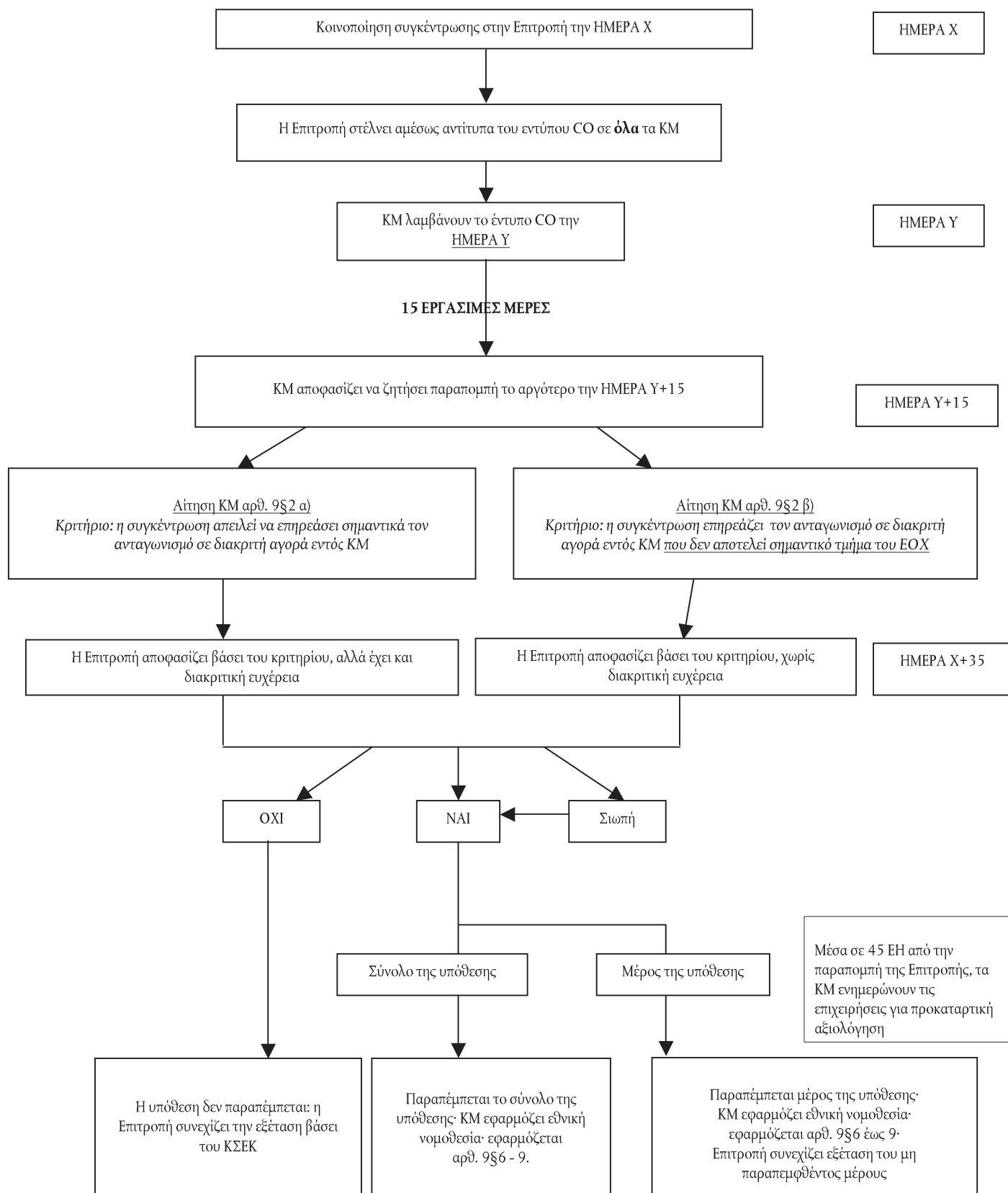
Άρθρο 4§5

**Συγκέντρωση χωρίς κοινοτική διάσταση με δυνατότητα εξέτασης
σε τρία τουλάχιστον ΚΜ βάσει της εθνικής νομοθεσίας**

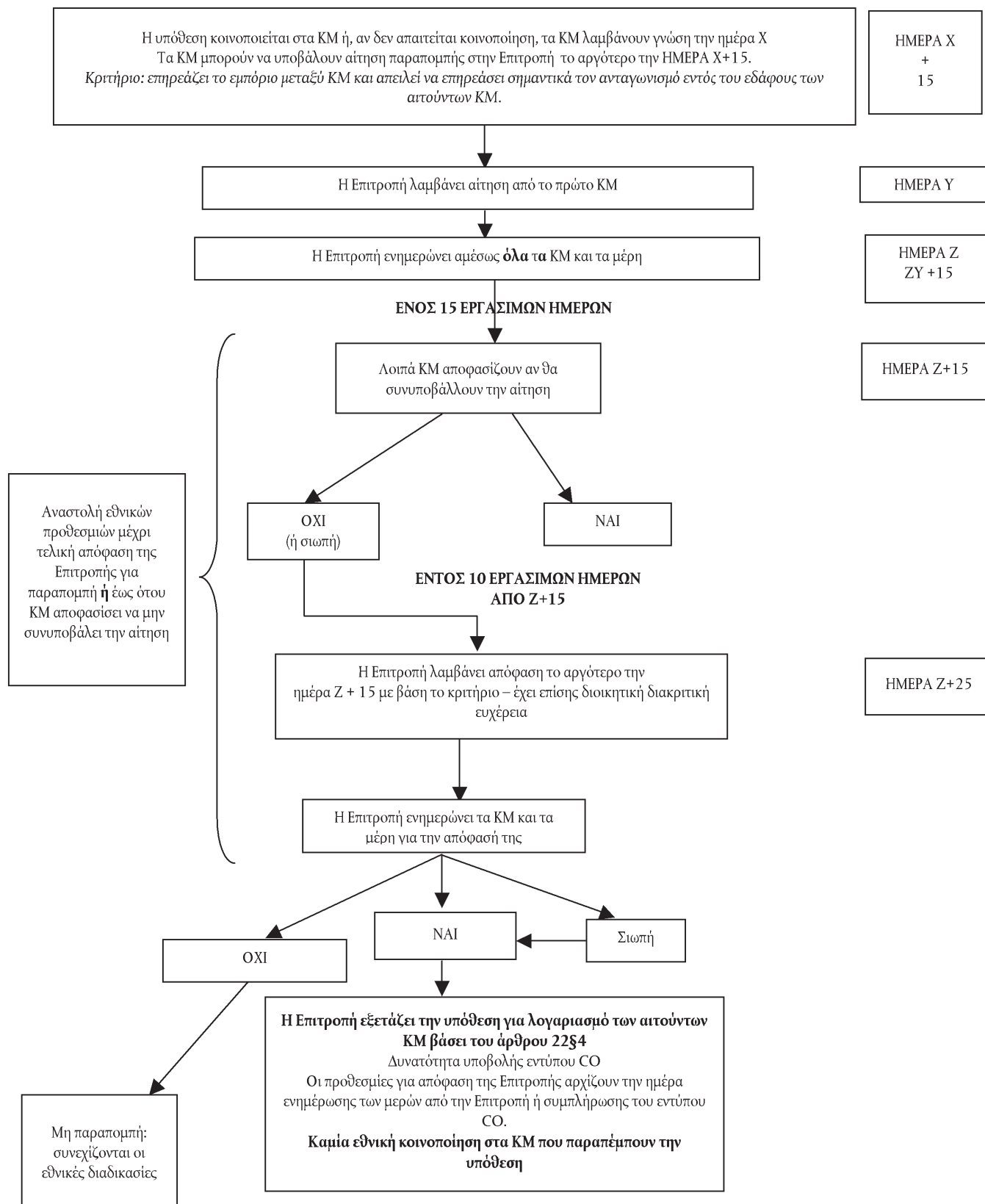
Άρθρο 9

Συγκέντρωση με κοινοτική διάσταση

Άρθρο 22

Συγκέντρωση χωρίς κοινοτική διάσταση

Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους περιορισμούς που συνδέονται άμεσα με τις συγκεντρώσεις και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίησή τους

(2005/C 56/03)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ.139/2004 του Συμβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2004 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων ⁽¹⁾ (εφεξής «κανονισμός συγκεντρώσεων») προβλέπει στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β), δεύτερο εδάφιο και στο άρθρο 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο ότι η απόφαση που κηρύσσει μια συγκέντρωση συμβατή με την κοινή αγορά «θεωρείται ότι καλύπτει τους περιορισμούς που συνδέονται άμεσα και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης».
2. Με την τροποποίηση των κανόνων που διέπουν την αξιολόγηση των περιορισμών που συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίησή της (στο εξής αναφερόμενοι επίσης ως «παρεπόμενοι περιορισμοί»), καθιερώνεται μια αρχή αυτοαξιολόγησης των εν λόγω περιορισμών. Αυτό εκφράζει την πρόθεση του νομοθέτη να μην υποχρεώνει την Επιτροπή να εκτιμά και να εξετάζει μεμονωμένα τους παρεπόμενους περιορισμούς. Η αντιμετώπιση των παρεπόμενων περιορισμών βάσει του κανονισμού συγκεντρώσεων επεξηγείται περαιτέρω στο 21ο σημείο της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού, που αναφέρει ότι «οι αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες κηρύσσονται οι συγκεντρώσεις συμβατές με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να καλύπτουν αυτομάτως τους περιορισμούς αυτούς, χωρίς να υποχρεούται η Επιτροπή να αξιολογεί τους εν λόγω περιορισμούς κατά περίπτωση». Ενώ η αιτιολογική σκέψη προβλέπει ότι η Επιτροπή θα εξακολουθεί να έχει αρμοδιότητα όσον αφορά ορισμένα ειδικά καινοφανή ή ανεπίλυτα ζητήματα που δημιουργούν πραγματική αβεβαιότητα, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις συνιστά καθήκον των συμμετεχουσών επιχειρήσεων να αξιολογούν μόνες τους κατά πόσον και σε ποιο βαθμό οι συμφωνίες τους μπορούν να θεωρηθούν ως παρεπόμενες μιας πράξης συγκέντρωσης. Οι διαφορές που προκύπτουν σχετικά με το αν οι περιορισμοί συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίησή της και ως εκ τούτου καλύπτονται από την απόφαση έγκρισής της από την Επιτροπή, μπορούν να επιλύονται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.
3. Η αρμοδιότητα που διατηρεί η Επιτροπή διευκρινίζεται στο σημείο 21 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων, όπου ορίζεται ότι η Επιτροπή θα πρέπει, εφόσον το ζητήσουν οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις, να αξιολογεί ρητά τον παρεπόμενο χαρακτήρα των περιορισμών, εάν μια υπόθεση παρουσιάζει «καινοφανή και ανεπίλυτα ζητήματα που δημιουργούν πραγματική αβεβαιότητα». Εν συνεχεία το «καινοφανές ή ανεπίλυτο ζήτημα που δημιουργεί πραγματική αβεβαιότητα» ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη ως ζήτημα το οποίο «δεν καλύπτεται από την ισχύουσα ανακοίνωση της Επιτροπής ή από δημοσιευμένη απόφαση της Επιτροπής.»
4. Για να δημιουργηθεί ασφάλεια δικαίου για τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις, στην παρούσα ανακοίνωση δίνονται οδηγίες σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας των παρεπόμενων περιορισμών. Οι οδηγίες που περιέχονται στα τμήματα που ακολουθούν αφορούν τα βασικά στοιχεία της πρακτικής που ακολουθεί η Επιτροπή και καθορίζουν τις αρχές για να αξιολογηθεί κατά πόσον και σε ποιο βαθμό θεωρείται ότι αποτελούν παρεπόμενους περιορισμούς τα συνήθως απαντώμενα είδη συμφωνιών.
5. Ωστόσο, σε υποθέσεις που χαρακτηρίζονται από εξαιρετικές περιστάσεις που δεν καλύπτονται από την παρούσα ανακοίνωση μπορεί να δικαιολογηθεί η απομάκρυνση από τις αρχές αυτές. Τα μέρη μπορούν να βρουν σε δημοσιευμένες αποφάσεις της Επιτροπής ⁽²⁾ περαιτέρω στοιχεία που θα τα κατευθύνουν σχετικά με το κατά πόσον οι συμφωνίες τους μπορούν να θεωρηθούν ως παρεπόμενοι περιορισμοί ή όχι. Καθόσον έχουν προηγουμένως αντιμετωπισθεί από την Επιτροπή, σε δημοσιευμένες αποφάσεις της, υποθέσεις που χαρακτηρίζονται από εξαιρετικές περιστάσεις ⁽³⁾, δεν αποτελούν «καινοφανή ή ανεπίλυτα ζητήματα» κατά την έννοια του σημείου 21 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

⁽²⁾ Στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης, μια απόφαση θεωρείται δημοσιευμένη, εάν έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή είναι διαθέσιμη για το κοινό στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής.

⁽³⁾ Βλ. για παράδειγμα απόφαση της Επιτροπής της 1ης Σεπτεμβρίου 2000 (COMP/M.1980 — Volvo/Renault, σημείο 56) — υψηλός βαθμός πίστης των πελατών· απόφαση της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 1998 (IV/M.1298 — Kodak/Imation, σημείο 73) — μεγάλος κύκλος ζωής των προϊόντων· απόφαση της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 1995 (IV/M.550 — Union Carbide/Enichem, σημείο 99) — περιορισμένος αριθμός εναλλακτικών παραγωγών· απόφαση της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 1992 (IV/M.197 — Solvay-Laporte/Interlox, σημείο 50) — απαιτούμενη μεγαλύτερη προστασία της τεχνολογίας.

6. Ως εκ τούτου, μια υπόθεση παρουσιάζει ένα «καινοφανές και ανεπίλυτο ζήτημα που δημιουργεί πραγματική αβεβαιότητα», εάν οι σχετικοί περιορισμοί δεν καλύπτονται από την παρούσα ανακοίνωση και δεν έχουν προηγουμένως εξεταστεί από την Επιτροπή σε δημοσιευμένες αποφάσεις της. Όπως διευκρινίζεται στο σημείο 21 της αιτιολογικής σκέψης του κανονισμού συγκεντρώσεων, η Επιτροπή, εφόσον το ζητήσουν τα μέρη, θα αξιολογεί ρητά τέτοια ζητήματα στις συγκεκριμένες υποθέσεις. Τηρώντας τις απαιτήσεις εμπιστευτικότητας, η Επιτροπή θα παρέχει κατάλληλη δημοσιότητα στις εν λόγω αξιολογήσεις, με τις οποίες θα αναπτύσσονται περαιτέρω οι αρχές που διατυπώνονται στην παρούσα ανακοίνωση.
7. Εφόσον οι περιορισμοί συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίησή της, το άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων προβλέπει ότι εφαρμόζεται μόνον ο κανονισμός αυτός, και όχι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003⁽¹⁾, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68⁽²⁾ και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4056/86⁽³⁾. Αντίθετα, για τους περιορισμούς που δεν μπορούν να θεωρηθούν ως άμεσα συνδεδεμένοι και απαραίτητοι για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή τα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ. Ωστόσο, το γεγονός και μόνο ότι μια συμφωνία ή ρύθμιση δεν θεωρείται παρεπόμενη μιας συγκέντρωσης, δεν θίγει το νομικό καθεστώς της τελευταίας. Οι εν λόγω συμφωνίες ή ρυθμίσεις πρέπει να αξιολογούνται σύμφωνα με τα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ και τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις και ανακοινώσεις⁽⁴⁾. Μπορεί επίσης να υπόκεινται στην εφαρμογή τυχόν εφαρμοστέων εθνικών κανόνων ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, οι συμφωνίες που περιέχουν περιορισμούς του ανταγωνισμού, αλλά δεν θεωρούνται ότι συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση και ότι είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίησή της σύμφωνα με την παρούσα ανακοίνωση, μπορεί να εμπίπτουν παρόλα αυτά στις διατάξεις αυτές.
8. Η ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β), δεύτερο εδάφιο, του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο του κανονισμού συγκεντρώσεων από την Επιτροπή δεν προδικάζει την ερμηνεία που μπορεί να δοθεί από το Δικαστήριο ή το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
9. Η παρούσα ανακοίνωση αντικαθιστά την προηγούμενη ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους περιορισμούς που συνδέονται άμεσα με τις συγκεντρώσεις και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίησή τους⁽⁵⁾.

II. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

10. Μια συγκέντρωση μπορεί να περιλαμβάνει συμβατικές ρυθμίσεις και συμφωνίες για την απόκτηση ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού συγκεντρώσεων. Όλες οι συμφωνίες που αφορούν την εκπλήρωση του κύριου στόχου της συγκέντρωσης⁽⁶⁾, όπως οι σχετικές με την πώληση μεριδίων ή στοιχείων ενεργητικού μιας επιχείρησης, αποτελούν αναπόσπαστος μέρος της συγκέντρωσης. Εκτός από τις ρυθμίσεις και συμφωνίες αυτές, τα μέρη που συμμετέχουν σε μια συγκέντρωση μπορεί να συνάπτουν και άλλες συμφωνίες που δεν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συγκέντρωσης, αλλά είναι δυνατόν να περιορίσουν την ελευθερία δράσης των μερών στην αγορά. Εάν οι συμφωνίες αυτές περιέχουν παρεπόμενους περιορισμούς, αυτοί καλύπτονται αυτομάτως από την απόφαση με την οποία κηρύσσεται η συγκέντρωση συμβατή με την κοινή αγορά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 411/2004, (ΕΕ L 68 της 6.3.2004, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68 του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 1968 περί εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού στους τομείς των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών, (ΕΕ L 175 της 23.7.1968, σ. 41). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4056/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για τον καθορισμό του τρόπου εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης στις θαλάσσιες μεταφορές, (ΕΕ L 378 της 31.12.1986, σ. 4). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003.

⁽⁴⁾ Βλ. π.χ. για τις συμφωνίες παροχής αδειών εκμετάλλευσης τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 772/2004 της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 2004 για την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών μεταφοράς τεχνολογίας, (ΕΕ L 123 της 27.4.2004, σ. 11)· βλ. π.χ. για τις συμφωνίες αγοράς και εφοδιασμού τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2790/1999 της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1999 για την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, (ΕΕ L 336 της 29.12.1999, σ. 21).

⁽⁵⁾ ΕΕ C 188 της 4.7.2001, σ. 5.

⁽⁶⁾ Βλ. π.χ. απόφαση της Επιτροπής της 10ης Αυγούστου 1992 (IV/M.206 — Rhône-Poulenc/SNIA, σημείο 8.3)· απόφαση της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1991 (IV/M.113 — Courtaulds/SNIA, σημείο 35)· απόφαση της Επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 1991 (IV/M.102 — TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post, σημείο 46).

11. Η άμεση σχέση των περιορισμών με τη συγκέντρωση και η αναγκαιότητά τους εκτιμώνται με βάση αντικειμενικά κριτήρια. Οι περιορισμοί δεν συνδέονται άμεσα ούτε είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίηση μιας συγκέντρωσης, απλώς και μόνο επειδή θεωρούνται ως τέτοιοι από τα μέρη.
12. Για να θεωρηθεί ότι οι περιορισμοί έχουν άμεση σχέση με την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης, πρέπει να συνδέονται στενά με την ίδια τη συγκέντρωση. Δεν αρκεί η συμφωνία να έχει συναφθεί στο ίδιο πλαίσιο ή ταυτόχρονα με τη συγκέντρωση ⁽¹⁾. Οι περιορισμοί που συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση σχετίζονται από οικονομική άποψη με την κύρια πράξη και αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ομαλής μετάβασης στη νέα εταιρική διάρθρωση μετά τη συγκέντρωση.
13. Οι συμφωνίες πρέπει να είναι «απαραίτητες για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης» ⁽²⁾, με την έννοια ότι ελλείψει αυτών των συμφωνιών η συγκέντρωση είτε δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί είτε η πραγματοποίησή της θα γινόταν μόνο σε πολύ πιο αβέβαιες συνθήκες, με αισθητά υψηλότερο κόστος, σε σημαντικά μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και με πολύ περισσότερες δυσχέρειες ⁽³⁾. Οι συμφωνίες που είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση μιας συγκέντρωσης κατά κανόνα αποσκοπούν στην προστασία της αξίας των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων ⁽⁴⁾, στη διατήρηση της συνέχειας του εφοδιασμού μετά τη διάσπαση της προηγούμενης οικονομικής οντότητας ⁽⁵⁾ ή στην εξασφάλιση της εκκίνησης μιας νέας οντότητας ⁽⁶⁾. Για να προσδιοριστεί αν ο περιορισμός είναι αναγκαίος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο η φύση του, αλλά να διασφαλίζεται ότι η διάρκεια, το αντικείμενο και το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής του δεν υπερβαίνουν το εύλογα απαιτούμενο για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης. Εάν υπάρχουν εξίσου αποτελεσματικές εναλλακτικές λύσεις για την επίτευξη του επιδιωκόμενου θεμιτού στόχου, οι επιχειρήσεις πρέπει να επιλέγουν τη λύση εκείνη που είναι αντικειμενικά λιγότερο περιοριστική για τον ανταγωνισμό.
14. Για τις συγκεντρώσεις που πραγματοποιούνται σταδιακά, οι συμβατικές ρυθμίσεις που αφορούν τα στάδια πριν από την απόκτηση ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού συγκεντρώσεων, δεν μπορεί κατά κανόνα να θεωρηθούν ότι συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση και είναι απαραίτητες για την πραγματοποίησή της. Ωστόσο, η συμφωνία να μην επέλθουν αλλαγές στις επιχειρηματικές δραστηριότητες της εταιρείας-στόχου μέχρι την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης, δεν θεωρείται ως άμεσα συνδεδεμένη με τη συγκέντρωση και απαραίτητη για την πραγματοποίηση της από κοινού προσφοράς εξαγοράς. ⁽⁷⁾ Το ίδιο ισχύει, στο πλαίσιο από κοινού προσφοράς εξαγοράς, για τη συμφωνία των από κοινού αγοραστών μιας επιχείρησης να απέχουν από την υποβολή χωριστών ανταγωνιστικών προσφορών για την ίδια επιχείρηση ή από την απόκτηση του ελέγχου της με άλλο τρόπο.
15. Οι συμφωνίες που χρησιμεύουν για τη διευκόλυνση της από κοινού απόκτησης ελέγχου πρέπει να θεωρούνται ως άμεσα συνδεδεμένες με τη συγκέντρωση και απαραίτητες για την πραγματοποίησή της. Αυτό ισχύει για τις συμφωνίες μεταξύ των μερών που αφορούν την από κοινού απόκτηση ελέγχου με σκοπό την πραγματοποίηση της διανομής των στοιχείων του ενεργητικού, προκειμένου να διανείμουν μεταξύ τους τις παραγωγικές εγκαταστάσεις ή τα δίκτυα διανομής, μαζί με τα από κοινού αποκτηθέντα εμπορικά σήματα της επιχείρησης.
16. Καθόσον η εν λόγω διανομή συνεπάγεται διάσπαση της προϋπάρχουσας οικονομικής οντότητας, οι ρυθμίσεις που καθιστούν δυνατή αυτή τη διάσπαση υπό εύλογους όρους πρέπει να θεωρηθούν ως άμεσα συνδεδεμένες με τη συγκέντρωση και απαραίτητες για την πραγματοποίησή της βάσει των αρχών που αναπτύσσονται κατωτέρω.

⁽¹⁾ Επίσης, ο περιορισμός μπορεί, εφόσον πληρούνται όλες οι άλλες προϋποθέσεις, να «συνδέεται άμεσα», ακόμη και αν δεν έχει συναφθεί ταυτόχρονα με τη συμφωνία που υλοποιεί τον κύριο στόχο της συγκέντρωσης.

⁽²⁾ Βλ. Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπόθεση 42/84 (*Remia*), Συλλογή 1985, σ. 2545, σκέψη 20· Πρωτοδικείο, υπόθεση T-112/99 (*Métropole Télévision — M6*), Συλλογή 2001, σ. II-2459, σκέψη 106.

⁽³⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2000 (COMP/M.1863 — *Vodafone/BT/Airtel JV*, σημείο 20).

⁽⁴⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 1998 (IV/M.1245 — *VALEO/ITT Industries*, σημείο 59)· απόφαση της Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 1999 (IV/M.1442 — *MMP/AFP*, σημείο 17)· απόφαση της Επιτροπής της 9ης Μαρτίου 2001 (COMP/M.2330 — *Cargill/Banks*, σημείο 30)· απόφαση της Επιτροπής της 20ής Μαρτίου 2001 (COMP/M.2227 — *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, σημείο 11).

⁽⁵⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 25ης Φεβρουαρίου 2000 (COMP/M.1841 — *Celestica/IBM*, σημείο 21).

⁽⁶⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 1999 (IV/JV.15 — *BT/ATT*, σημεία 207-214)· απόφαση της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 2000 (COMP/M.2243 — *Stora Enso/Assidoman/JV*, σημεία 49, 56 και 57).

⁽⁷⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1998 (IV/M.1226 — *GEC/GPTH*, σημείο 22)· απόφαση της Επιτροπής της 2ας Οκτωβρίου 1997 (IV/M.984 — *Duront/ICI*, σημείο 55)· απόφαση της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1997 (IV/M.1057 — *Terra Industries/ICI*, σημείο 16)· απόφαση της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 1996 (IV/M.861 — *Textron/Kautex*, σημεία 19 και 22)· απόφαση της Επιτροπής της 7ης Αυγούστου 1996 (IV/M.727 — *BP/Mobil*, σημείο 50).

III. ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΡΗΤΡΕΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΞΑΓΟΡΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

17. Οι περιορισμοί που συμφωνούνται μεταξύ των μερών κατά τη μεταβίβαση μιας επιχείρησης μπορεί να είναι προς όφελος είτε του αγοραστή είτε του πωλητή. Κατά κανόνα, η ανάγκη προστασίας είναι πιο επιτακτική για τον αγοραστή παρά για τον πωλητή. Ο αγοραστής είναι αυτός που πρέπει να εξασφαλίσει ότι θα μπορέσει να αξιοποιήσει πλήρως την εξαγοραζόμενη επιχείρηση. Έτσι, κατά γενικό κανόνα, οι περιορισμοί προς όφελος του πωλητή είτε δεν είναι καθόλου απαραίτητοι για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης ούτε συνδέονται άμεσα μ' αυτήν ⁽¹⁾, είτε η έκταση ή/και η διάρκειά τους πρέπει να είναι πιο περιορισμένες από ό,τι στις ρήτρες υπέρ του αγοραστή ⁽²⁾.

A. Ρήτρες μη άσκησης ανταγωνισμού

18. Οι υποχρεώσεις μη άσκησης ανταγωνισμού που επιβάλλονται στον πωλητή κατά τη μεταβίβαση μιας επιχείρησης ή τμήματός της μπορεί να είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης και να συνδέονται άμεσα με αυτήν. Για να περιέλθει η πλήρης αξία των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων στον αγοραστή, ο τελευταίος χρειάζεται κάποια προστασία από τον ανταγωνισμό του πωλητή, ώστε να εξασφαλίσει την πίστη της πελατείας και να αφομοιώσει και να αξιοποιήσει την τεχνογνωσία. Οι ρήτρες μη ανταγωνισμού διασφαλίζουν τη μεταβίβαση στον αγοραστή της πλήρους αξίας των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων, τα οποία περιλαμβάνουν γενικά τόσο πάγια όσο και άυλα στοιχεία ενεργητικού, όπως η φήμη και πελατεία που απέκτησε ή η τεχνογνωσία ⁽³⁾ που ανέπτυξε ο πωλητής. Τα στοιχεία αυτά όχι μόνο συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση, αλλά είναι επίσης αναγκαία για την πραγματοποίησή της, εφόσον, χωρίς αυτά, θα πρέπει εύλογα να υποτεθεί ότι δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση της επιχείρησης ή τμήματός της.
19. Ωστόσο, αυτές οι ρήτρες μη ανταγωνισμού δεν δικαιολογούνται από τον θεμιτό στόχο της πραγματοποίησης της συγκέντρωσης, παρά μόνο εφόσον η διάρκεια, το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής, το αντικείμενό τους και τα πρόσωπα που συνδέονται μ' αυτές δεν υπερβαίνουν το εύλογα θεωρούμενο αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού ⁽⁴⁾.
20. Οι ρήτρες μη ανταγωνισμού δικαιολογούνται για χρονικά διαστήματα έως τριών ετών ⁽⁵⁾, όταν η μεταβίβαση της επιχείρησης περιλαμβάνει την πελατεία με τη μορφή υπεραξίας (goodwill), καθώς και της τεχνογνωσίας ⁽⁶⁾. Εφόσον περιλαμβάνεται μόνον η υπεραξία, δικαιολογούνται για διαστήματα έως δύο έτη ⁽⁷⁾.
21. Αντίθετα, οι ρήτρες μη ανταγωνισμού δεν μπορεί γενικά να θεωρηθούν αναγκαίες, όταν η μεταβίβαση περιορίζεται στην πραγματικότητα σε πάγια στοιχεία (όπως εδαφικές εκτάσεις, κτίρια ή μηχανολογικό εξοπλισμό) ή σε αποκλειστικά δικαιώματα βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας (οι δικαιούχοι των οποίων θα μπορούσαν να ζητήσουν αμέσως έννομη προστασία σε περίπτωση προσβολής αυτών των δικαιωμάτων από τον εκχωρητή τους).
22. Το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής μιας ρήτρας μη ανταγωνισμού θα πρέπει κανονικά να περιορίζεται στην περιοχή στην οποία ο πωλητής προσέφερε τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες πριν από τη μεταβίβαση, εφόσον τεκμαίρεται ότι ο αγοραστής δεν έχει ανάγκη προστασίας από τον ανταγωνισμό του πωλητή στις περιοχές στις οποίες δεν είχε προηγουμένως διεισδύσει ο τελευταίος ⁽⁸⁾. Το γεωγραφικό πεδίο μπορεί να επεκταθεί σε περιοχές στις οποίες ο πωλητής σχεδίαζε να δραστηριοποιηθεί κατά τον χρόνο της συναλλαγής, υπό τον όρο ότι είχε ήδη πραγματοποιήσει επενδύσεις για να προετοιμάσει την κίνηση αυτή.

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1998 (IV/M.1226 — GEC/GPTH, σημείο 24).

⁽²⁾ Βλ. π.χ. για μια ρήτρα προστασίας ενός μέρους της επιχείρησης που διατηρεί ο πωλητής: απόφαση της Επιτροπής της 30ής Αυγούστου 1993 (IV/M.319 — BHF/CCF/Charterhouse, σημείο 16).

⁽³⁾ Όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 772/2004.

⁽⁴⁾ Βλ. Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπόθεση 42/84 (Remia), Συλλογή 1985, σ. 2545, σκέψη 20· Πρωτοδικείο, υπόθεση T-112/99 (Métropole Télévision — M6), Συλλογή 2001, σ. II-2459, σκέψη 106.

⁽⁵⁾ Βλ. για εξαιρετικές περιπτώσεις που δικαιολογούνται μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα π.χ. απόφαση της Επιτροπής της 1ης Σεπτεμβρίου 2000 (COMP/M.1980 — Volvo/Renault V.I., σημείο 56)· απόφαση της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1995 (IV/M.612 — RWE-DEA/Enichem Augusta, σημείο 37)· απόφαση της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 1998 (IV/M.1298 — Kodak/Imation, σημείο 74).

⁽⁶⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 2ας Απριλίου 1998 (IV/M.1127 — Nestlé/Dalgety, σημείο 33)· απόφαση της Επιτροπής της 1ης Σεπτεμβρίου 2000 (COMP/M.2077 — Clayton Dubilier & Rice/Iteltel, σημείο 15)· απόφαση της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 2001 (COMP/M.2305 — Vodafone Group PLC/EIRCELL, σημεία 21 και 22).

⁽⁷⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 12ης Απριλίου 1999 (IV/M.1482 — KingFisher/Grosslabor, σημείο 26)· απόφαση της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 1997 (IV/M.884 — KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, σημείο 17).

⁽⁸⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 1997 (IV/M.884 — KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, σημείο 17), απόφαση της Επιτροπής της 12ης Απριλίου 1999 (IV/M.1482 — KingFisher/Grosslabor, σημείο 27)· απόφαση της Επιτροπής της 6ης Απριλίου 2001 (COMP/M.2355 — Dow/Enichem Polyurethane, σημείο 28)· απόφαση της Επιτροπής της 4ης Αυγούστου 2000 (COMP/M.1979 — CDC/Banco Urquijo/JV, σημείο 18).

23. Ομοίως, η ισχύς των ρητρών μη ανταγωνισμού πρέπει να περιορίζεται στα προϊόντα (περιλαμβανομένων των βελτιώσεων ή εξελίξεων τους και των προϊόντων που τα αντικαθιστούν) και στις υπηρεσίες που αποτελούν το αντικείμενο της οικονομικής δραστηριότητας της μεταβιβαζόμενης επιχείρησης. Μπορεί να περιλαμβάνονται προϊόντα και υπηρεσίες σε προχωρημένο στάδιο ανάπτυξης κατά τον χρόνο της συναλλαγής, ή προϊόντα που έχουν αναπτυχθεί πλήρως, αλλά δεν έχουν ακόμη διατεθεί στο εμπόριο. Η προστασία από τον ανταγωνισμό του πωλητή για προϊόντα και υπηρεσίες που δεν αποτελούσαν αντικείμενο δραστηριότητας της μεταβιβαζόμενης επιχείρησης πριν από τη μεταβίβασή της δεν θεωρείται αναγκαία ⁽¹⁾.
24. Ο πωλητής μπορεί να δεσμευθεί για τον εαυτό του, τις θυγατρικές του και τους εμπορικούς του αντιπροσώπους. Αντίθετα, η υποχρέωση επιβολής ανάλογων περιορισμών σε τρίτους δεν θεωρείται αναγκαία για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης ούτε άμεσα συνδεόμενη μ' αυτήν. Αυτό ισχύει ιδίως για τις ρήτρες που περιορίζουν την ελευθερία των μεταπωλητών ή των χρηστών να πραγματοποιούν εισαγωγές ή εξαγωγές.
25. Οι ρήτρες που περιορίζουν το δικαίωμα του αγοραστή να αγοράζει ή να κατέχει συμμετοχές σε εταιρεία που ανταγωνίζεται τη μεταβιβαζόμενη επιχείρηση θεωρούνται ότι σχετίζονται άμεσα με τη συγκέντρωση και είναι απαραίτητες για την πραγματοποίησή της υπό τους ίδιους όρους που αναφέρονται ανωτέρω για τις ρήτρες μη άσκησης ανταγωνισμού, εκτός εάν απαγορεύουν στον πωλητή να αγοράζει ή να κατέχει, για καθαρά χρηματοοικονομικές επενδύσεις, συμμετοχές που δεν του παρέχουν, άμεσα ή έμμεσα, διοικητικές αρμοδιότητες ή οποιαδήποτε ουσιαστική επιρροή σε εταιρεία που ανταγωνίζεται τη μεταβιβαζόμενη επιχείρηση ⁽²⁾.
26. Οι ρήτρες μη προσέλκυσης προσωπικού του άλλου μέρους και τήρησης της εμπιστευτικότητας έχουν ανάλογες επιπτώσεις και επομένως θα πρέπει να εκτιμώνται με παρόμοιο τρόπο όπως οι ρήτρες μη ανταγωνισμού ⁽³⁾.

B. Συμφωνίες παραχώρησης αδειών εκμετάλλευσης

27. Η μεταβίβαση επιχείρησης ή τμήματός της μπορεί να περιλαμβάνει την εκχώρηση στον αγοραστή δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας ή τεχνογνωσίας που επιτρέπουν την πλήρη αξιοποίηση των μεταβιβαζόμενων στοιχείων ενεργητικού. Ωστόσο, ο πωλητής μπορεί να διατηρεί τα δικαιώματα αυτά και να τα εκμεταλλεύεται στο πλαίσιο άλλων δραστηριοτήτων εκτός από εκείνες που μεταβιβάστηκαν. Στις περιπτώσεις αυτές, το σύννηδες μέσο για να εξασφαλιστεί ότι ο αγοραστής θα έχει την πλήρη χρήση των μεταβιβαζόμενων στοιχείων ενεργητικού είναι η σύναψη συμφωνιών παραχώρησης άδειας εκμετάλλευσης. Ομοίως, εάν μαζί με την επιχείρηση ο πωλητής έχει εκχωρήσει και δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας και επιθυμεί να συνεχίσει να χρησιμοποιεί όλα ή ορισμένα από τα δικαιώματα αυτά για άλλες δραστηριότητες εκτός από εκείνες που μεταβιβάστηκαν, ο αγοραστής θα του παραχωρήσει σχετική άδεια εκμετάλλευσης.
28. Οι άδειες εκμετάλλευσης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ⁽⁴⁾, παρόμοιων δικαιωμάτων ή τεχνογνωσίας ⁽⁵⁾ μπορεί να θεωρηθούν αναγκαίες για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης. Μπορεί επίσης να θεωρηθούν αναπόσπαστο συστατικό στοιχείο της συγκέντρωσης και, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ανάγκη να έχουν περιορισμένη διάρκεια. Αυτές οι άδειες εκμετάλλευσης μπορούν να είναι απλές ή αποκλειστικές και η ισχύς τους να περιορίζεται σε ορισμένους τομείς που αντιστοιχούν στις δραστηριότητες των μεταβιβαζόμενων επιχειρήσεων.

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 1997 (IV/M.884 — KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, σημείο 17)· απόφαση της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 2001 (COMP/M.2305 — Vodafone Group PLC/EIRCELL, σημείο 22)· απόφαση της Επιτροπής της 6ης Απριλίου 2001 (COMP/M.2355 — Dow/Enichem Polyurethane, σημείο 28)· απόφαση της Επιτροπής της 4ης Αυγούστου 2000 (COMP/M.1979 — CDC/Banco Urquijo/JV, σημείο 18).

⁽²⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 4ης Φεβρουαρίου 1993 (IV/M.301 — Tesco/Catteau, σημείο 14)· απόφαση της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 1997 (IV/M.884 — KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, σημείο 19)· απόφαση της Επιτροπής της 12ης Απριλίου 1999 (IV/M.1482 — Kingfisher/Grosslabor, σημείο 27)· απόφαση της Επιτροπής της 6ης Απριλίου 2000 (COMP/M.1832 — Ahold/ICA Förbundet/Canica, σημείο 26).

⁽³⁾ Συνεπώς δεν μπορούν να παραταθούν οι ρήτρες εμπιστευτικότητας για τα στοιχεία των πελατών. Αντίθετα, οι ρήτρες εμπιστευτικότητας σχετικά με την τεχνογνωσία μπορεί να δικαιολογηθούν για μεγαλύτερες χρονικές περιόδους, βλ. απόφαση της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 1998 (IV/M.1167 — ICI/Williams, σημείο 22)· απόφαση της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 1992 (IV/M.197 — Solvay-Laporte/Interlox, σημείο 50).

⁽⁴⁾ Περιλαμβανομένων των αιτήσεων για διπλώματα ευρεσιτεχνίας, των υποδειγμάτων χρησιμότητας, των αιτήσεων καταχώρισης υποδειγμάτων χρησιμότητας, σχεδίων, τοπογραφιών ημιαγών προϊόντων, των πιστοποιητικών χρησιμότητας, των συμπληρωματικών πιστοποιητικών προστασίας για φάρμακα ή άλλα προϊόντα για τα οποία μπορούν να χορηγηθούν τέτοια συμπληρωματικά πιστοποιητικά προστασίας, και των πιστοποιητικών φυτοκαλλιέργειας, όπως αναφέρονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο η) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 772/2004.

⁽⁵⁾ Όπως ορίζονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 772/2004.

29. Ωστόσο, οι εδαφικοί περιορισμοί ως προς την παραγωγή που αντιστοιχούν στην περιοχή που καλύπτει η μεταβιβαζόμενη δραστηριότητα, δεν είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης. Όσον αφορά τις άδειες εκμετάλλευσης που παραχωρεί ο πωλητής μιας επιχείρησης στον αγοραστή, μπορούν να επιβληθούν στον πωλητή εδαφικοί περιορισμοί υπό τους ίδιους όρους που προβλέπονται για τις ρήτρες μη ανταγωνισμού στο πλαίσιο της πώλησης επιχειρήσεων.
30. Οι προβλεπόμενοι σε άδειες εκμετάλλευσης περιορισμοί που υπερβαίνουν σε έκταση τα ανωτέρω, όπως εκείνοι που προστατεύουν μάλλον τον δικαιοπάροχο παρά τον δικαιοδόχο, δεν είναι συνήθως απαραίτητοι για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης ⁽¹⁾.
31. Ομοίως, όσον αφορά τις άδειες εκμετάλλευσης εμπορικών σημάτων, διακριτικών τίτλων, δικαιωμάτων σε σχέδια και υποδείγματα, πνευματικής ιδιοκτησίας ή παρόμοιων δικαιωμάτων, ενδέχεται να υπάρχουν περιπτώσεις που ο πωλητής επιθυμεί να εξακολουθήσει να έχει τα δικαιώματα αυτά για τις δραστηριότητες που διατηρεί, ενώ ο αγοραστής επιθυμεί να τα αποκτήσει για να μπορέσει να διαθέσει στην αγορά τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που παράγονται από τη μεταβιβασθείσα επιχείρηση ή από τμήμα αυτής. Και στις περιπτώσεις αυτές ισχύουν οι παραπάνω παρατηρήσεις ⁽²⁾.

Γ. Υποχρεώσεις αγοράς και εφοδιασμού

32. Σε πολλές περιπτώσεις, η μεταβίβαση επιχείρησης ή τμήματός της μπορεί να συνεπάγεται διάσπαση των παραδοσιακών σχέσεων αγοράς και εφοδιασμού που υπήρχαν ως αποτέλεσμα της προϋπάρχουσας ολοκλήρωσης των δραστηριοτήτων στο εσωτερικό της οικονομικής μονάδας του πωλητή. Για να καταστεί δυνατή η διάσπαση της οικονομικής μονάδας του πωλητή και η μεταβίβαση μέρους των στοιχείων ενεργητικού στον αγοραστή με λογικούς όρους, είναι συχνά αναγκαίο να διατηρηθούν, τουλάχιστον για μια μεταβατική περίοδο, οι υφιστάμενοι δεσμοί μεταξύ πωλητή και αγοραστή. Αυτό επιτυγχάνεται συνήθως με την ανάληψη υποχρεώσεων αγοράς και εφοδιασμού από τον πωλητή ή/και τον αγοραστή της επιχείρησης ή τμήματός της. Λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση που προκύπτει από τη διάσπαση της οικονομικής μονάδας του πωλητή, οι υποχρεώσεις αυτές μπορούν να θεωρηθούν αναγκαίες για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης και άμεσα συνδεόμενες μ' αυτήν. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορεί να είναι προς όφελος του πωλητή καθώς και του αγοραστή, ανάλογα προς τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης.
33. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορεί να έχουν σκοπό να εξασφαλίσουν τη συνέχεια του εφοδιασμού του ενός ή του άλλου μέρους, με τα προϊόντα που είναι αναγκαία για την άσκηση των δραστηριοτήτων που διατηρεί ο πωλητής ή εκείνων που μεταβιβάζονται στον αγοραστή. Ωστόσο, η διάρκεια των υποχρεώσεων αγοράς και εφοδιασμού πρέπει να περιορίζεται στο χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο για την αντικατάσταση της σχέσης εξάρτησης από αυτονομία στην αγορά. Ως εκ τούτου, οι υποχρεώσεις αγοράς και εφοδιασμού που αποσκοπούν στην εγγύηση των ποσοτήτων των προηγούμενων προμηθειών, μπορεί να θεωρηθούν δικαιολογημένες για μεταβατικό χρονικό διάστημα έως πέντε ετών ⁽³⁾.
34. Οι υποχρεώσεις αγοράς και εφοδιασμού καθορισμένων ποσοτήτων, ενδεχομένως σε συνδυασμό με ρήτρα αναπροσαρμογής, θεωρούνται άμεσα συνδεόμενες με τη συγκέντρωση και απαραίτητες για την πραγματοποίησή της. Αντίθετα, οι υποχρεώσεις που αφορούν απεριόριστες ποσότητες ⁽⁴⁾, προβλέπουν αποκλειστικότητα ή επιφυλάσσουν προνομιακή μεταχείριση στον προμηθευτή ή τον αγοραστή δεν θεωρούνται απαραίτητες για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης ⁽⁵⁾.
35. Οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών και διανομής μπορεί να έχουν το ίδιο αποτέλεσμα με τις συμφωνίες αγοράς και εφοδιασμού· και στην περίπτωση αυτή ισχύουν οι παρατηρήσεις που αναφέρονται ανωτέρω.

⁽¹⁾ Καθόσον εμπίπτουν στο πεδίο του άρθρου 81, παράγραφος 1, της συνθήκης ΕΚ, οι εν λόγω συμφωνίες εμπίπτουν και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 772/2004, ή άλλες κοινοτικές διατάξεις.

⁽²⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 1ης Σεπτεμβρίου 2000 (COMP/M.1980 — Volvo/Renault V.I., σημείο 54).

⁽³⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 5ης Φεβρουαρίου 1996 (IV/M.651 — ATT/Philips, VII)· απόφαση της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 1999 (IV/JV.15 — BT/ATT, σημείο 209· βλ. για εξαιρετικές περιπτώσεις απόφαση της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 1995 (IV/M.550 — Union Carbide/Enichem, σημείο 99)· απόφαση της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1995 (IV/M.612 — RWE-DEA/Enichem Augusta, σημείο 45).

⁽⁴⁾ Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, οι υποχρεώσεις που αφορούν καθορισμένες ποσότητες με ρήτρα αναπροσαρμογής είναι, στις περιπτώσεις αυτές λιγότερο περιοριστικές για τον ανταγωνισμό, βλ. π.χ. απόφαση της Επιτροπής της 18ης Σεπτεμβρίου 1998 (IV/M.1292 — Continental/ITT, σημείο 19).

⁽⁵⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 1998 (IV/M.1245 — VALEO/ITT Industries, σημείο 64)· βλ. για εξαιρετικές περιπτώσεις (π.χ. απουσία αγοράς) απόφαση της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 1995 (IV/M.550 — Union Carbide/Enichem, σημεία 92 έως 96)· απόφαση της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1995 (IV/M.612 — RWE-DEA/Enichem Augusta, σημεία 38 επόμεν.).

IV. ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΘΕΙΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 4 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ

A. Υποχρεώσεις μη άσκησης ανταγωνισμού

36. Η υποχρέωση μη ανταγωνισμού μεταξύ των μητρικών επιχειρήσεων και της κοινής επιχείρησης μπορεί να θεωρηθεί απαραίτητη για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης και άμεσα συνδεδεμένη μ' αυτήν, εφόσον αφορά τα προϊόντα, τις υπηρεσίες και τις εδαφικές περιοχές που καλύπτει η ιδρυτική συμφωνία της κοινής επιχείρησης ή το καταστατικό της. Οι εν λόγω ρήτρες μη ανταγωνισμού προκύπτουν, μεταξύ άλλων, από την ανάγκη να εξασφαλισθεί καλή πίστη κατά τις διαπραγματεύσεις· μπορεί επίσης να προκύπτουν από την ανάγκη να αξιοποιηθούν πλήρως τα στοιχεία ενεργητικού της κοινής επιχείρησης ή να της δοθεί η δυνατότητα να αφομοιώσει την τεχνογνωσία, τη φήμη και την πελατεία που εισέφεραν οι μητρικές επιχειρήσεις, ή ακόμη από την ανάγκη να προστατευθούν τα συμφέροντα των μητρικών επιχειρήσεων στην κοινή επιχείρηση έναντι ανταγωνιστικών συμπεριφορών που διευκολύνονται, μεταξύ άλλων, από την προνομιακή πρόσβαση των μητρικών επιχειρήσεων στην τεχνογνωσία, στη φήμη και πελατεία που εισέφεραν στην κοινή επιχείρηση ή που ανέπτυξε η ίδια. Οι εν λόγω υποχρεώσεις μη ανταγωνισμού μεταξύ των μητρικών επιχειρήσεων και της κοινής επιχείρησης μπορεί να θεωρηθούν ως άμεσα συνδεδεμένες με τη συγκέντρωση και απαραίτητες για την πραγματοποίησή της για τη διάρκεια ζωής της κοινής επιχείρησης ⁽¹⁾.
37. Το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής μιας ρήτρας μη ανταγωνισμού πρέπει να περιορίζεται στην περιοχή στην οποία προσέφεραν τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες οι μητρικές επιχειρήσεις πριν από τη σύσταση της κοινής επιχείρησης ⁽²⁾. Το γεωγραφικό αυτό πεδίο εφαρμογής μπορεί να επεκταθεί στις περιοχές όπου σχεδίαζαν να δραστηριοποιηθούν κατά τον χρόνο της πράξης οι μητρικές επιχειρήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι είχαν ήδη πραγματοποιήσει επενδύσεις για τον σκοπό αυτό.
38. Ομοίως, οι ρήτρες μη ανταγωνισμού πρέπει να περιορίζονται στα προϊόντα και τις υπηρεσίες που συνιστούν την οικονομική δραστηριότητα της κοινής επιχείρησης. Μπορεί να περιλαμβάνουν προϊόντα και υπηρεσίες που βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο ανάπτυξης κατά τον χρόνο της πράξης, καθώς και προϊόντα και υπηρεσίες που είναι πλήρως αναπτυγμένα, αλλά δεν έχουν ακόμη διατεθεί στο εμπόριο.
39. Αν η κοινή επιχείρηση ιδρύεται για να διεισδύσει σε μια καινούργια αγορά, θα γίνεται αναφορά στα προϊόντα, τις υπηρεσίες και τις εδαφικές περιοχές όπου πρόκειται να δραστηριοποιηθεί βάσει της ιδρυτικής της συμφωνίας ή του καταστατικού της. Ωστόσο, θεωρείται ότι δεν χρειάζεται να προστατεύονται τα συμφέροντα μιας από τις μητρικές επιχειρήσεις έναντι του ανταγωνισμού των άλλων μητρικών σε άλλες αγορές εκτός εκείνων όπου θα δραστηριοποιείται εξ αρχής η κοινή επιχείρηση.
40. Επιπροσθέτως, οι υποχρεώσεις μη ανταγωνισμού μεταξύ της κοινής επιχείρησης και των μη ελεγχουσών μητρικών της επιχειρήσεων δεν είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης και δεν συνδέονται άμεσα μ' αυτήν.
41. Οι ίδιες αρχές ισχύουν για τις ρήτρες μη προσέλευσης προσωπικού του άλλου μέρους και τήρησης εμπιστευτικότητας.

B. Συμφωνίες παραχώρησης αδειών εκμετάλλευσης

42. Μια άδεια εκμετάλλευσης που παραχωρείται από τις μητρικές επιχειρήσεις στην κοινή επιχείρηση μπορεί να θεωρηθεί απαραίτητη για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης και άμεσα συνδεδεμένη με αυτήν. Αυτό ισχύει ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται για αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης και εάν η διάρκεια της είναι ορισμένη ή όχι. Η ισχύς της άδειας εκμετάλλευσης μπορεί να περιορίζεται σε συγκεκριμένο τομέα που αντιστοιχεί στις δραστηριότητες της κοινής επιχείρησης.

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 15ης Ιανουαρίου 1998 (IV/M.1042 — *Eastman Kodak/Sun Chemical*, σημεία 40 απόφαση της Επιτροπής της 7ης Αυγούστου 1996 (IV/M.727 — *BP/Mobil*, σημείο 51)· απόφαση της Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 1996 (IV/M.751 — *Bayer/Hüls*, σημείο 31)· απόφαση της Επιτροπής της 6ης Απριλίου 2000 (COMP/M.1832 — *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, σημείο 26).

⁽²⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 29ης Αυγούστου 2000 (COMP/M.1913 — *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*, σημείο 18)· απόφαση της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 2000 (COMP/M.2243 — *Stora Enso/Assidoman/JV*, σημείο 49, τελευταία φράση).

43. Οι άδειες εκμετάλλευσης που παραχωρεί η κοινή επιχείρηση σε μία από τις μητρικές της επιχειρήσεις ή οι αμοιβαίες άδειες εκμετάλλευσης, μπορεί να θεωρηθούν ότι συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση και είναι απαραίτητες για την πραγματοποίησή της, υπό τους ίδιους όρους όπως και σε περίπτωση εξαγοράς επιχείρησης. Οι άδειες εκμετάλλευσης μεταξύ μητρικών επιχειρήσεων δεν θεωρούνται απαραίτητες για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης και άμεσα συνδεόμενες μ' αυτήν.

Γ. Υποχρεώσεις αγοράς και εφοδιασμού

44. Εάν οι μητρικές επιχειρήσεις εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται σε αγορά προηγούμενου ή επόμενου σταδίου σε σχέση με την αγορά στην οποία δραστηριοποιείται η κοινή επιχείρηση, όλες οι συμφωνίες αγοράς και εφοδιασμού, περιλαμβανομένων των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών και διανομής, διέπονται από τις αρχές που ισχύουν σε περίπτωση μεταβίβασης επιχείρησης.
-

Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με απλοποιημένη διαδικασία για την εξέταση ορισμένων συγκεντρώσεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου

(2005/C 56/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η παρούσα ανακοίνωση περιγράφει μια απλοποιημένη διαδικασία με την οποία η Επιτροπή προτίθεται να εξετάζει ορισμένες συγκεντρώσεις βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 της 20ής Ιανουαρίου 2004 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων ⁽¹⁾ (εφεξής «κανονισμός συγκεντρώσεων»), καθόσον δεν δημιουργούν προβλήματα ανταγωνισμού. Η παρούσα ανακοίνωση αντικαθιστά την ανακοίνωση σχετικά με μια απλοποιημένη διαδικασία αντιμετώπισης ορισμένων συγκεντρώσεων βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου ⁽²⁾. Από την εμπειρία που απέκτησε η Επιτροπή από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων ⁽³⁾, φάνηκε ότι ορισμένες κατηγορίες των κοινοποιούμενων συγκεντρώσεων συνήθως εγκρίνονται χωρίς να προκαλούν αμφιβολίες επί της ουσίας, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υφίστανται ειδικές περιστάσεις.
2. Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι να καθορισθούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή εκδίδει συνήθως συνοπτική απόφαση που κηρύσσει μια συγκέντρωση συμβατή με την κοινή αγορά σύμφωνα με την απλοποιημένη διαδικασία, καθώς και να δοθούν οδηγίες σχετικά με την ίδια τη διαδικασία. Εφόσον πληρούνται όλες οι αναγκαίες προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο 5 της παρούσας ανακοίνωσης, και υπό τον όρο ότι δεν υφίστανται ειδικές περιστάσεις, η Επιτροπή εκδίδει συνοπτική απόφαση έγκρισης εντός 25 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β) του κανονισμού συγκεντρώσεων. ⁽⁴⁾
3. Εάν ωστόσο έχουν εφαρμογή οι διασφαλίσεις ή εξαιρέσεις που προβλέπονται στα σημεία 6 έως 11 της παρούσας ανακοίνωσης, η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε έρευνα ή και να εκδώσει διεξοδική απόφαση βάσει του κανονισμού συγκεντρώσεων.
4. Ακολουθώντας τη διαδικασία που περιγράφεται στα τμήματα που ακολουθούν, σκοπός της Επιτροπής είναι να καταστήσει τον κοινοτικό έλεγχο των συγκεντρώσεων περισσότερο επικεντρωμένο και αποτελεσματικό.

II. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΘΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Επιλέξιμες συγκεντρώσεις

5. Η Επιτροπή θα εφαρμόζει την απλοποιημένη διαδικασία στις ακόλουθες κατηγορίες συγκεντρώσεων:

α) δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις αποκτούν από κοινού έλεγχο μιας κοινής επιχείρησης, υπό τον όρο ότι η κοινή επιχείρηση δεν ασκεί καθόλου ή ασκεί ελάχιστες, τρέχουσες ή προβλεπόμενες, δραστηριότητες εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ). Τέτοιες περιπτώσεις είναι:

i) όταν ο κύκλος εργασιών ⁽⁵⁾ της κοινής επιχείρησης ή/και ο κύκλος εργασιών των εισφερομένων δραστηριοτήτων ⁽⁶⁾ είναι μικρότερος από 100 εκατομμύρια ευρώ στο έδαφος του ΕΟΧ·

ii) η συνολική αξία του ενεργητικού ⁽⁷⁾ που μεταβιβάζεται στην κοινή επιχείρηση είναι μικρότερη από 100 εκατομμύρια ευρώ στο έδαφος του ΕΟΧ ⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ Ο κύκλος εργασιών της κοινής επιχείρησης πρέπει να προσδιορίζεται σύμφωνα με τους πλέον πρόσφατους ελεγμένους λογαριασμούς των μητρικών εταιρειών ή της ίδιας της κοινής επιχείρησης, ανάλογα με το αν υπάρχουν διαθέσιμοι χωριστοί λογαριασμοί για τους πόρους που εισφέρονται στην κοινή επιχείρηση.

⁽⁶⁾ Η έκφραση «ή και» χρησιμοποιείται για να ληφθούν υπόψη οι διάφορες περιπτώσεις που καλύπτονται για παράδειγμα:

- στην περίπτωση από κοινού εξαγοράς της επιχείρησης που αποτελεί στόχο της συγκέντρωσης, λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος εργασιών της εν λόγω επιχείρησης (δηλαδή της κοινής επιχείρησης),
- στην περίπτωση σύστασης κοινής επιχείρησης στην οποία οι μητρικές εταιρείες εισφέρουν τις δραστηριότητές τους, λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος εργασιών των εισφερομένων δραστηριοτήτων,
- στην περίπτωση εισόδου ενός νέου ελέγχοντος εταιρού σε μια υφιστάμενη κοινή επιχείρηση, λαμβάνονται υπόψη ο κύκλος εργασιών της κοινής επιχείρησης και ο κύκλος εργασιών των δραστηριοτήτων τις οποίες εισφέρει (ενδεχομένως) η νέα μητρική εταιρεία.

⁽⁷⁾ Η συνολική αξία του ενεργητικού της κοινής επιχείρησης πρέπει να προσδιορίζεται σύμφωνα με τον τελευταίο ισολογισμό που καταρτίστηκε και εγκρίθηκε από κάθε μητρική εταιρεία. Ο όρος «ενεργητικό» περιλαμβάνει: 1) όλα τα πάγια και άυλα στοιχεία του ενεργητικού που θα μεταβιβασθούν στην κοινή επιχείρηση (παράδειγματα πάγιων στοιχείων του ενεργητικού αποτελούν οι παραγωγικές εγκαταστάσεις, τα καταστήματα χονδρικής ή λιανικής πώλησης, καθώς και τα αποθέματα αγαθών· παραδείγματα άυλων στοιχείων του ενεργητικού αποτελούν τα δικαιώματα πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας, η υπεραξία (goodwill) της επιχείρησης, κ.λπ. και 2) το ποσό των πιστώσεων ή τις υποχρεώσεις της κοινής επιχείρησης τις οποίες συμφώνησε να της χορηγήσει ή να εγγυηθεί οποιαδήποτε μητρική εταιρεία.

⁽⁸⁾ Όταν με το μεταβιβαζόμενο ενεργητικό πραγματοποιείται κύκλος εργασιών, τότε ούτε η αξία του ενεργητικού ούτε η αξία του κύκλου εργασιών δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 100 εκατομμύρια ευρώ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 217 της 29.7.2000, σ. 32.

⁽³⁾ ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13.

⁽⁴⁾ Οι απαιτήσεις σχετικά με την κοινοποίηση περιέχονται στα παραρτήματα I και II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 802/2004 του Συμβουλίου για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων.

- β) δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις συγχωνεύονται, ή μία ή περισσότερες επιχειρήσεις αποκτούν αποκλειστικό ή από κοινού έλεγχο άλλης επιχείρησης, υπό τον όρο ότι κανένα από τα μέρη της συγκέντρωσης δεν ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες στο ίδιο προϊόν και στην ίδια γεωγραφική αγορά, ή σε αγορά προϊόντων των προηγούμενων ή επόμενων σταδίων σε σχέση μ' εκείνη στην οποία δραστηριοποιείται οποιοδήποτε άλλο μέρος της συγκέντρωσης ⁽⁹⁾· ή
- γ) δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις συγχωνεύονται, ή μία ή περισσότερες επιχειρήσεις αποκτούν αποκλειστικό ή από κοινού έλεγχο άλλης επιχείρησης και:
- i) δύο ή περισσότερα από τα μέρη που συμμετέχουν στη συγκέντρωση ασκούν επιχειρηματικές δραστηριότητες στην ίδια αγορά προϊόντων και στην ίδια γεωγραφική αγορά (οριζόντιες σχέσεις), υπό τον όρο ότι το συνδυασμένο μερίδιο αγοράς τους είναι μικρότερο του 15 %· ή
- ii) ένα ή περισσότερα από τα μέρη που συμμετέχουν στην συγκέντρωση ασκούν επιχειρηματικές δραστηριότητες σε αγορά προϊόντων των προηγούμενων ή επόμενων σταδίων σε σχέση μ' αυτήν στην οποία δραστηριοποιείται μια άλλη συμμετέχουσα στη συγκέντρωση επιχείρηση (κάθετες σχέσεις) ⁽¹⁰⁾, υπό τον όρο ότι κανένα από τα ατομικά ή συνδυασμένα μερίδια αγοράς τους δεν είναι ίσο ή μεγαλύτερο του 25 %, σε κάθε επίπεδο ⁽¹¹⁾· ή
- δ) ένα από τα μέρη πρόκειται να αποκτήσει αποκλειστικό έλεγχο σε επιχείρηση επί της οποίας έχει ήδη κοινό έλεγχο.

Διασφαλίσεις και εξαιρέσεις

6. Για να αξιολογήσει εάν η συγκέντρωση εμπίπτει σε μια από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο σημείο 5, η Επιτροπή θα εξακριβώνει αν αποδεικνύονται με επαρκή σαφήνεια όλες οι σχετικές περιστάσεις. Δεδομένου ότι οι ορισμοί της αγοράς ενδέχεται να αποτελούν βασικό στοιχείο της εν λόγω αξιολόγησης, τα μέρη θα πρέπει να υποβάλουν πληροφορίες για όλους τους αποδεκτούς εναλλακτικούς ορισμούς της αγοράς κατά τη φάση που προηγείται της κοινοποίησης (βλ. σημείο 15). Τα κοινοποιούντα μέρη είναι υπεύθυνα για την περιγραφή όλων των εναλλακτικών σχετικών αγορών προϊόντων και γεωγραφικών αγορών στις οποίες μπορεί να

έχει επιπτώσεις η κοινοποιούμενη συγκέντρωση καθώς και για την υποβολή στοιχείων και πληροφοριών σχετικά με τον ορισμό των εν λόγω αγορών ⁽¹²⁾. Η Επιτροπή διατηρεί τη διακριτική ευχέρεια να λάβει την τελική απόφαση σχετικά με τον ορισμό της αγοράς, ο οποίος θα βασίζεται σε ανάλυση των πραγματικών δεδομένων της υπόθεσης. Εφόσον είναι δύσκολος ο ορισμός των σχετικών αγορών ή ο προσδιορισμός των μεριδίων αγοράς των μερών, η Επιτροπή δεν θα ακολουθήσει την απλοποιημένη διαδικασία. Επί πλέον, στον βαθμό που οι συγκεντρώσεις θέτουν καινοφανή νομικά ζητήματα γενικού ενδιαφέροντος, η Επιτροπή κατά κανόνα αποφεύγει να εκδώσει συνοπτική απόφαση και επανέρχεται στην κανονική πρώτη φάση της διαδικασίας.

7. Ενώ μπορεί να θεωρηθεί ότι οι συγκεντρώσεις που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο σημείο 5 κανονικά δεν θα δημιουργούν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το συμβιβασμό τους με την κοινή αγορά, μπορεί παρόλα αυτά να υπάρξουν ορισμένες περιπτώσεις που απαιτούν κατ' εξαίρεση προσεκτικότερη έρευνα ή/και έκδοση πλήρους απόφασης. Στις περιπτώσεις αυτές, η Επιτροπή μπορεί να επανέλθει στην κανονική πρώτη φάση της διαδικασίας ελέγχου των συγκεντρώσεων.
8. Κατωτέρω παρατίθενται ενδεικτικά παραδείγματα περιπτώσεων οι οποίες μπορεί να εξαιρεθούν από την απλοποιημένη διαδικασία. Ορισμένα είδη συγκεντρώσεων είναι δυνατόν να αυξήσουν την ισχύ των μερών στην αγορά, για παράδειγμα, με τον συνδυασμό τεχνολογικών, χρηματοοικονομικών ή άλλων πόρων, ακόμη και αν τα μέρη που συμμετέχουν στη συγκέντρωση δεν δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά. Οι συγκεντρώσεις όπου τουλάχιστον δύο μέρη δραστηριοποιούνται σε στενά συνδεδεμένες γειτονικές αγορές ⁽¹³⁾ μπορεί επίσης να είναι ακατάλληλες για την απλοποιημένη διαδικασία, εφόσον ιδίως ένα από τα δύο συμμετέχοντα μέρη κατέχει ατομικό μερίδιο αγοράς τουλάχιστον 25 % σε οποιαδήποτε αγορά προϊόντων στην οποία δεν υπάρχουν οριζόντιες ή κάθετες σχέσεις μεταξύ των μερών, αλλά που είναι γειτονική με αγορά όπου δραστηριοποιείται άλλο μέρος. Σε άλλες περιπτώσεις, μπορεί να μην είναι δυνατόν να καθοριστούν τα ακριβή μερίδια αγοράς των μερών. Αυτό συμβαίνει συνήθως όταν τα μέρη δραστηριοποιούνται σε νέες ή ελάχιστα ανεπτυγμένες αγορές. Οι συγκεντρώσεις σε αγορές με υψηλούς φραγμούς εισόδου, με υψηλό βαθμό συγκέντρωσης ⁽¹⁴⁾ ή άλλα γνωστά προβλήματα ανταγωνισμού μπορεί επίσης να είναι ακατάλληλες για την απλοποιημένη διαδικασία.

⁽⁹⁾ Βλ ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού (EE C 372 της 9.12.1997, σ. 5).

⁽¹⁰⁾ Βλ. υποσημείωση 6.

⁽¹¹⁾ Αυτό σημαίνει ότι στην κατηγορία αυτή εμπίπτουν μόνο οι συγκεντρώσεις οι οποίες δεν οδηγούν σε επηρεαζόμενες αγορές, όπως ορίζονται στο τμήμα 6.III του εντύπου CO. Τα όρια για τις οριζόντιες και κάθετες σχέσεις εφαρμόζονται στα μερίδια αγοράς τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΟΧ, καθώς και σε οποιοδήποτε εναλλακτικό ορισμό της αγοράς προϊόντων που μπορεί να ληφθεί υπόψη σε μια δεδομένη περίπτωση. Είναι σημαντικό οι ορισμοί της αγοράς στους οποίους βασίζεται η κοινοποίηση να είναι αρκετά ακριβείς ώστε να δικαιολογείται η εκτίμηση ότι δεν υπάρχει υπέρβαση αυτών των ορίων, και να αναφέρονται όλοι οι εναλλακτικοί αποδεκτοί ορισμοί της αγοράς (περιλαμβανομένων των γεωγραφικών αγορών που είναι μικρότερες από τις εθνικές).

⁽¹²⁾ Όπως και για όλες τις άλλες κοινοποιήσεις, η Επιτροπή μπορεί να ανακαλέσει τη συνοπτική απόφαση, εφόσον βασίζεται σε εσφαλμένες πληροφορίες για τις οποίες είναι υπεύθυνη μία από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις (άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο α) του κανονισμού συγκεντρώσεων ΕΚ).

⁽¹³⁾ Οι αγορές προϊόντων είναι στενά συνδεδεμένες γειτονικές αγορές, εφόσον τα προϊόντα είναι συμπληρωματικά μεταξύ τους ή ανήκουν σε φάσμα προϊόντων που αγοράζεται κατά κανόνα από την ίδια ομάδα πελατών για την ίδια τελική χρήση.

⁽¹⁴⁾ Βλ. κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, EE C 31 της 5.2.2004, σ. 5, σημεία 14-21.

9. Από την έως σήμερα εμπειρία της Επιτροπής προκύπτει ότι η μεταβολή του κοινού ελέγχου σε αποκλειστικό μπορεί κατ' εξαίρεση να απαιτεί προσεκτικότερη διερεύνηση ή/και έκδοση πλήρους απόφασης. Ιδιαίτερο πρόβλημα ανταγωνισμού μπορεί να προκύψει σε περιπτώσεις όπου η προηγουμένως κοινή επιχείρηση εντάσσεται στον όμιλο ή στο δίκτυο του εναπομένοντος μοναδικού της ελέγχοντος μετόχου, με αποτέλεσμα να εκλείψουν οι πειθαρχικοί περιορισμοί που προέκυπταν από τα δυνητικά διαφορετικά κίνητρα των διαφόρων μετόχων και να ενισχυθεί η στρατηγική της θέσης στην αγορά. Για παράδειγμα, σε ένα σενάριο όπου η επιχείρηση Α και η επιχείρηση Β ελέγχουν από κοινού μια κοινή επιχείρηση Γ, η συγκέντρωση με την οποία η Α αποκτά αποκλειστικό έλεγχο της Γ μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα ανταγωνισμού σε περίπτωση που η Γ είναι άμεσος ανταγωνιστής της Α, εφόσον η Γ και η Α θα κατέχουν από κοινού σημαντική θέση στην αγορά και αυτό περιορίζει την ανεξαρτησία που διέθετε προηγουμένως η Γ ⁽¹⁵⁾. Σε τέτοιες περιπτώσεις που απαιτείται προσεκτικότερη ανάλυση, η Επιτροπή μπορεί να επανέλθει στην κανονική πρώτη φάση της διαδικασίας ελέγχου των συγκεντρώσεων ⁽¹⁶⁾.

10. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να επανέλθει στην κανονική πρώτη φάση της διαδικασίας ελέγχου των συγκεντρώσεων, εφόσον ούτε η ίδια ούτε οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δεν εξέτασαν την προηγούμενη απόκτηση κοινού ελέγχου επί της εν λόγω κοινής επιχείρησης.

11. Επιπλέον, η Επιτροπή μπορεί να επανέλθει στην κανονική πρώτη φάση της διαδικασίας ελέγχου των συγκεντρώσεων, εφόσον προκύπτει ζήτημα συντονισμού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 4 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

12. Αν ένα κράτος μέλος εκφράσει τεκμηριωμένες επιφυλάξεις σχετικά με την κοινοποιηθείσα συγκέντρωση μέσα σε 15 εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή αντιγράφου της κοινοποίησης, ή αν ένα τρίτο μέρος εκφράσει τεκμηριωμένες επιφυλάξεις μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται για τα εν λόγω σχόλια, η Επιτροπή θα εκδώσει πλήρη απόφαση. Στις περιπτώσεις αυτές ισχύουν οι προθεσμίες που προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

Αιτήσεις παραπομπής

13. Η απλοποιημένη διαδικασία δεν εφαρμόζεται αν ένα κράτος μέλος ζητήσει την παραπομπή μιας κοινοποιηθείσας συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού συγκεντρώσεων ή αν η Επιτροπή δεχθεί αίτηση από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη για παραπομπή μιας κοινοποιηθείσας συγκεν-

τρώσης σύμφωνα με το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων ΕΚ.

Προ της κοινοποίησης παραπομπές μετά από αίτηση των κοινοποιούντων μερών

14. Με την επιφύλαξη των διασφαλίσεων και εξαιρέσεων που παρατίθενται στην παρούσα ανακοίνωση, η Επιτροπή μπορεί να εφαρμόσει την απλοποιημένη διαδικασία, εφόσον:

i) μετά την υποβολή αιτιολογημένης αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4 του κανονισμού συγκεντρώσεων, η Επιτροπή αποφασίζει να μην παραπέμψει την υπόθεση σε κράτος μέλος· ή

ii) μετά την υποβολή αιτιολογημένης αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5 του κανονισμού συγκεντρώσεων, η υπόθεση παραπέμπεται στην Επιτροπή.

III. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Επαφές πριν από την κοινοποίηση

15. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι προ της κοινοποίησης επαφές μεταξύ των κοινοποιούντων μερών και της Επιτροπής είναι ωφέλιμες ακόμη και σε περιπτώσεις που φαίνεται ότι η συγκέντρωση δεν παρουσιάζει προβλήματα ⁽¹⁷⁾. Η εμπειρία της Επιτροπής σε απλοποιημένες διαδικασίες δείχνει ότι μπορεί να προκύψουν περίπλοκα ζητήματα σε υποθέσεις που είναι υποψήφιες για εφαρμογή απλοποιημένης διαδικασίας, για παράδειγμα, ζητήματα ορισμού της αγοράς (βλ. σημείο 6), που θα πρέπει κατά προτίμηση να επιλύονται κατά το προ της κοινοποίησης στάδιο. Αυτές οι επαφές επιτρέπουν στην Επιτροπή και τα κοινοποιούντα μέρη να προσδιορίσουν πόσες ακριβώς πληροφορίες θα υποβάλουν με την κοινοποίηση. Οι προ της κοινοποίησης επαφές πρέπει να αρχίζουν τουλάχιστον δύο εβδομάδες πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται για την κοινοποίηση. Συνιστάται ως εκ τούτου στα κοινοποιούντα μέρη να αρχίζουν επαφές πριν από την κοινοποίηση, ιδίως όταν ζητούν από την Επιτροπή να απαλλαγούν από την υποχρέωση πλήρους κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 802/2004 της Επιτροπής της 7ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων ⁽¹⁸⁾, λόγω του ότι η προς κοινοποίηση πράξη δεν θα δημιουργήσει προβλήματα ανταγωνισμού.

⁽¹⁵⁾ Υπόθεση αριθ. IV/M.1328 KLM/Martinair, XXIXη Έκθεση επί της πολιτικής Ανταγωνισμού 1999 — SEC(2000) 720 τελικό, σημεία 165-166.

⁽¹⁶⁾ Υπόθεση αριθ. COMP/M.2908 Deutsche Post/DHL (II) Απόφαση της 18.9.2002.

⁽¹⁷⁾ Βλ. ορθές πρακτικές της ΓΔ Ανταγωνισμού για τη διεξαγωγή των διαδικασιών κοινοτικού ελέγχου των συγκεντρώσεων που δημοσιεύονται στην ακόλουθη διεύθυνση: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf

⁽¹⁸⁾ ΕΕ L 133 της 30.4.2004, σ. 1.

Δημοσίευση της κοινοποίησης

16. Οι πληροφορίες που δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* κατά την παραλαβή της κοινοποίησης ⁽¹⁹⁾ περιλαμβάνουν τις επωνυμίες των μερών που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, τη χώρα καταγωγής τους, τη φύση της συγκέντρωσης και τους οικονομικούς κλάδους που αφορά, καθώς και την ένδειξη ότι, με βάση τις πληροφορίες που παρέχει το κοινοποιούν μέρος, η συγκέντρωση ενδέχεται να πληροί τις προϋποθέσεις για απλοποιημένη διαδικασία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν στη συνέχεια την ευκαιρία να υποβάλουν παρατηρήσεις, ιδίως όσον αφορά τις συνθήκες, οι οποίες πιθανόν να απαιτούν διερεύνηση.

Συνοπτική απόφαση

17. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η συγκέντρωση πληροί τα κριτήρια για εφαρμογή απλοποιημένης διαδικασίας (βλ. σημείο 5), συνήθως εκδίδει συνοπτική απόφαση. Αυτό αφορά και τις υποθέσεις εκείνες που δεν δημιουργούν κανένα πρόβλημα ανταγωνισμού και για τις οποίες έχει υποβληθεί πλήρης κοινοποίηση. Η συγκέντρωση κηρύσσεται έτσι συμβατή με την κοινή αγορά μέσα σε είκοσι πέντε εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία της κοινοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 6 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Η Επιτροπή θα προσπαθεί να εκδίδει συνοπτική απόφαση το ταχύτερο δυνατόν μετά τη λήξη της προθεσμίας των δεκαπέντε εργάσιμων ημερών, στη διάρκεια της οποίας τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν παραπομπή της κοινοποιηθείσας συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Ωστόσο, πριν από τη λήξη της προθεσμίας των είκοσι πέντε εργάσιμων ημερών, η Επιτροπή

διατηρεί τη δυνατότητα να επανέλθει στην κανονική πρώτη φάση της διαδικασίας ελέγχου των συγκεντρώσεων και να αρχίσει ως εκ τούτου έρευνα ή και να εκδώσει πλήρη απόφαση, εφόσον το κρίνει σκόπιμο στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Δημοσίευση της συνοπτικής απόφασης

18. Η Επιτροπή δημοσιεύει ανακοίνωση σχετικά με την έκδοση απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, όπως και κατά την έκδοση διεξοδικών αποφάσεων έγκρισης. Η απόφαση θα δημοσιεύεται για περιορισμένο χρονικό διάστημα στη μορφή που προορίζεται για το κοινό στον δικτυακό τόπο της ΓΔ Ανταγωνισμού. Η συνοπτική απόφαση θα περιέχει τις πληροφορίες σχετικά με την κοινοποιηθείσα συγκέντρωση που δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* κατά τον χρόνο της κοινοποίησης (επωνυμίες των μερών, χώρες καταγωγής τους, φύση της συγκέντρωσης και οικονομικοί κλάδοι που αφορά) καθώς και δήλωση ότι η συγκέντρωση κηρύσσεται συμβατή με την κοινή αγορά, επειδή υπάγεται σε μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες που περιγράφονται στην παρούσα ανακοίνωση, με ρητή μνεία της(των) εν λόγω κατηγορίας (κατηγοριών).

IV. ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

19. Η απλοποιημένη διαδικασία δεν εφαρμόζεται στις υποθέσεις για τις οποίες οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις ζητούν ρητή αξιολόγηση των περιορισμών που συνδέονται άμεσα με τη συγκέντρωση και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίησή της.

⁽¹⁹⁾ Άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού συγκεντρώσεων.

Αναθεωρημένες επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με το παράρτημα III — ορισμός της έννοιας των προϊόντων καταγωγής και μέθοδοι διοικητικής συνεργασίας — στη συμφωνία για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Χιλής, αφετέρου

(2005/C 56/05)

Άρθρο 17 — Τεχνικοί λόγοι

Ένα πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 είναι δυνατόν να απορριφθεί για τεχνικούς λόγους, επειδή δεν έχει συνταχθεί κατά τον προβλεπόμενο τρόπο. Στις περιπτώσεις αυτές, είναι δυνατόν να υποβληθεί σε μεταγενέστερο στάδιο το εκ των υστέρων θεωρημένο πιστοποιητικό. Για παράδειγμα, πρόκειται, μεταξύ άλλων, για τις εξής περιπτώσεις:

- το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 συντάχθηκε σε έντυπο άλλο από το προβλεπόμενο (π.χ. δεν περιλαμβάνει κυματοειδή διάταξη σύμπλεκτων γραμμών, διαφέρει σημαντικά σε μέγεθος ή χρώμα από το υπόδειγμα, δεν υπάρχει αύξων αριθμός, δεν έχει εκτυπωθεί σε μία από τις επίσημα προβλεπόμενες γλώσσες),
- δεν έχει συμπληρωθεί μία από τις θέσεις που πρέπει να συμπληρώνεται υποχρεωτικά (π.χ. θέση 4 στο EUR.1), εκτός από τη θέση 8,
- το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 δεν έχει σφραγισθεί ή υπογραφεί (π.χ. θέση 11 στο EUR.1),
- το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 έχει θεωρηθεί από μη εξουσιοδοτημένη αρχή,
- η χρησιμοποιηθείσα νέα σφραγίδα δεν έχει ακόμα κοινοποιηθεί,
- το προσκομιζόμενο πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 είναι αντίγραφο ή φωτοαντίγραφο και όχι το πρωτότυπο,
- τα στοιχεία που αναγράφονται στη θέση 5 αναφέρονται σε χώρα που δεν αποτελεί μέρος της συμφωνίας (π.χ. Ισραήλ ή Κούβα),

Ενδεδεδιγμένες ενέργειες:

Αφού τεθεί η ένδειξη «Απορρίπτεται» και αναφερθούν οι λόγοι, το πιστοποιητικό επιστρέφεται στον εισαγωγέα ώστε να έχει τη δυνατότητα να λάβει νέο έγγραφο που θα εκδοθεί αναδρομικά. Οι τελωνειακές αρχές έχουν, ωστόσο, τη δυνατότητα να διατηρήσουν φωτοαντίγραφο του απορριφθέντος εγγράφου, για το ενδεχόμενο διενέργειας εκ των υστέρων ελέγχου ή εάν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες για απάτη.

Άρθρο 31 — Απόρριψη του προτιμησιακού καθεστώτος χωρίς επαλήθευση

Πρόκειται για περιπτώσεις στις οποίες το πιστοποιητικό καταγωγής δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό, μεταξύ άλλων, για τους ακόλουθους λόγους:

- δεν έχει συμπληρωθεί η θέση περιγραφής των εμπορευμάτων (θέση 8 στο EUR.1) ή η περιγραφή αναφέρεται σε εμπορεύματα άλλα από εκείνα που έχουν προσκομιστεί·
- το πιστοποιητικό καταγωγής έχει εκδοθεί από χώρα η οποία δεν αποτελεί μέρος της συμφωνίας έστω και εάν τα εμπορεύματα είναι καταγωγής Κοινότητας ή Χιλής (π.χ. περίπτωση έκδοσης πιστοποιητικού κυκλοφορίας EUR.1 από το Ισραήλ για εμπορεύματα καταγωγής Χιλής)·
- το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 φέρει σβησίματα ή προσθήκες που δεν έχουν θεωρηθεί σε μια από τις θέσεις που συμπληρώνονται υποχρεωτικά (π.χ. στις θέσεις «περιγραφή των εμπορευμάτων» «αριθμός δεμάτων», «χώρα προορισμού», «χώρα καταγωγής»)·
- η προθεσμία που αναγράφεται στο πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 έχει λήξει για λόγους άλλους από εκείνους που καλύπτονται από τη νομοθεσία (π.χ. εξαιρετικές περιπτώσεις), με εξαίρεση τις περιπτώσεις στις οποίες τα εμπορεύματα προσκομίστηκαν πριν από τη λήξη της προθεσμίας·
- το πιστοποιητικό καταγωγής υποβάλλεται εκ των υστέρων για εμπορεύματα που έχουν αρχικά εισαχθεί με αθέμιτες πρακτικές·
- στη θέση 4 του πιστοποιητικού κυκλοφορίας EUR.1 αναφέρεται χώρα που δεν αποτελεί μέρος της συμφωνίας και για την οποία ζητείται προτιμησιακό καθεστώς.

Ενδειγμένες ενέργειες:

Το πιστοποιητικό καταγωγής στο οποίο αναγράφεται η ένδειξη «Μη αποδεκτό» φυλάσσεται από τις τελωνειακές αρχές στις οποίες έχει προσκομισθεί ώστε να αποτραπεί κάθε νέα απόπειρα χρησιμοποίησης του. Με την επιφύλαξη άσκησης ενδίκων μέσων σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία, οι τελωνειακές αρχές της χώρας εισαγωγής οφείλουν να ενημερώνουν αμέσως, όταν χρειάζεται, τις τελωνειακές ή τις αρμόδιες δημόσιες αρχές της χώρας εξαγωγής σχετικά με την απόρριψη.

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 17 ΚΑΙ 31

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTEERITUD	AKTSEPTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTÉTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ — ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Κρατική ενίσχυση αριθ. C 42/2004 (πρώην N 350/2004) — «Απαλλαγές για την ανακαίνιση επαγγελματικών χώρων»

Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

(2005/C 56/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 1ης Δεκεμβρίου 2004, που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στο Ηνωμένο Βασίλειο την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παρ. 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με το προαναφερόμενο καθεστώς ενίσχυσης.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά το μέτρο για το οποίο η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επισυναπτόμενης επιστολής, στην ακόλουθη διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
B-1049 Brussels
Αριθ. φαξ: (32-2) 296 12 42.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ

Με επιστολή της 6ης Αυγούστου 2004, η οποία καταχωρήθηκε στην Επιτροπή στις 10 Αυγούστου 2004, το Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε στην Επιτροπή το καθεστώς.

Περιγραφή του καθεστώτος

Το καθεστώς παρέχει στις εγκεκριμένες επιχειρήσεις (ιδιοκτήτες/ενοικιαστές) φορολογικές απαλλαγές σε σχέση με τις κεφαλαιουχικές δαπάνες που αντιμετωπίζουν για την ανακαίνιση ή μετατροπή επαγγελματικών χώρων που έχουν παραμείνει κενοί επί ένα έτος ή περισσότερο και ευρίσκονται εντός μίας από τις 2000 προσδιορισμένες ως υποβαθμισμένες περιοχές του Ηνωμένου Βασιλείου, προκειμένου οι εν λόγω χώροι να επανέλθουν σε παραγωγική χρήση.

Χαρακτήρας κρατικής ενίσχυσης του καθεστώτος

Η Επιτροπή θεωρεί ότι, σε αυτή τη φάση της διαδικασίας, το εν λόγω μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παρ. 1 της συνθήκης ΕΚ.

Διαδικαστικές παρατηρήσεις

Το Ηνωμένο Βασίλειο συμβιβάζεται με τις διαδικαστικές απαιτήσεις του άρθρου 88 παρ. 3 της συνθήκης ΕΚ με την κοινοποίηση του καθεστώτος της προαναφερόμενης ενίσχυσης πριν από την εκτέλεσή της.

Αξιολόγηση του συμβιβάσιμου του μέτρου

Οι φορολογικές απαλλαγές χορηγούνται σχετικά με τις κεφαλαιουχικές δαπάνες που προέκυψαν για την ανακαίνιση ή μετατροπή

προς παραγωγική χρήση συγκεκριμένων επαγγελματικών χώρων στις προσδιορισθείσες ως υποβαθμισμένες περιοχές. Το κοινοποιούμενο καθεστώς επικεντρώνεται κατά κύριο λόγο σε επενδύσεις. Σύμφωνα με το πλαίσιο περιφερειακών ενισχύσεων, οι επενδυτικές ενισχύσεις σε υποβαθμισμένες περιοχές μπορούν να είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, αλλά μόνο αν πληρούνται ορισμένα κριτήρια.

Με βάση την προκαταρκτική αξιολόγηση, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το προτεινόμενο καθεστώς δεν εμπίπτει εντός του πεδίου εφαρμογής των υφιστάμενων κατευθυντηρίων γραμμών, πλαισίων ή κανονισμών. Το καθεστώς απαλλαγών για την ανακαίνιση επαγγελματικών χώρων επικεντρώνεται σε υποβαθμισμένες περιοχές για τις οποίες, επί του παρόντος, δεν υφίστανται ούτε κατευθυντήριες γραμμές ούτε πλαίσια.

Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον το κοινοποιούμενο καθεστώς μπορεί να επιδεχθεί μίας των εξαιρέσεων που ορίζονται στο άρθρο 87 παρ. 3 της συνθήκης ΕΚ. Για να συμβεί αυτό, η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον το προτεινόμενο από το Ηνωμένο Βασίλειο μέτρο είναι αναγκαίο και αναλογικό προς τον δηλωθέντα στόχο και δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον.

Κατά το παρελθόν, η Επιτροπή εξέφρασε την άποψη ότι η αποκατάσταση βιομηχανικών χώρων συμβάλλει στην επίτευξη σημαντικών κοινοτικών στόχων. Η Επιτροπή πιστεύει ότι η ανακαίνιση ή η μετατροπή κενών επαγγελματικών χώρων προκειμένου αυτοί να επανέλθουν σε παραγωγική χρήση, όπως προτείνει το Ηνωμένο Βασίλειο με το κοινοποιούμενο μέτρο, θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί ως μέτρο αποκατάστασης και, ως εκ τούτου, να συμβάλει στην επίτευξη κοινοτικών στόχων.

Εντούτοις, η Επιτροπή θεωρεί ότι, σε αυτό το στάδιο, απαιτείται περαιτέρω ανάλυση προκειμένου να κριθεί η σκοπιμότητα και η αναλογικότητα των φορολογικών απαλλαγών για την ανακαίνιση επαγγελματικών χώρων. Αυτό υπογραμμίζεται από τα ακόλουθα γεγονότα:

— Σύμφωνα με τα στοιχεία των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, το 85 % του συνόλου των σχετικών δαπανών στο Ηνωμένο Βασίλειο γίνονται από μεγάλες επιχειρήσεις και μόνο το 15 % από ΜΜΕ. Αν και το καθεστώς είναι ανοικτό για όλες τις επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως μεγέθους, οι κύριοι δικαιούχοι των φορολογικών απαλλαγών για την ανακαίνιση επαγγελματικών χώρων θα είναι κυρίως μεγάλες επιχειρήσεις.

— Εντούτοις, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δήλωσαν ότι ακόμα και σε εκείνες τις περιπτώσεις που μεγάλες εταιρίες έχουν στην ιδιοκτησία τους επαγγελματικούς χώρους, οι ΜΜΕ θα μπορούν να τυχουν των ωφελημάτων του μέτρου εμμέσως, δεδομένου ότι συχνά μισθώνουν επαγγελματικούς χώρους από μεγάλες επιχειρήσεις. Αυτό τονίζεται από στοιχεία που παρέσχε το Ηνωμένο Βασίλειο όπου αναφέρεται ότι από τις νέες μισθώσεις για ακίνητα κενά επί διάστημα μεγαλύτερο του έτους, το 31 % γίνεται από μεγάλες επιχειρήσεις και το 69 % από ΜΜΕ. Για τις πλέον υποβαθμισμένες περιοχές κατά τον ορισμό του Ηνωμένου Βασιλείου, τα αντίστοιχα ποσοστά είναι 26 % για μεγάλες επιχειρήσεις και 74 % για ΜΜΕ.

— Η Επιτροπή παρατηρεί ότι το κοινοποιηθέν μέτρο δεν περιορίζεται σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις κατά τον ορισμό της Επιτροπής. Επί πλέον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι το καθεστώς δεν περιορίζεται σε ενισχυόμενες περιοχές κατά την έννοια του άρθρου 87 παρ. 3 εδάφιο α) ή του άρθρου 87 παρ. 3 εδάφιο γ) της συνθήκης ΕΚ.

— Η χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων 2 000 πλέον υποβαθμισμένων περιοχών του Ηνωμένου Βασιλείου ως στοχοθετημένων περιοχών του κοινοποιούμενου μέτρου θέτει τα ίδια προβλήματα που τετίθησαν στην υπόθεση του καθεστώτος περί απαλλαγής από το τέλος χαρτοσήμου. Αποκλίνει από τη συνήθη πρακτική της Επιτροπής κατά την αντιμετώπιση περιφερειακών ενισχύσεων. Η Επιτροπή εξακολουθεί να πιστεύει ότι μια τέτοια απόκλιση πρέπει να αιτιολογείται ώστε να αποφευχθεί οι δικαιούχοι στις περιοχές που ορίζονται ως ενισχυόμενες περιοχές σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 3 εδάφιο γ) να εισπράττουν δυσανάλογη οικονομική ενίσχυση που στρεβλώνει τους όρους του ανταγωνισμού σε βαθμό που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον.

— Εξάλλου, με την έγκριση του καθεστώτος περί απαλλαγής από το τέλος χαρτοσήμου βάσει των ειδικών πλεονεκτημάτων του εν λόγω καθεστώτος, η Επιτροπή επέβαλε ορισμένους όρους. Μεταξύ άλλων, η Επιτροπή αποφάσισε ότι είναι αναγκαία η παρακολούθηση και ότι θα πρέπει να καταδειχτούν οι ευεργετικές συνέπειες του καθεστώτος επί της φυσικής αποκατάστασης και ειδικότερα επί των βιομηχανικών χώρων. Μέχρι στιγμής, η Επιτροπή δεν έχει ακόμα λάβει εκ των υστέρων εξέταση που θα της επιτρέψει να εκτιμήσει τις ευεργετικές επιπτώσεις του καθεστώτος.

— Αν και οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου αναφέρουν ότι η μέση ένταση της ενίσχυσης θα είναι μεταξύ 9 % και 10 % καθαρά, οι ανώτατες εντάσεις ενίσχυσης στο πλαίσιο του κοινοποιηθέντος μέτρου μπορούν να φθάσουν το 40 % καθαρά σε περίπτωση ατομικών επιχειρήσεων και έως 30 % καθαρά σε περίπτωση εταιριών, αντιστοίχως.

Μετά από προκαταρκτική αξιολόγηση του μέτρου συνεπώς, η Επιτροπή διατηρεί επιφυλάξεις κατά πόσον το προτεινόμενο από το Ηνωμένο Βασίλειο μέτρο είναι αναλογικό προς τον στόχο και δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον. Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι είναι αναγκαία μια λεπτομερέστερη ανάλυση αυτού του σύνθετου θέματος. Η Επιτροπή επιθυμεί να συγκεντρώσει πληροφορίες από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη. Για να γίνει αυτό, η Επιτροπή πρέπει, για νομικούς λόγους, να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παρ. 2 της συνθήκης ΕΚ. Μόνο χάρη σε αυτές τις παρατηρήσεις θα μπορέσει να αποφασίσει η Επιτροπή κατά πόσον είναι αναγκαία αυτή η ενίσχυση και χωρίς να αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called “capital allowances”) in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

⁽¹⁾ The expression “pockets of deprivation” refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs ⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a new relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferment benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called “designated disadvantaged areas”.

5. Geographical coverage of the scheme

The “designated disadvantaged areas in the UK”, on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the “indices of multiple deprivation (IMD)” developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or post-codes). The present list of eligible areas has been set out in “The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001”.

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme:

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas (“Business Premises Renovation Allowances (BPRA)”) — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

— Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
  - Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
  - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
  - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
  - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

- (e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- (f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):
  - The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
  - The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
  - The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.
- (g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the “regional aid guidelines”. The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called "designated disadvantaged areas", which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of "designated disadvantaged areas" would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as "an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation)." The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRA would constitute "initial investment" in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid "... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole".

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 "Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas" allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

- 14(7) The Commission has doubts as to whether the “theoretical” maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.
- 14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPRA scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.
- 14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPRA.
15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.
16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the

Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.

17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

- 18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

- 18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

- According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the “Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector”, OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002).

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
  - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
  - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
  - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme "Business Premises Renovation Allowances", within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication.»

Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση αριθ. COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)
Υπόθεση υποψήφια για απλοποιημένη διαδικασία

(2005/C 56/07)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 24 Φεβρουαρίου 2005, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ με την οποία η επιχείρηση Goldman Sachs Mortgage Company («GSMC», ΗΠΑ) που ελέγχεται από την Goldman Sachs Group, Inc. («Goldman Sachs», ΗΠΑ) και την The Cerberus Group («Cerberus», ΗΠΑ) αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου κοινό έλεγχο της επιχείρησης Transamerica European Trailers («TET», Ηνωμένο Βασίλειο) με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- για την Goldman Sachs: τραπεζικές υπηρεσίες επενδύσεων και εγγυήσεων,
- για την Cerberus: επενδύσεις σε προσωπική περιουσία,
- για την TET: ενοικίαση εμπορικών τρέηλερ δρόμων.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα συναλλαγή θα μπορούσε να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με μια απλοποιημένη διαδικασία αντιμετώπισης ορισμένων συγκεντρώσεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 ⁽²⁾ σημειώνεται ότι η παρούσα υπόθεση είναι υποψήφια για να αντιμετωπιστεί βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στην ανακοίνωση.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά COMP/M.3678 — Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθμός φαξ (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ΓΔ Ανταγωνισμού
Μητρώο Συγχωνεύσεων
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004.

⁽²⁾ Διατίθεται στην ιστοσελίδα της ΓΔ COMP:

http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.